

ЗМІСТ

липень 2011

ХРОНІКА	
На засіданні колегії Фонду державного майна України.....	2
АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД	
Аналітична довідка про роботу Фонду державного майна України та хід виконання Державної програми приватизації у I кварталі 2011 року.....	3
Результати управління корпоративними правами держави в господарських товариствах за I квартал 2011 року.....	15
ОЦІНКА МАЙНА	
Л. ТИМОЩУК. Вплив структури капіталу на вартість підприємства.....	20
ВІДКРИТИЙ ОБ'ЄКТІВ	
Кінотеатр «Тиса» – окраса древнього Хуста.....	24
СОЦІАЛЬНИЙ ПОРТРЕТ КЕРІВНИКА	
Уміння поєднати вимогливість із широчю повагою до людей.....	26
ЕКОНОМІЧНА РЕФОРМА: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА	
Є. ВОРОНІНА. Аналіз української моделі приватизації.....	29
УРОКИ ПРАВА	
О. РОГАЧЕВСЬКИЙ. Щодо розірвання та пролонгації договорів оренди в судовому порядку.....	32
ВИВЧАЄМО ПОПИТ НА ОБ'ЄКТИ ПРИВАТИЗАЦІЇ	
Запорізька область	
Об'єкти незавершеного будівництва державної власності разом із земельною ділянкою.....	34
ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ БІЗНЕСУ	
Реєстр юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в травні 2011 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності.....	36
ОФІЦІЙНИЙ ДОКУМЕНТ	
Закон України від 2 грудня 2010 р. № 2740-VI «Про внесення змін до Водного і Земельного кодексів України щодо прибережних захисних смуг».....	37
Закон України від 7 квітня 2011 р. № 3205-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо скасування свідоцтва про державну реєстрацію юридичної особи та фізичної особи – підприємця» (витяг).....	38
Закон України від 19 квітня 2011 р. № 3231-VI «Про внесення змін до статті 121 Кодексу законів про працю України».....	39
Закон України від 21 квітня 2011 р. № 3270-VI «Про внесення змін до статті 9 Закону України «Про професійних творчих працівників та творчі спілки» щодо переважного права творчих спілок на укладення договору оренди приміщень державної або комунальної власності».....	39
Закон України від 21 квітня 2011 р. № 3273-VI «Про внесення зміни до статті 8 Закону України «Про аудиторську діяльність».....	40
Закон України від 21 квітня 2011 р. № 3274-VI «Про внесення зміни до статті 2 Закону України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)» щодо заборони приватизації приміщень, де розміщуються бібліотеки, книгарні та державні видавництва».....	40
Указ Президента України від 5 травня 2011 р. № 547/2011 «Питання забезпечення органами виконавчої влади доступу до публічної інформації».....	41
Постанова Кабінету Міністрів України від 4 квітня 2011 р. № 443 «Про внесення змін до Переліку об'єктів права державної власності, які можуть надаватися в концесію».....	42
Зміни, що вносяться до Переліку об'єктів права державної власності, які можуть надаватися в концесію.....	43
Постанова Кабінету Міністрів України від 11 травня 2011 р. № 483 «Про внесення змін до деяких актів Кабінету Міністрів України».....	43
Зміни, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України.....	43
Постанова Кабінету Міністрів України від 11 травня 2011 р. № 497 «Про передачу Фондові державного майна державних пакетів акцій енергогенеруючих та енергопостачальних підприємств».....	45
Зміни, що вносяться у додаток 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 22 червня 2004 р. № 794.....	45
Постанова Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 р. № 522 «Про затвердження Методики проведення оцінки ефективності здійснення органами виконавчої влади контролю за виконанням завдань, визначених законами України, постановами Верховної Ради України, актами і дорученнями Президента України та Кабінету Міністрів України».....	47
Методика проведення оцінки ефективності здійснення органами виконавчої влади контролю за виконанням завдань, визначених законами України, постановами Верховної Ради України, актами і дорученнями Президента України та Кабінету Міністрів України.....	47
Розпорядження Кабінету Міністрів України від 21 березня 2011 р. № 219-р «Питання організації підготовки проекту Державної програми економічного і соціального розвитку України на 2012 рік».....	49
Концепція Державної програми економічного і соціального розвитку України на 2012 рік.....	49
Розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 р. № 420-р «Про платну адміністративну послугу, яка надається Фондом державного майна України».....	56
Наказ Фонду державного майна України від 6 квітня 2011 р. № 519 «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України від 13.02.97 № 165» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 26 квітня 2011 р. за № 519/19257).....	56
Лист ФДМУ від 30.05.11 № 10-36-7450 «Щодо надання роз'яснень стосовно внесення змін до Національного стандарту ДК 009:2010 «Класифікація видів економічної діяльності» (КВЕД)».....	57
Рішення Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 30 листопада 2010 року № 1780 «Про затвердження Порядку розкриття інформації про діяльність публічних акціонерних товариств на основі міжнародних стандартів фінансової звітності» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 11 лютого 2011 р. за № 179/18917).....	58
Порядок розкриття інформації про діяльність публічних акціонерних товариств на основі міжнародних стандартів фінансової звітності.....	58
НА ВИКОНАННЯ УКАЗУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ	
Форми запитів на отримання публічної інформації.....	61

На засіданні колегії Фонду державного майна України

Чергове засідання колегії Фонду державного майна України (ФДМУ) відбулося **16 червня 2011 року**. На засіданні були присутні члени колегії, начальники регіональних відділень та керівники структурних підрозділів центрального апарату ФДМУ.

До порядку денного засідання колегії були включені такі питання:

1. **Про аналіз ходу приватизації об'єктів державної власності груп А, Д та Ж** (доповідач – Т. БУРТНЯК, директор Департаменту продажу об'єктів нерухомості).
2. **Звіт Регіонального відділення (РВ) ФДМУ по Львівській області стосовно проведених контрольних заходів органами державної контрольно-ревізійної служби** (доповідач – Н. ГОРЛАЧ, начальник РВ ФДМУ по Львівській області).
3. **Про заходи щодо забезпечення відкритості діяльності ФДМУ** (доповідач – Т. ЯЦЮК, директор Департаменту взаємодії з Верховною Радою України та зв'язків з громадськістю).
4. **Про виконавську дисципліну у структурних підрозділах ФДМУ в I кварталі 2011 року** (доповідач – П. ЮМАШЕВ, директор Департаменту документального забезпечення).
5. **Про заходи щодо реалізації рекомендацій Рахункової палати України за результатами перевірки звіту ФДМУ за 2010 рік** (доповідач – Л. САЛІНСЬКА, заступник директора Департаменту законодавчо-аналітичного забезпечення реформування власності та виконання програмних документів).
6. **Про заходи щодо реалізації рекомендацій Рахункової палати України за результатами аудиту ефективності використання коштів державного бюджету ФДМУ в 2009 – 2010 роках** (доповідач – В. МИШКІНА, заступник директора Департаменту фінансової роботи – начальник відділу планування та виконання кошторисів центрального апарату).

2

На початку роботи колегії доповідач з першого питання порядку денного Т. Буртняк повідомила, що відповідно до Плану-графіка очікуваного надходження в 2011 році грошових коштів від продажу об'єктів приватизації державної власності груп А, Д та Ж, у тому числі разом із земельними ділянками, а також об'єктів групи Е, затвердженого наказом ФДМУ від 16.02.11 № 201, передбачено орієнтовне надходження коштів до Державного бюджету України в сумі 167,74 млн грн., у тому числі 20,98 млн грн. від продажу земельних ділянок. Станом на 01.06.11 надходження коштів від продажу зазначених об'єктів становить 86,6 млн грн. (у тому числі від продажу земельних ділянок – 6,2 млн грн.), що становить 51,7 % річного плану.

Стосовно проведених контрольних заходів органами державної контрольно-ревізійної служби колегія заслухала звіт начальника РВ ФДМУ по Львівській області Н. Горлач. Рішенням колегії роботу РВ ФДМУ по Львівській області із зазначеного напрямку визнано задовільною.

За словами доповідача з третього питання порядку денного засідання колегії Т. Яцюк, ФДМУ неухильно виконує Указ Президента України та завдання Уряду України щодо забезпечення прозорості та відкритості у своїй діяльності.

Доповідаючи про виконавську дисципліну у структурних підрозділах ФДМУ, П. Юмашев зазначив, що підвищення відповідальності працівників за доручені ділянки роботи є одним із пріоритетних завдань в організації роботи ФДМУ.

Після розгляду п'ятого та шостого питань порядку денного рішеннями колегії ФДМУ були затверджені Заходи щодо виконання пропозицій Рахункової палати України, усунення недоліків та врахування в подальшій роботі зауважень, виявлених у результаті аналізу Звіту про роботу ФДМУ та хід виконання Державної програми приватизації у 2010 році, а також Заходи щодо реалізації рекомендацій Рахункової палати України, усунення виявлених недоліків за результатами аудиту ефективності використання коштів державного бюджету ФДМУ в 2009 – 2010 роках.

Докладно з матеріалами колегії можна ознайомитися в оперативному додатку до Бюлетеня – газети «Відомості приватизації» № 24 (667) від 22 червня ц. р.

АНАЛІТИЧНА ДОВІДКА

про роботу Фонду державного майна України та хід виконання Державної програми приватизації у I кварталі 2011 року*

Загальні підсумки управління державною власністю та приватизації державного майна за I квартал 2011 року

Законом України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» від 23.12.10 № 2857-VI встановлено планове завдання з надходження коштів від приватизації державного майна до Державного бюджету України в розмірі 10 000,0 млн грн.

За I квартал 2011 року від продажу державного майна та надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації, надійшло 1 094,48 млн грн., з них до загального фонду Державного бюджету України перераховано 1 094,4 млн грн.

Від продажу земельних ділянок несільськогосподарського призначення або прав на земельні ділянки несільськогосподарського призначення, що перебувають у державній власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягали приватизації, перераховано до загального фонду Державного бюджету України 112,4 тис. грн.

Протягом відповідного періоду 2010 року до Державного бюджету України було перераховано 125,72 млн грн.

У I кварталі 2011 року в Україні змінили державну форму власності 50 об'єктів, у тому числі 27 об'єктів групи А; 3 – В, Г; 12 – Д; 3 – Е; 5 – групи Ж (табл. 1).

Протягом відповідного періоду 2010 року в Україні змінили державну форму власності 53 об'єкти, в тому числі 38 об'єктів групи А; 2 – В, Г; 4 – Д; 6 – Е; 3 – групи Ж.

Протягом звітного періоду органи приватизації за угодами з органами місцевого самоврядування змінили комунальну форму власності 308 об'єктів, з яких 301 належить до групи А; два – групи Д; п'ять – групи Ж (табл. 2).

Протягом відповідного періоду 2010 року в Україні змінили комунальну форму власності 625 об'єктів, з яких 619 належать до групи А; три – групи Д; один – групи Е; два – групи Ж.

Від оренди державного майна до Державного бюджету України надійшло 188,797 млн грн. (за встановленого планового завдання – 655 млн грн.).

Станом на 01.04.11 до Державного бюджету України перераховано дивідендів, нарахованих на акції, частки, паї господарських товариств, які є у державній власності,

у сумі 42,63 млн грн. (за планового завдання – 149,07 млн грн.).

Діяльність Фонду державного майна України з ведення Єдиного реєстру об'єктів державної власності

Фонд державного майна України (далі – Фонд) під час здійснення діяльності з ведення Єдиного реєстру об'єктів державної власності (далі – Єдиний реєстр) керується положеннями постанов Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Єдиний реєстр об'єктів державної власності» (зі змінами та доповненнями) від 14.04.04 № 467 та «Про затвердження Методики проведення інвентаризації об'єктів державної власності» від 30.10.05 № 1121.

Станом на 01.04.11 за підсумками проведеної інвентаризації об'єктів державної власності в Єдиному реєстрі обліковуються:

25,119 тис. юридичних осіб державної власності, які визнані органами державного управління;

645 господарських організацій з корпоративними правами держави;

більше ніж 1 млн об'єктів державного майна, а саме: 619,46 тис. об'єктів нерухомого майна державних підприємств, установ, організацій;

412,82 тис. об'єктів державного майна, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі корпоратизації, але залишилося на їх балансі;

38,08 тис. об'єктів державного майна, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації, але залишилося на їх балансі.

Управління державною власністю та діяльність у сфері орендних відносин

Законом України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» на Фонд покладені відповідальність і контроль за виконанням бюджетного завдання з надходження коштів до Державного бюджету України від сплати за оренду державного майна в сумі 655,0 млн грн.

За даними Державного казначейства України, станом на 01.04.11 від оренди державного майна до Державного бюджету України надійшло 188,797 млн грн. (28,82 % виконання річного завдання).

За відповідний період 2010 року від оренди державного майна до Державного бюджету України надійшло 136,26 млн грн.

Завдання з надходження коштів від оренди державного майна за I квартал 2011 року Фондом виконано на 134,53 %.

* Друкується у скороченому вигляді. Повну версію довідки викладено на офіційному сайті Фонду. – Прим. ред.

Кількість об'єктів, які змінили державну форму власності в 1992 р. – за 3 міс. 2011 р., за групами

Регіональні відділення Фонду	1992 – 2010 рр. (з урахуванням дообліку та вилучення)										1992 р. – 3 міс. 2011 р.									
	Усього					У тому числі					Усього					У тому числі				
	А	Б, В, Г	Д	Е	Ж	А	Б, В, Г	Д	Е	Ж	А	Б, В, Г	Д	Е	Ж	А	Б, В, Г	Д	Е	Ж
По області:																				
Вінницькій	1 219	540	377	189	48	65	377	189	48	1	3	2	0	0	0	1 222	542	377	189	48
Волинській	691	390	151	103	27	20	151	103	27	0	2	0	0	2	0	693	390	151	105	27
Дніпропетровській	1 833	1 024	575	138	49	47	575	138	49	0	2	0	0	2	0	1 835	1 024	575	140	49
Донецькій	4 145	2 873	803	357	43	69	803	357	43	0	2	0	0	2	0	4 147	2 873	805	357	43
Житомирській	1 238	224	294	658	9	53	294	658	9	0	0	0	0	0	0	1 238	224	294	658	9
Закарпатській	412	173	191	31	6	11	191	31	6	1	3	1	1	0	0	415	174	192	31	6
Запорізькій	1 321	731	380	99	35	76	380	99	35	0	2	2	0	0	0	1 323	733	380	99	35
Івано-Франківській	481	224	192	47	13	5	192	47	13	0	0	0	0	0	0	481	224	192	47	13
Київській	1 079	373	513	152	7	34	513	152	7	0	1	0	0	1	0	1 080	373	513	153	7
Кіровоградській	685	323	230	87	41	4	230	87	41	0	0	0	0	0	0	685	323	230	87	41
Луганській	1 662	859	471	253	36	43	471	253	36	0	1	1	0	0	0	1 663	860	471	253	36
Львівській	1 563	671	422	212	165	93	422	212	165	0	6	2	0	4	0	1 569	673	422	216	165
Миколаївській	1 098	459	334	214	41	50	334	214	41	0	4	2	0	1	0	1 102	461	334	215	41
Одеській	1 460	581	488	161	130	100	488	161	130	0	1	1	0	0	0	1 461	582	488	161	130
Полтавській	874	434	308	64	12	56	308	64	12	0	3	3	0	0	0	877	437	308	64	12
Рівненській	849	401	231	148	26	43	231	148	26	0	3	2	0	1	0	852	403	231	149	26
Сумській	854	409	298	98	18	31	298	98	18	0	0	0	0	0	0	854	409	298	98	18
Тернопільській	757	269	295	122	44	27	295	122	44	0	0	0	0	0	0	757	269	295	122	44
Харківській	1 597	703	556	242	30	66	556	242	30	0	1	1	0	0	0	1 598	704	556	242	30
Херсонській	568	221	203	88	10	46	203	88	10	0	0	0	0	0	0	568	221	203	88	10
Хмельницькій	586	269	230	73	4	10	230	73	4	0	0	0	0	0	0	586	269	230	73	4
Черкаській	792	348	307	82	14	41	307	82	14	0	1	1	0	0	0	793	349	307	82	14
Чернівецькій	495	231	156	56	44	8	156	56	44	0	0	0	0	0	0	495	231	156	56	44
Чернігівській	648	263	195	137	26	27	195	137	26	0	1	0	0	0	0	649	263	195	137	26
м. Києву	1 126	455	502	42	111	16	502	42	111	0	6	3	0	0	3	1 132	458	502	42	111
в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі	188	97	51	28	5	7	51	28	5	0	6	4	0	1	0	194	101	51	29	5
Фонд майна Автономної Республіки Крим	387	214	88	48	16	21	88	48	16	0	2	2	0	0	0	389	216	88	48	16
Усього...	28 608	13 759	8 841	3 929	1 010	1 069	8 841	3 929	1 010	3	50	27	3	12	3	28 658	13 786	8 844	3 941	1 074
У тому числі центральний апарат Фонду	1 395	149	1 050	41	143	12	1 050	41	143	0	6	1	2	0	3	1 401	150	1 052	41	146

Таблиця 2

Кількість об'єктів, які змінили комунальну форму власності в 1992 р. – за 3 міс. 2011 р. за групами

Регіональні відділення Фонду	1992 – 2010 рр. (з урахуванням дообліку та вилучення)										1992 р. – 3 міс. 2011 р.											
	Усього					У тому числі					Усього					У тому числі						
	А	Б, В, Г	Д	Е	Ж	Усього	А	В, Г	Д	Е	Ж	Усього	А	Б, В, Г	Д	Е	Ж					
По області:																						
Вінницький	1 622	1 533	50	33	2	4	1	0	0	0	0	1 623	1 534	50	33	2	4					
Волинський	1 918	1 775	68	36	1	38	1	0	0	0	0	1 919	1 776	68	36	1	38					
Дніпропетровський	6 104	5 849	209	28	3	15	11	0	0	0	0	6 115	5 860	209	28	3	15					
Донецький	8 801	8 534	152	90	4	21	37	0	0	0	0	8 838	8 571	152	90	4	21					
Житомирський	1 683	1 524	145	8	1	5	17	0	0	0	0	1 700	1 541	145	8	1	5					
Закарпатський	2 539	2 438	26	53	7	15	6	0	0	0	0	2 545	2 444	26	53	7	15					
Запорізький	4 096	3 994	76	10	9	7	12	0	0	0	0	4 108	4 006	76	10	9	7					
Івано-Франківський	3 839	3 693	49	68	7	22	7	0	0	0	0	3 846	3 700	49	68	7	22					
Київський	2 065	1 926	71	42	8	18	0	0	0	0	0	2 065	1 926	71	42	8	18					
Кіровоградський	1 929	1 864	20	38	4	3	6	0	0	0	1	1 935	1 869	20	38	4	4					
Луганський	3 862	3 654	145	39	14	10	32	0	0	0	0	3 894	3 686	145	39	14	10					
Львівський	10 576	10 297	89	66	65	59	30	0	0	0	0	10 606	10 327	89	66	65	59					
Миколаївський	2 754	2 558	133	38	11	14	28	0	1	0	0	2 782	2 585	133	39	11	14					
Одеський	3 497	3 276	109	72	20	20	4	0	0	0	1	3 501	3 279	109	72	20	21					
Полтавський	2 363	2 253	64	36	6	4	4	0	0	0	0	2 367	2 257	64	36	6	4					
Рівненський	1 427	1 379	31	9	1	7	3	0	1	0	0	1 430	1 381	31	10	1	7					
Сумський	2 185	2 118	30	25	0	12	12	0	0	0	0	2 197	2 130	30	25	0	12					
Тернопільський	2 343	2 289	11	12	3	28	7	0	0	0	0	2 350	2 296	11	12	3	28					
Харківський	5 620	5 425	125	46	8	16	24	0	0	0	3	5 644	5 446	125	46	8	19					
Херсонський	1 861	1 568	243	38	1	11	7	0	0	0	0	1 868	1 575	243	38	1	11					
Хмельницький	1 890	1 781	83	19	1	6	4	0	0	0	0	1 894	1 785	83	19	1	6					
Черкаський	1 700	1 525	103	36	17	19	1	0	0	0	0	1 701	1 526	103	36	17	19					
Чернівецький	2 592	2 531	4	45	1	11	1	0	0	0	0	2 593	2 532	4	45	1	11					
Чернігівський	1 048	912	114	14	2	6	6	0	0	0	0	1 054	918	114	14	2	6					
м. Києву	11 970	11 655	187	52	60	16	1	0	0	0	0	11 971	11 656	187	52	60	16					
в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі	583	563	18	2	0	0	0	0	0	0	0	604	584	18	2	0	0					
Фонд майна Автономної Республіки Крим	6 411	5 736	322	189	87	77	25	0	0	0	0	6 436	5 761	322	189	87	77					
Усього...	97 278	92 650	2 677	1 144	343	464	308	301	0	2	0	97 586	92 951	2 677	1 146	343	469					
У тому числі центральний апарат Фонду	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0					

Кількість чинних договорів оренди та договорів, за якими розрахунки орендної плати погоджені органами приватизації, станом на 01.04.11 становить 22 854, у тому числі:

151 – цілісних майнових комплексів (ЦМК) державних підприємств;

45 – ЦМК структурних підрозділів державних підприємств;

18 732 – нерухомого майна, яке перебуває на балансі державних підприємств;

621 – державного нерухомого майна, яке перебуває на балансі господарських товариств;

30 – іншого окремого індивідуально визначеного майна, яке перебуває на балансі господарських товариств;

унаслідок здійснюваної до 2004 року політики децентралізації управління орендою державні підприємства ще досі є орендодавцями за 3 275 договорами оренди нерухомого майна, які погоджені органами приватизації. Переукладення з органами приватизації договорів оренди, укладених підприємствами, триває.

Станом на 01.04.11 в управлінні державних органів приватизації перебуває 38 085 об'єктів державної власності, які не увійшли до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації, але залишилися на їх балансі.

Протягом I кварталу 2011 року реалізовані управлінські рішення щодо 584 об'єктів, зокрема:

приватизовано – 110;

передано в оренду – 11;

передано в комунальну власність – 223;

передано до сфери управління міністерств та інших органів виконавчої влади – один;

передано господарським товариствам на умовах договору зберігання – 15;

списано – 41;

укладено договір безстрокового безкоштовного користування – один;

інші рішення (знято з балансу на підставі свідоцтва на право власності малоквартирні житлові будинки, визнано право власності на об'єкти за господарськими товариствами на підставі рішень суду тощо) – 182.

Проведені вибіркові перевірки збереження та належного використання 1 515 об'єктів. При цьому виявлені факти порушення господарськими товариствами вимог збереження щодо 495 об'єктів. Для усунення цих порушень:

направлені звернення до правоохоронних органів, КРУ, суду (119 об'єктів);

направлені звернення до суб'єктів господарювання (балансоутримувачів) про відновлення майна, відшкодування збитків (8 об'єктів);

запропоновано балансоутримувачам: укласти договір зберігання (один об'єкт); приватизувати (72 об'єкти); передати в комунальну власність (19 об'єктів); передати до сфери управління міністерств та інших органів виконавчої влади (18 об'єктів); списати (35 об'єктів); інші пропозиції (218 об'єктів).

Фондом у I кварталі 2011 року згідно з Порядком відчуження об'єктів державної власності, затвердже-

ним постановою Кабінету Міністрів України від 6 червня 2007 року № 803 (із змінами та доповненнями), надано погодження семи суб'єктам господарювання на відчуження 83 об'єктів державної власності (нерухоме майно, авіатехніка, плавзасоби) за умови продажу таких об'єктів виключно на аукціоні.

Незалежна оцінка вартості майна (початкова вартість), на яке надано погодження на відчуження, становить 51,53 млн грн. (з урахуванням ПДВ).

Діяльність Фонду з оцінки державного майна

З метою вдосконалення нормативно-правової бази з питань оцінки майна та оціночної діяльності протягом I кварталу 2011 року затверджені такі нормативно-правові акти Фонду:

наказ «Про внесення змін до наказу ФДМУ від 19.05.2004 № 969» від 01.02.11 № 111 (про затвердження тематичних планів та програм курсів базової підготовки оцінювачів за напрямками та спеціалізаціями оцінки майна);

наказ «Про внесення змін до наказу ФДМУ від 24.02.2006 № 342» від 01.03.11 № 290 (про затвердження форми зразкових договорів на виконання робіт з оцінки майна, укладених між органом приватизації та суб'єктом оціночної діяльності);

наказ «Щодо проведення перевірок навчальних закладів» від 20.01.11 № 58;

наказ «Щодо звичайної ціни послуг на виконання робіт та послуг з оцінки майна, земельних ділянок та об'єктів аукціону» від 24.01.11 № 75;

наказ «Про створення комітету з конкурсних торгів центрального апарату Фонду державного майна України щодо закупівлі послуг з оцінки майна, а також землеоціночних робіт та робіт із землеустрою» від 01.04.11 № 493.

Відповідно до вимог Методики оцінки майна, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 10.12.03 № 1891 (зі змінами), фахівцями Фонду здійснювалася стандартизована оцінка початкової вартості пакетів акцій ВАТ для продажу їх через організаторів торгівлі цінними паперами (крім міжнародних фондових ринків), на відкритих грошових регіональних аукціонах, спеціалізованих аукціонах за грошові кошти та за конкурсами. Зокрема, за I квартал 2011 року підготовлено п'ять актів оцінки пакетів акцій для продажу за конкурсами і три акти оцінки пакетів акцій для продажу через організаторів торгівлі цінними паперами.

Згідно з вимогами статті 13 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» (далі – Закон про оцінку) станом на 01.04.11 здійснено рецензування 123 звітів про оцінку майна, зокрема, 108 звітів про оцінку об'єктів у матеріальній формі; 15 звітів про оцінку державних пакетів акцій, ЦМК та об'єктів у нематеріальній формі.

Відповідно до вимог статті 7 Закону про оцінку, Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності та виконавців робіт із землеустрою, затвердженого наказом Фонду від 25.11.03 № 2100, Фонд

здійснює конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності – суб'єктів господарювання для проведення незалежної оцінки майна у випадках, визначених законодавством.

За I квартал 2011 року проведено сім конкурсів з відбору суб'єктів оціночної діяльності з метою оцінки 10 об'єктів приватизації.

За результатами проведених у Фонді конкурсів протягом звітнього періоду підготовлено близько 40 документів (договорів на проведення робіт з оцінки майна, змін до вищезазначених договорів, актів приймання-передавання робіт, актів остаточного розрахунку з суб'єктами оціночної діяльності).

Згідно зі статтею 23 Закону про оцінку спеціалістами-рецензентами регіональних відділень та центрального апарату Фонду проведено рецензування 1 957 звітів про оцінку державного майна, виконаних суб'єктами оціночної діяльності.

За даними автоматичної підсистеми «Рецензент», станом на 01.04.11 на ринку оцінки державного майна працювали 324 суб'єкти оціночної діяльності – суб'єкти господарювання.

Протягом I кварталу 2011 року Фонд видав 344 сертифікати суб'єктів оціночної діяльності (224 сертифікати – юридичним особам та 120 – фізичним особам – приватним підприємцям). До Державного бюджету України перераховано 17,54 тис. грн. (кошти, отримані від видачі сертифікатів). Підготовлено 80 наказів про анулювання 116 сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності (у зв'язку з реорганізацією підприємств, не проходженням оцінювачами підвищення кваліфікації тощо).

За звітний період Фондом підготовлено до видачі 105 свідоцтв про реєстрацію у Державному реєстрі оцінювачів (ДРО), 36 наказів про анулювання свідоцтва про реєстрацію у ДРО.

На підставі протокольних рішень Екзаменаційної комісії Фондом оформлено 65 кваліфікаційних свідоцтв оцінювача, внесено до ДРО дані про підвищення кваліфікації 937 оцінювачів та 70 нових оцінювачів.

Наказами Фонду поновлено дію 80 кваліфікаційних свідоцтв оцінювача відповідно до поданої інформації про підвищення кваліфікації та призупинено дію 152 кваліфікаційних свідоцтв фізичним особам, які вчасно не пройшли навчання за програмою підвищення кваліфікації та не подали копії відповідних посвідчень до Фонду.

Відповідно до вимог ст. 21 Закону про оцінку та Порядку роботи Наглядової ради з питань оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду від 08.05.02 № 791, підготовлено та проведено три засідання Наглядової ради з питань оціночної діяльності.

Підготовка підприємств до приватизації

З метою забезпечення підготовки об'єктів до продажу у 2011 році розроблено наказ Фонду «Про затвердження Переліку об'єктів груп В, Г та об'єктів агропромислового комплексу, які підлягають підготовці до продажу у 2011 році» від 10.02.11 № 171. Відповідно до

цього наказу протягом I кварталу 2011 року проводилася робота з підготовки до продажу підприємств:

групи Г:

ВАТ «Київський мотоциклетний завод»;

Запорізьке державне підприємство «Кремнійполімер»;

Державне науково-виробниче підприємство «Електронмаш»;

Бердянський державний завод скловолокна;

групи В:

Дніпродзержинське державне підприємство «Екоантілід»;

Черкаський державний завод хімічних реактивів;

Костянтинівський державний хімічний завод;

Київське державне підприємство «Ізмурод»;

ДП «Виробниче об'єднання «Знамя»;

ДП «Керченський судноремонтний завод»;

ДП «Сільськогосподарське підприємство «Іллінецьке»;

ДП «Сільськогосподарське підприємство «Ювілейне»;

ДП «Сільськогосподарське підприємство «Лазурне»;

Лиманське державне виробниче сільськогосподарське рибоводне підприємство;

орендне підприємство «Шахта ім. О. Ф. Засядька».

Завершено підготовку до продажу об'єкта агропромислового комплексу – ДП «Руськополівське».

Протягом звітнього періоду затверджені в установленому порядку уточнені плани розміщення акцій 13 ВАТ, що передбачають способи продажу акцій, визначені чинним законодавством.

Для забезпечення проведення конкурсів і торгів на фондових біржах внесені зміни до шести планів розміщення акцій ВАТ у частині продовження термінів проведення продажу.

З метою організації продажу пакетів акцій шляхом проведення конкурсів передано для подальшої роботи шість уточнених планів розміщення акцій ВАТ. Загальна номінальна вартість пакетів акцій становить 258,164 млн грн.

Для організації продажу пакетів акцій ВАТ на фондових біржах підготовлено пакети документів трьох об'єктів групи В (ВАТ «Біофарма», ВАТ «Авіакомпанія «Аеролюкс» та ВАТ «Донецький завод хімічних реактивів»). Загальна номінальна вартість пакетів акцій становить 1,389 млн грн.

Закріплення (розкріплення) у державній власності пакетів акцій ВАТ

Відповідно до вимог Порядку захисту закріплення пакетів акцій у державній власності, затвердженого наказом Фонду від 18.08.2000 № 1732, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 06.09.2000 за № 585/4806 (зі змінами та доповненнями), протягом звітнього періоду продовжувалася робота із закріплення (розкріплення) у державній власності на новий строк пакетів акцій підприємств.

Станом на 02.03.11 закінчився термін закріплення в державній власності пакета акцій ВАТ «Київський

науково-дослідний та проектно-конструкторський інститут «Енергопроект» (25 % + 1 акція).

У січні 2011 року відбулося засідання Робочої групи з проведення публічного захисту закріплення у державній власності на новий строк пакета акцій ВАТ «Меридіан» імені С. П. Корольова» (50 % + 1 акція). На засіданні ухвалено рішення підтримати позицію Мінпромполітики щодо закріплення в державній власності зазначеного пакета акцій на новий трирічний строк. Проект розпорядження Кабінету Міністрів України «Про закріплення у державній власності на новий строк пакета акцій ВАТ «Меридіан» імені С. П. Корольова», узгоджений Міністерством фінансів України, Міністерством економічного розвитку і торгівлі України, Міністерством промислової політики України та Міністерством юстиції України, подано на розгляд Кабінету Міністрів України.

Таким чином, станом на 01.04.11 у державній власності залишаються закріплені пакети акцій трьох ВАТ:

«Український науково-дослідний інститут авіаційної технології» – 50 % + 1 акція номінальною вартістю 2,099 млн грн.;

«Хартрон» – 50 % + 1 акція номінальною вартістю 10,68 млн грн.;

«АТ НДІ радіотехнічних вимірювань» – 50 % + 1 акція номінальною вартістю 5,17 млн грн.

Загальна номінальна вартість закріплених у державній власності пакетів акцій становить 17,95 млн грн.

Обсяги та результати реструктуризації підприємств

Реструктуризація підприємств здійснюється відповідно до чинної Державної програми приватизації та Положення про порядок реструктуризації підприємств, затвердженого наказом Фонду від 06.02.07 № 201.

Станом на 01.04.11 за рішенням Фонду в процесі реструктуризації перебувало шість акціонерних товариств: два підприємства, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави (об'єкти групи Г):

ПАТ «Науково-виробничий комплекс «Київський завод автоматики ім. Г. І. Петровського»;

ВАТ «Тернопільський радіозавод «Оріон»;

чотири підприємства групи В:

ВАТ «Фотон»;

ПАТ «Завод «Маяк»;

ВАТ «Київський мотоциклетний завод»;

ВАТ «Київський завод реле і автоматики».

Підсумки приватизації державного майна

Організаційне забезпечення виконання завдань з приватизації державного майна

З метою організаційного забезпечення приватизації державного майна та виконання встановлених Законом України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» завдань з надходження коштів від приватизації до державного бюджету Фондом протягом I кварталу 2011 року здійснено низку організаційних заходів.

Керуючись Законом України «Про приватизацію державного майна» та чинною Державною програмою при-

ватизації, Фондом сформовано орієнтовний перелік підприємств, пакети акцій яких не менше 25 відсотків статутного капіталу будуть запропоновані до продажу у 2011 році (опублікований у газеті «Відомості приватизації» від 12.01.11 № 2 (645).

З метою організаційного забезпечення виконання встановлених завдань та на виконання п. 123 чинної Державної програми приватизації наказом Фонду від 30.01.11 № 105 затверджений помісячний пооб'єктний план-графік виставлення на продаж у I – IV кварталах 2011 року пакетів акцій господарських товариств і холдингових компаній.

Для забезпечення підготовки об'єктів до продажу у 2011 році наказом Фонду від 10.02.11 № 171 затверджений перелік об'єктів груп В, Г та об'єктів агропромислового комплексу, які підлягають підготовці до продажу у 2011 році.

Наказом Фонду від 16.02.11 № 201 затверджений план-графік очікуваного надходження у 2011 році грошових коштів від продажу об'єктів приватизації державної власності груп А, Д, Ж, у тому числі разом із земельними ділянками, а також об'єктів групи Е.

Приватизація об'єктів груп А, Д, Е та Ж

Протягом I кварталу 2011 року приватизовано 47 об'єктів державної власності груп А, Д, Е та Ж (у тому числі чотири об'єкти разом із земельними ділянками), а саме:

27 об'єктів групи А (у тому числі два об'єкти разом із земельними ділянками);

12 об'єктів групи Д (у тому числі один об'єкт разом із земельною ділянкою);

три об'єкти групи Е;

п'ять об'єктів групи Ж (у тому числі один об'єкт разом із земельною ділянкою).

Вартість продажу об'єктів за контрактами становить 342,34 млн грн., у тому числі від продажу земельних ділянок – 318,04 тис. грн.

Продаж пакетів акцій на фондових біржах, аукціонах, за конкурсами

У I кварталі 2011 року Фондом державного майна України було запропоновано до продажу на фондових біржах 58 пакетів акцій.

За підсумками торгів було продано п'ять пакетів акцій (загальною номінальною вартістю 2,42 млн грн.) за 2,27 млн грн. (згідно з укладеними контрактами (табл. 3).

Спеціалізовані аукціони за грошові кошти з початку 2011 року не проводилися.

На відкритому грошовому регіональному аукціоні в I кварталі 2011 року Фондом запропоновано до продажу 11,333 %-й пакет акцій ВАТ «Горлівський комбінат хлібопродуктів». Початкова вартість пакета акцій становить 226,42 тис. грн.

Протягом звітної періоду Фондом запропоновано до продажу за конкурсами три пакети акцій ВАТ загальною початковою вартістю 25,08 млн грн. За результатами проведених конкурсів укладено три договори купівлі-продажу пакетів акцій ВАТ на загальну суму 10,577 млрд грн. Серед проданих за конкурсами в січні – березні 2011 року 99,415 %-й

Таблиця 3

Код за ЄДРПОУ	Назва	Розмір пакета акцій, % статутного капіталу	Вартість пакета акцій за номіналом, тис. грн.	Ринкова вартість пакета акцій, тис. грн.
174616	ВАТ «Горлівський машинобудівний завод «Універсал»	6,35	22,76	91,97
372434	ВАТ «Рокитнянський цукровий завод»	5,39	46,84	101,18
486712	Сільськогосподарське ВАТ «Племзавод Тимірязєво»	3,44	103,09	61,85
14308345	ПАТ «Інжинірингово-виробниче підприємство»	25,91	1 449,12	1 449,12
23792434	ВАТ «Якимівський елеватор»	29,87	794,27	571,87

пакет акцій ВАТ «Феодосійський приладобудівний завод» (ціна продажу – 490 тис. грн.), 100 %-й пакет акцій ПАТ «Випробувальний центр «Тест» (1,32 млн грн.), 92,791 %-й пакет акцій ВАТ «Укртелеком» (10,575 млрд грн.).

Умовами договорів купівлі-продажу передбачено здійснення інвестицій на суму 12,706 млн грн. Згідно з концепцією післяприватизаційного розвитку ВАТ «Укртелеком» покупець планує здійснення інвестицій на суму 450 млн дол. США протягом п'яти років.

Станом на 01.04.11 тривають конкурси з продажу пакетів акцій ВАТ «Оснастка» – 50,005 %-й пакет акцій, ВАТ «Коломийський завод сільськогосподарських машин» – 93,436 %-й пакет акцій, ВАТ «Український науково-дослідний інститут технології суднового машинобудування» – пакет акцій розміром 50 % + 1 акція та ПАТ «Центральна збагачувальна фабрика «Кіндратівська» – 42,129 %-й пакет акцій.

Не відбулося у зв'язку з відсутністю заяв претендентів 17 конкурсів (конкурси були оголошені у 2010 році).

Приватизація стратегічно важливих підприємств та підприємств-монополістів

Станом на 01.04.11 процес приватизації охопив 306 акціонерних товариств, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави або займають монополіне становище на загальнодержавному ринку товарів (робіт, послуг) (табл. 4).

У звітному періоді Фондом запропоновано до продажу на фондових біржах 13 пакетів акцій 12 акціонерних товариств, що є монополістами або стратегічно важливими для економіки та безпеки держави, загальною номінальною вартістю 16,73 млн грн. За підсумками торгів продано 25,91 %-й пакет акцій ПАТ «Інжинірингово-виробниче підприємство «Енергія» загальною вартістю 1,45 млн грн. за укладеними контрактами.

На виконання п. 1 розпорядження Кабінету Міністрів України «Про деякі питання проведення розрахунків за пакет акцій ВАТ «Холдингова компанія «Луганськтепловоз» від 21.07.10 № 1501-р Фондом та ЗАТ «Керуюча компанія «Брянський машинобудівний завод» (Російська Федерація) 21 березня 2011 року було укладено договір про зарахування зустрічних однорідних вимог.

Згодом, 28 березня 2011 року, Фонд та ЗАТ «Керуюча компанія «Брянський машинобудівний завод» підписали акт приймання-передавання пакета акцій ВАТ «ХК «Луганськтепловоз».

Виконання Державної програми приватизації регіональними відділеннями Фонду

За звітний період за участю регіональних відділень форму власності змінили 44 об'єкти державної власності (88 % усіх роздержавлених за звітний період): 26 об'єктів групи А (59,09 %), один – групи В (2,27 %), 12 – групи Д (27,27 %), п'ять – групи Ж (11,36 %).

Таблиця 4

Реалізація планів приватизації стратегічних підприємств та підприємств-монополістів (на 01.04.11)

План приватизації	Кількість підприємств	Статутний капітал, тис. грн.	% загальної кількості
Приватизовані на 100 %	237	13 748 591,53	77,45
Продаж триває	37	8 138 885,31	12,09
У тому числі з глибиною продажу:			
70 % – 100 %	9	372 865,34	2,94
50 % – 70 %	2	5 519,81	0,65
до 50 %	26	7 760 500,17	8,50
План розміщення акцій (ПРА) реалізовано на 100 % (пакет закріплено (залишено) в державній власності та передано до холдингів)	23	205 019,08	7,52
ПРА реалізовано на 100 % (пакет закріплено (залишено) в державній власності)	9	52 803,89	2,94
Усього...	306	-	100,00

Найвищі показники приватизації об'єктів групи А мають регіональні відділення в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (чотири об'єкти), по Полтавській (три), Вінницькій, Запорізькій, Львівській, Миколаївській, Рівненській областях, м. Києві та Фонді майна Автономної Республіки Крим (по два об'єкти).

Регіональним відділенням Фонду по Закарпатській області приватизовано один об'єкт групи В.

Найвищі показники приватизації об'єктів групи Д у регіональних відділеннях по Львівській (чотири об'єкти), Вінницькій, Дніпропетровській (по два об'єкти), Київській, Миколаївській, Рівненській областях і в Регіонального відділення в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (по одному об'єкту).

За I квартал 2011 року приватизовано п'ять об'єктів групи Ж – по одному об'єкту регіональними відділеннями по Вінницькій, Закарпатській, Миколаївській, Чернігівській областях і Регіональним відділенням в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі.

Загальна сума надходжень від приватизації об'єктів державної форми власності Фондом майна Автономної Республіки Крим та регіональними відділеннями Фонду становить 19,99 млн грн., у тому числі від продажу об'єктів на фондових біржах – 2,28 млн грн.

Найбільше коштів перераховано регіональними відділеннями Фонду по м. Києву (5,78 млн грн.), Рівненській (2,82 млн грн.), Дніпропетровській (2,18 млн грн.), Запорізькій (2,03 млн грн.), Хмельницькій (1,65 млн грн.), Закарпатській (1,21 млн грн.), Київській (601,9 тис. грн.), Львівській (441,7 тис. грн.), Одеській (404,5 тис. грн.) областях і Регіональним відділенням Фонду в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (1,95 млн грн.).

За звітний період регіональними відділеннями Фонду від продажу земельних ділянок державної власності під об'єктами приватизації перераховано майже 112,4 тис. грн. (Регіональним відділенням по Миколаївській області – 59,5 тис. грн., Регіональним відділенням по Запорізькій області – 52,9 тис. грн.).

За I квартал 2011 року регіональними відділеннями Фонду за угодами з органами місцевого самоврядування роздержавлено 308 об'єктів комунальної форми власності, в результаті чого одержано 8,82 млн грн., перераховано до відповідних місцевих бюджетів 8,84 млн грн. (з урахуванням залишку 2010 року).

За участю регіональних відділень Фонду форму власності змінив 301 об'єкт комунальної форми власності групи А (97,73 % загальної кількості). Зокрема, Регіональне відділення по Донецькій області приватизувало 37 об'єктів, Луганській – 32, Львівській – 30, Миколаївській – 27, Житомирській – 17, Запорізькій і Сумській областях – по 12, Фонд майна Автономної Республіки Крим – 25, Регіональне відділення в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі – 21.

Регіональні відділення Фонду по Миколаївській і Рівненській областях змінили форму власності по одному об'єкту комунальної власності групи Д (0,65 %).

Форму власності п'яти об'єктів комунальної власності групи Ж (1,62 %) змінили регіональні відділення Фонду по Харківській (три), Кіровоградській і Одеській областях (по одному об'єкту).

Згідно з даними Реєстру державного орендованого майна станом на 01.04.11 регіональні відділення Фонду контролюють 19 498 договорів оренди (85,32 % загальної кількості).

Фінансові результати приватизації

Законом України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» від 23.12.10 № 2857-VI встановлено планове завдання з надходження коштів від приватизації державного майна до Державного бюджету України в сумі 10 000,0 млн грн.

Протягом I кварталу 2011 року від продажу державного майна та надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації, надійшло 1 094,48 млн грн., з яких до загального фонду Державного бюджету України перераховано 1 094,4 млн грн. (табл. 5).

Від продажу земельних ділянок несільськогосподарського призначення або прав на земельні ділянки, що перебувають у державній власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, до загального фонду державного бюджету перераховано 112,4 тис. грн.

Загальна сума надходжень від приватизації об'єктів державної форми власності Фондом майна Автономної Республіки Крим та регіональними відділеннями Фонду в I кварталі 2011 року становить 19,99 млн грн.

Від оренди державного майна надійшло 188,797 млн грн. До Державного бюджету України перераховано дивідендів, нарахованих на акції, частки, паї господарських товариств, які є у державній власності, у сумі 42,63 млн грн.

За даними Реєстру державного орендованого майна, надходження пені, неустойки та штрафів за договорами оренди до Державного бюджету України становить 1,36 млн грн.

Контроль за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації та аналіз результатів виконання покупцями взятих зобов'язань

На обліку органів приватизації станом на 01.04.11 перебувають 12 288 договорів купівлі-продажу державного майна, з яких 1 059 договорів купівлі-продажу пакетів акцій акціонерних товариств; 8 191 – об'єктів малої приватизації; 3 038 – об'єктів незавершеного будівництва.

Стан виконання умов 1 738 договорів контролюється органами приватизації, решту (10 550) в результаті виконання умов договорів знято з контролю.

Протягом звітного періоду перевірено стан виконання умов 409 договорів (23,5 % загальної кількості).

Перевірками встановлено, що умови, визначені договорами купівлі-продажу, переважно виконуються належним чином. Невиконання окремих умов договору встановлено в 73 випадках, що становить 17,8 % за-

Таблиця 5

Надходження та використання коштів, одержаних від приватизації державного майна за січень – березень 2011 р., тис. грн.

Надходження та використання коштів	Усього
Залишок коштів на початок звітного періоду	400,0
Надійшло коштів – усього	1 101 791,3
У тому числі:	
1. Від приватизації державного майна та інших надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації	1 101 537,0
У тому числі:	
сума податку на додану вартість	7 062,0
надходження від приватизації державного майна	1 094 475,0
З них надходження, безпосередньо пов'язані з процесом приватизації та кредитуванням підприємств	441,5
2. Від продажу земельних ділянок несільськогосподарського призначення або прав на земельні ділянки, що перебувають у державній власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації	134,9
У тому числі:	
сума податку на додану вартість	22,5
надходження від продажу земельних ділянок несільськогосподарського призначення або прав на земельні ділянки, що перебувають у державній власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації	112,4
3. Інші надходження	119,4
Розподілено коштів – усього	1 101 635,8
У тому числі:	
1. Перераховано на фінансування загального фонду Державного бюджету України	1 094 407,6
У тому числі:	
100 % від приватизації державного майна та інших надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації	1 094 404,0
перераховано коштів від продажу «Державного інформаційного бюлетеня про приватизацію»	3,6
2. Перераховано коштів до Державного бюджету України від продажу земельних ділянок несільськогосподарського призначення або прав на земельні ділянки, що перебувають у державній власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації (33010400)	112,4
3. Сплачено податок на додану вартість на ціну продажу об'єкта приватизації державного майна та надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації	7 073,7
4. Сплачено податок на додану вартість від продажу земельних ділянок несільськогосподарського призначення або прав на земельні ділянки, що перебувають у державній власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації	22,5
5. Примусово списано згідно з рішенням суду	0,0
6. Інші	19,6
Залишок коштів на кінець звітного періоду	555,5

гальної кількості договорів, виконання умов яких було перевірено. Здебільшого невиконання умов договору (порушення термінів добудови та розбирання об'єктів) зафіксовано в Луганській, Київській та Херсонській областях.

Інвестиційні зобов'язання та інші зобов'язання, виражені в грошовій формі, містять 840 договорів купівлі-продажу пакетів акцій, 375 – об'єктів малої приватизації та 88 – об'єктів незавершеного будівництва.

Станом на 01.04.11 за зазначеними договорами передбачено надходження інвестицій на підприємства у сумі 9,04 млрд грн., 1,46 млрд дол. США, 19,26 млн євро. На вказану дату українські підприємства одержали 9,80 млрд грн., 1,62 млрд дол. США та 72 млн євро.

На контролі органів приватизації перебуває 170 договорів, які містять умову щодо збереження кількості ро-

бочих місць, та 186 договорів – щодо створення нових. Протягом I кварталу 2011 року перевірено 32 договори, які містять умову щодо збереження робочих місць, та 15 договорів – щодо створення нових.

Умови щодо збереження робочих місць виконані, додатково створено 33 нових робочих місця.

На виконання зобов'язань щодо створення нових робочих місць, передбачених 15 договорами, власниками цих об'єктів у постприватизаційний період створено 123 робочих місця.

На восьми об'єктах створено 41 нове робоче місце, що не було передбачено умовами договорів.

У випадках порушення покупцями взятих зобов'язань органами приватизації здійснювалася претензійно-позовна робота. Крім заходів зі стягнення штрафів, пені і неустойок (загальна сума наростаючим підсум-

ком за всі роки контролю становить 88,07 млн грн. та 163,4 тис. дол. США), після використання всіх можливостей досудового врегулювання спорів здійснювалися заходи щодо визнання недійсними договорів та повернення відчужених за ними об'єктів у державну власність. Протягом звітнього періоду сума штрафних санкцій, сплачених до Державного бюджету України, становить 425,48 тис. грн.

Станом на 01.04.11 у власність держави повернено 296 (накопичувальним підсумком) об'єктів приватизації, з яких 82 – пакети акцій, 52 – ЦМК, 162 – об'єкти незавершеного будівництва. За 124 договорами продовжується претензійно-позовна робота щодо їх розірвання (визнання недійсними) і повернення відчужених за ними об'єктів у державну власність (18 – пакети акцій, 19 – ЦМК, 87 – об'єкти незавершеного будівництва).

Із числа повернутих у державну власність об'єктів приватизації повторно продано 157 об'єктів (49 – пакети акцій; 79 – об'єкти незавершеного будівництва; 29 – ЦМК).

Загальна сума коштів, отриманих від продажу повернутих державі об'єктів за рішеннями судів, становить 97,61 млн грн.

Участь Фонду в процедурах банкрутства підприємств

Станом на 01.04.11 провадження у справі про банкрутство порушено стосовно 113 господарських товариств, у статутних капіталах яких державна частка перевищує 25 %, та 15 державних підприємств (щодо яких ухвалено рішення про приватизацію), які належать до сфери управління Фонду та його регіональних відділень.

У стадії розпорядження майном перебувають п'ять державних підприємств (Бердянський державний завод скловолокна, Запорізьке державне підприємство «Кремнійполімер», Черкаський державний завод хімічних реактивів, Чернівецьке державне спеціалізоване будівельно-монтажне управління по газифікації та ПАТ «НВК «Полярон»), санації – чотири державних підприємства (Центральне конструкторсько-технологічне бюро, ВО «Знамя», ВАТ «Чорнорудка», ДВП «Дніпронерудпром»), ліквідації – шість державних підприємств (ВАТ «Єнакіївський коксохімічний завод», ВАТ «Шатр», ВАТ «Західагротехсервіс», ВАТ «Молдаванка», ВАТ «Темпо», ВАТ «Кріопром»).

Протягом I кварталу 2011 року повернуто на доопрацювання плани санації ВАТ «ХК «Краян», «Племзавод «Світанок», «ФСК «Море», «Автобаза «Донецьквуглезбагачення», «Оріана»; погоджено плани санації, зміни і доповнення до планів санації ВАТ «Іванівський верстатозавод» і «Коломиясільмаш»; повернуто на доопрацювання зміни та доповнення до планів санації ВАТ «АК «Свема», «Вахрушевський РМЗ», «Точмаш»; повернуто на доопрацювання мирові угоди ВАТ «Рівненський завод тракторних агрегатів», «ХК «Краян», «Племзавод «Яненківський»; погоджено мирову угоду ДП «Агропромбуд».

Фонд здійснює постійний моніторинг та вносить нову інформацію до реєстру господарських товариств, у статутних капіталах яких державна частка перевищує 25 %, та державних підприємств, щодо яких ухвалено рішення про приватизацію і раніше порушено провадження у справі про банкрутство.

Законодавче забезпечення процесів управління державною власністю

Програмою економічних реформ на 2010 – 2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава», підготовленою Комітетом економічних реформ при Президентові України, встановлено завдання сформулювати ефективну, чітку, правову базу з питань приватизації та управління державною власністю як основу для проведення реформ у сфері управління об'єктами державної власності та приватизації державного майна.

Фондом проведено значний обсяг робіт, спрямованих на підготовку законопроектів, необхідних для розвитку економіки, процесів управління та приватизації державного майна.

Протягом I кварталу 2011 року Фондом здійснювалася робота із доопрацювання проектів законів України «Про Державну програму приватизації» та «Про внесення змін до деяких законів України з питань приватизації».

Доопрацьовані проекти 4 березня 2011 року подані на розгляд до Кабінету Міністрів України.

Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України з питань приватизації» спрямований на суттєве скорочення переліку об'єктів, які не підлягають приватизації, на виведення на приватизацію об'єктів, які втратили ознаки загальнодержавного значення. Проект передбачає внесення змін до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації», Закону України «Про приватизацію державного майна» (щодо перегляду критеріїв віднесення об'єктів до таких, що мають загальнодержавне значення і не підлягають приватизації).

Протягом звітнього періоду фахівці Фонду взяли участь у роботі над законопроектом «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо управління об'єктами державної власності», головним розробником якого є Міністерство економічного розвитку та торгівлі України. Цей законопроект спрямований на удосконалення процесу управління державною власністю, врегулювання проблемних питань у сфері управління державним майном.

Фондом відпрацьовано проект Закону України «Про Фонд державного майна України» з урахуванням вимог Указу Президента України «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» від 09.12.10 № 1085, Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» та змін до Закону України «Про Кабінет Міністрів України». Станом на 27.04.11 законопроект погоджено Міністерством фінансів України.

З метою вдосконалення орендних відносин Фонд підготував та подав на розгляд Кабінету Міністрів України проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо орендних відносин». Кабінет Міністрів України ухвалив запропонований Фондом законопроект та подав його до Верховної Ради України (реєстр. № 7098 від 07.09.10). У свою чергу, законопроект схвалено Верховною Радою України (21.04.11) і подано на підпис Президенту України. Закон передбачає комплекс змін, спрямованих на вдосконалення організації орендних відносин державного та комунального майна, усунення недоліків, виявлених практикою реалізації законодавчих вимог, конкретизацію об'єктів та суб'єктів регулювання спеціального Закону України «Про оренду державного та комунального майна».

Фондом розроблено проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відчуження майна суб'єктів господарювання державного сектору економіки». Законопроект доопрацьовано з урахуванням зауважень Міністерства юстиції України та заінтересованих органів, погоджено та подано Мінфіном та Мінекономіки на розгляд Кабінету Міністрів України. Схвалений законопроект (20.04.11) подано до Верховної Ради України (реєстр. № 8441 від 22.04.11).

Протягом I кварталу 2011 року, крім розроблення законопроектів, проводилася робота з розгляду, відпрацювання, узгодження проектів законів, які надходять від центральних органів виконавчої влади і стосуються врегулювання питань, що належать до компетенції Фонду.

Так, Фондом відпрацьовано та узгоджено 25 законопроектів, 11 проектів постанов Кабінету Міністрів України, чотири проекти розпоряджень Кабінету Міністрів України, підготовлено висновки до 17 законопроектів, 10 проектів постанов Кабінету Міністрів України, одного проекту розпорядження Кабінету Міністрів України, чотирьох законів України, розроблено один проект постанови Кабінету Міністрів України.

Взаємодія з Верховною Радою України

Взаємодія Фонду з Верховною Радою України є одним з важливих напрямів роботи над удосконаленням законодавства щодо реформування відносин власності. Фонд співпрацює з комітетами Верховної Ради України, депутатськими фракціями, окремими народними депутатами з метою якісної підготовки законодавчих актів з питань, що належать до компетенції Фонду, та прискорення їх розгляду у Верховній Раді України.

Фонд здійснює заходи із супроводження розгляду законопроектів у депутатських фракціях (групах), у комітетах Верховної Ради України та на пленарних засіданнях Верховної Ради України.

Протягом I кварталу 2011 року керівництво Фонду взяло участь у дев'яти засіданнях комітетів Верховної Ради України та трьох засіданнях Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації, на яких було розглянуто 12 законопроектів, що належать до компетенції Фонду.

Фонд відпрацював 22 законопроекти, розроблені народними депутатами. Щодо кожного із цих законопроектів Фонд підготував пропозиції.

Здійснюється постійний моніторинг розгляду у Верховній Раді України законопроектів, які належать до компетенції Фонду. На сьогодні такий моніторинг охоплює 75 законопроектів.

Організаційно-кадрове забезпечення діяльності Фонду

Штатний розпис і структура центрального апарату Фонду на 2011 рік погоджені з Міністерством фінансів України та уведені в дію з 01.01.11.

Протягом I кварталу 2011 року прийнято на роботу 87 осіб, звільнено – 83.

Значну увагу Фонд приділяє навчанню працівників державних органів приватизації та підвищенню їх кваліфікації для забезпечення ефективного та якісного виконання встановлених завдань. Зокрема, за звітний період проведено 13 семінарів, в яких взяли участь з метою підвищення кваліфікації 106 працівників Фонду.

Крім цього, у вищих навчальних закладах за держзамовленням навчається 40 працівників Фонду на контрактній основі – 51.

Виявлення, запобігання та усунення порушень чинного законодавства. Захист державних інтересів у судах

З метою контролю за дотриманням чинного законодавства у процесі приватизації Фонд із залученням правоохоронних та контролюючих органів проводить планові комплексні перевірки регіональних відділень Фонду за напрямками: фінансово-господарська діяльність, управління державним майном та орендних відносин, організація здійснення роботи з постприватизаційного супроводження об'єктів приватизації, управління корпоративними правами держави, адміністративно-кадрова робота та психологічний клімат у колективі регіонального відділення, контрольньо-ревізійна робота та ведення діловодства й архівної справи.

У першому кварталі 2011 року Фондом здійснювалася претензійно-позовна робота із захисту інтересів держави. На 01.04.11 представники Фонду беруть участь у розгляді більш як 2 000 судових справ.

Більшість судових рішень у справах за участю Фонду виносяться на користь Фонду, у результаті чого до Державного бюджету України стягуються кошти, у державну власність повертається нерухоме майно.

З метою належного і своєчасного виконання завдань із захисту майнових прав та інтересів держави Фонд співпрацює з органами державної влади, органами прокуратури та правоохоронними органами. Така співпраця особливо важлива у сфері протидії рейдерським захопленням.

Крім цього, Фонд постійно здійснює заходи щодо недопущення ліквідації підприємств державного сектору економіки і недопущення незаконної передачі в оренду державного майна.

Одним з напрямів роботи Фонду є проведення експертизи правових актів, а також договорів та установчих документів. У I кварталі 2011 року було опрацьовано 83 договори, зокрема, договори купівлі-продажу, оренди, застави, іпотеки, концесії, доручення, договори про спільну діяльність, про надання послуг, про оцінку державного майна, контракти з керівниками тощо. Крім того, Фонд опрацював близько 50 статутів та 180 сертифікатів.

Міжнародне співробітництво

З метою активізації співробітництва з міжнародними фінансовими та донорськими організаціями у Фонді відбулися зустрічі керівництва Фонду з представниками Агентства США з міжнародного розвитку в Україні (USAID); Представництва IFC в Україні; Німецького товариства з технічного співробітництва (GTZ).

Темою зустрічей було обговорення подальшої співпраці з метою залучення технічної допомоги для реформування державного сектору економіки, а також запрошення фахових консультантів (радників) для вирішення таких питань: визначення механізмів підвищення якості проведення оціночної діяльності та вдосконалення законодавства щодо оцінки об'єктів, що пропонуються до продажу разом із земельними ділянками; доопрацювання й інформаційного супроводження проекту нової Державної програми приватизації та проекту змін до законів з питань приватизації; підвищення професійного рівня працівників Фонду та його регіональних відділень шляхом проведення семінарів.

Так, у результаті проведених переговорів, 25 лютого 2011 року підписано Протокол про співробітництво Фонду з Проектом USAID «Розвиток фінансового сектору» (FINREP).

Реалізація зазначеного проекту триватиме до жовтня 2012 року.

Також 23 березня 2011 року підписано Додаткову угоду про реалізацію GTZ третього етапу проекту «Консультавання Фонду державного майна України у сфері приватизації та управління корпоративними правами».

У рамках реалізації цього проекту за звітний період було організовано семінар «Питання застосування та реалізації норм Закону України «Про акціонерні товариства» в процесі приватизації», в якому взяли участь 34 фахівці центрального апарату та регіональних відділень Фонду.

Протягом I кварталу 2011 року відбулися зустрічі з представниками посольства Італії в Україні з метою обговорення питань приватизації об'єктів електроенергетики, процедури підготовки об'єктів до приватизації за конкурсом та до продажу на фондовій біржі, а також представниками міністерства фінансів Грузії, Агенції з обслуговування Міністерства фінансів Грузії та Посольства Грузії в Україні з метою обміну досвідом з управління державним майном і ознайомлення з електронною системою управління державним майном у Грузії.

На виконання пунктів положень угод (меморандумів) і протоколів міжурядових комісій (планів заходів) Фонд з метою залучення іноземних інвесторів в економіку України передав Міністерству закордонних справ України орієнтовний перелік підприємств, пакети акцій яких не менше 25 % статутного капіталу запропоновані до продажу у 2011 році.

З метою підготовки офіційних візитів Прем'єр-міністра України до Держави Ізраїль, Литовської Республіки та проведення Сьомого засідання Міжурядової українсько-турецької комісії з торговельно-економічного співробітництва Фонд надав інформаційно-аналітичні матеріали про приватизаційні процеси в Україні.

Інформаційне забезпечення процесів управління державною власністю

Висвітлення діяльності Фонду здійснюється через власний веб-сайт www.srfu.gov.ua, на якому щодня розміщуються новини, заяви та роз'яснення за всіма напрямками діяльності Фонду.

До основних питань діяльності Фонду, що висвітлювалися протягом звітного періоду, належали питання виконання плану надходження коштів, продажу пакетів акцій за конкурсом та на біржах, питання про хід продажу підприємств енергетики, продаж пакета акцій ВАТ «Укртелеком», про результати контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу, стан управління корпоративними правами держави, а також питання розроблення проектів законодавчих актів, у тому числі нової Державної програми приватизації та Закону України «Про Фонд державного майна України».

Протягом I кварталу 2011 року організовано три інтерв'ю Голови Фонду провідним засобам масової інформації, під час яких порушувалися питання діяльності Фонду.

Відбулися чотири прес-конференції та надано близько 20 коментарів засобам масової інформації.

На виконання постанови Кабінету Міністрів України «Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики» від 03.11.10 № 996 відбулися установчі збори та сформовано склад нової Громадської ради при Фонді. У квітні цього року відбулося засідання Громадської ради при Фонді, на якому обрано Голову Громадської ради.

Фонд видає журнал «Державний інформаційний бюлетень про приватизацію», в якому постійно публікуються аналітичні матеріали про діяльність Фонду, та додаток до журналу – газету «Відомості приватизації». Журнал виходить щомісяця українською та російською мовами, газета – щотижня українською мовою.

Протягом звітного періоду Фонд опрацював 41 звернення та 13 запитів народних депутатів України. Більшість звернень та запитів стосувалася питань приватизації державного майна та управління об'єктами державної власності. Крім цього, Фонд розглянув 406 звернень громадян.

РЕЗУЛЬТАТИ УПРАВЛІННЯ корпоративними правами держави в господарських товариствах за I квартал 2011 року

Структура корпоративних прав держави

Для забезпечення оперативного обліку акцій, часток, паїв, що належать державі у статутних капіталах господарських товариств, здійснення ефективного управління корпоративними правами держави Фонд державного майна України (далі – Фонд) відповідно до постанови Кабінету Міністрів України «Про формування і ведення Реєстру корпоративних прав держави» від 29.10.03 № 1679 веде Реєстр корпоративних прав держави.

Станом на 01.04.11 в Реєстрі корпоративних прав держави обліковуються 645 господарських товариств, у статутному капіталі яких є державна частка.

Уряд України, Фонд, міністерства й інші центральні та місцеві органи виконавчої влади здійснювали управління корпоративними правами держави у 542 акціонерних товариствах (АТ), 74 товариствах з обмеженою відповідальністю та 29 національних акціонерних компаніях (НАК) і державних холдингових компаніях (ДХК), створених відповідно до спеціальних рішень Президента України та Уряду України.

Із загальної кількості господарських товариств:

287 (44,5 % загальної кількості) мають у статутному капіталі державну частку понад 50 %, яка надає державі право контролю за їх діяльністю (далі – контрольні), з них 150 господарських товариств (23,3 %) мають державну частку 100 %;

168 (26,0 %) мають у статутному капіталі державну частку розміром 25 – 50 % (блокуючий пакет);

190 (29,5 %) мають у статутному капіталі державну частку менш як 25 %.

Крім того, з них:

110 акціонерних товариств засновано міністерствами в процесі корпоратизації державних підприємств, а також 18 НАК та ДХК, які не надають Фонду статистичної

звітності, а функції з управління зазначеними товариствами здійснюють засновники – міністерства;

54 господарських товариства (8,4 % загальної кількості) мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, з них 45 – контрольних.

Фонд і його регіональні відділення здійснюють управління 517 об'єктами з корпоративними правами держави (80,0 % загальної кількості), з них з державною часткою від 50 до 100 % – 167 об'єктів.

Загальна кількість пакетів акцій, часток, паїв, що належать державі у статутних капіталах господарських товариств, станом на 01.04.11 порівняно з кількістю таких пакетів акцій, часток, паїв станом на 01.01.11 наведена в табл. 1.

Як свідчать дані табл. 1, протягом порівняльного періоду загальна кількість пакетів акцій господарських товариств зменшилася на 19. Зокрема, загальна кількість АТ, створених у процесі приватизації та корпоратизації, зменшилася на 17, а саме: з державною часткою до 10 % – на шість, 10 – 25 % – на одне, 25 – 50 % – на вісім та з державною часткою понад 50 % – на два.

Сумарна вартість корпоративних прав держави в усіх господарських товариствах за номінальною вартістю пакетів акцій на 01.04.11 становить 43,43 млрд грн., з них НАК і ДХК – 20,50 млрд грн. (47,2 % загальної вартості). Вартість державної частки у статутних капіталах господарських товариств, управління якою здійснює Фонд (без урахування НАК і ДХК, що становить 0,10 млрд грн.), становить 9,94 млрд грн. (22,9 %). Сумарна номінальна вартість державної частки в статутному капіталі акціонерних товариств, заснованих міністерствами у процесі корпоратизації державних підприємств, становить 12,99 млрд грн. (29,9 %). Сумарна вартість корпоративних прав

Таблиця 1

Господарські товариства	Загальна кількість товариств		Кількість пакетів акцій, часток, паїв, що належать державі у статутному капіталі господарських товариств							
			до 10 %		10 – 25 %		25 – 50 %		50 – 100 %	
	на 01.01.11	на 01.04.11	на 01.01.11	на 01.04.11	на 01.01.11	на 01.04.11	на 01.01.11	на 01.04.11	на 01.01.11	на 01.04.11
Акціонерні товариства, створені в процесі приватизації та корпоратизації	367	350	72	66	57	56	114	106	124	122
Холдингові, державні акціонерні та національні акціонерні компанії	29*	29*	0	0	0	0	0	0	29	29
Акціонерні товариства, створені за участю Фонду	83	82	28	28	11	11	30	29	14	14
Товариства з обмеженою відповідальністю	75	74	10	9	20	20	25	25	20	20
Акціонерні товариства, які перебувають в управлінні інших органів виконавчої влади	110	110	0	0	0	0	7	8	103	102
Разом...	664	645	110	103	88	87	176	168	290	287

* У тому числі 18 холдингових компаній, які перебувають в управлінні інших органів виконавчої влади.

Таблиця 2

Господарські товариства	Вартість державної частки, млрд грн.		Зміни, млрд грн.
	станом на 01.04.10	станом на 01.04.11	
Господарські товариства, які перебувають в управлінні Фонду (разом з НАК і ДХК) – усього	6,25	10,04	3,79
Господарські товариства, які перебувають в управлінні інших органів виконавчої влади (разом з НАК і ДХК) – усього	37,72	33,39	-4,33
Разом...	43,97	43,43	-0,54

держави, управління якими здійснюють міністерства та відомства, становить 33,39 млрд грн. (табл. 2).

У структурі корпоративних прав держави значний сегмент займають підприємства, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство, кредиторська заборгованість яких утворилася переважно до передачі Фонду корпоративних прав.

Станом на 01.04.11 150 господарських товариств, або 23,3 % кількості товариств, управління якими здійснює Фонд, перебувають у тій чи іншій стадії банкрутства (з них контрольних – 68 (45,3 % загальної кількості контрольних, управління якими здійснює Фонд), зокрема: 26 (9 контрольних) – у стадії розпорядження майном; 46 (34 контрольних) – у стадії санації; 78 (25 контрольних) – у процесі ліквідації.

У регіональному розрізі 517 об'єктів, управління якими здійснює Фонд, розподілено так:

Вінницька область	- 8
Волинська область	- 6
Дніпропетровська область	- 23
Донецька область	- 46
Житомирська область	- 3
Закарпатська область	- 8
Запорізька область	- 20
Івано-Франківська область	- 8
Київська область	- 52
Кіровоградська область	- 16
Луганська область	- 53
Львівська область	- 27
Миколаївська область	- 2
Одеська область	- 14
Полтавська область	- 9
Рівненська область	- 6
Сумська область	- 13
Тернопільська область	- 18
Харківська область	- 10
Херсонська область	- 12
Хмельницька область	- 12
Черкаська область	- 7
Чернівецька область	- 11
Чернігівська область	- 7
м. Київ	- 80
м. Севастополь	- 3
Автономна Республіка Крим	- 30
Спільні господарські товариства (за межами України)	- 13

За галузевим розподілом структура корпоративних прав держави в господарських товариствах, управління якими здійснює Фонд, така:

Промисловість	- 196
Сільське господарство	- 57
Транспорт і зв'язок	- 36
Торгівля і громадське харчування	- 39
Будівництво	- 31
Наука і наукове обслуговування	- 34
Житлово-комунальне господарство	- 8
Охорона здоров'я, фізична культура	- 6
Інші	- 110

Міністерства та інші органи виконавчої влади здійснюють управління корпоративними правами держави 128 (20,0 %) господарських товариств, які обліковуються в Реєстрі корпоративних прав держави (табл. 3).

Аналіз фінансово-економічної діяльності господарських товариств, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 %, управління корпоративними правами держави яких здійснює Фонд та які не перебувають у процесі банкрутства (у стадії санації або ліквідації)

Аналіз фінансово-економічної діяльності господарських товариств

Підсумки роботи господарських товариств, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 %, управління корпоративними правами держави здійснює Фонд і які не перебувають у процесі банкрутства (у стадії санації або ліквідації), за I квартал 2011 року відображені у табл. 4.

Чистий дохід за I квартал 2011 року становить 3 376,6 млн грн., що на 158,1 млн грн. (4,7 %) більше, ніж за аналогічний період минулого року. Найбільш дохідні товариства, млн грн.: ВАТ «Укртелеком» (чистий дохід – 1 631,0), ВАТ «Одеський припортовий завод» (1 275,4), ВАТ «Турбоатом» (269,3), ВАТ «Завод «Фіолент» (37,0), ПАТ «Завод «Маяк» (25,3).

Збільшення обсягу чистого доходу порівняно з відповідним періодом минулого року забезпечили 30 товариств (44,1 % загальної кількості, що звітували).

За галузевим розподілом найбільші обсяги чистого доходу мали товариства зв'язку (1 631,0 млн грн.) та промисловості (1 693,8 млн грн.), за регіональним – товариства м. Києва (1 722,2 млн грн.), Одеської (1 275,4 млн грн.) та Харківської (278,1 млн грн.) областей.

Фінансовий результат від звичайної діяльності до оподаткування господарських товариств, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 %, управління корпоративними правами держави яких здійснює Фонд і які не перебувають у процесі банкрутства (у стадії санації або ліквідації), на 01.04.11 становить 40,1 млн грн., тоді як у минулому періоді цей показник становив 26,8 млн грн. Серед цих господарських товариств 34 (50,0 % загальної кількості, що звітували) поліпшили фінансові результати звичайної діяльності до оподаткування.

Таблиця 3

Орган управління	Кількість господарських товариств	Вартість державної частки, млн грн.
Міністерство вугільної промисловості України	63	600,62
Міністерство транспорту та зв'язку України	15	993,85
Національне космічне агентство України	9	148,39
Міністерство промислової політики України	8	1 774,98
Кабінет Міністрів України	6	2 290,08
Міністерство палива та енергетики України	6	15 425,61
Міністерство фінансів України	3	9 473,81
Державне управління справами	2	175,26
Міністерство охорони навколишнього природного середовища України	2	619,68
Українська державна корпорація по виконанню монтажних і спеціальних будівельних робіт «Укрмонтажспецбуд»	2	1,85
Українська державна будівельна корпорація «Укрбуд»	2	193,16
Міністерство охорони здоров'я України	2	132,43
Державний комітет телебачення і радіомовлення України	1	200,00
Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку	1	4,30
Міністерство будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства	1	0,44
Донецька обласна державна адміністрація	1	0,46
Міністерство регіонального розвитку та будівництва України	1	0,05
Державний комітет з державного матеріального резерву	1	7,72
Державна служба автомобільних доріг України	1	1 257,37
Міністерство культури і туризму	1	89,59
Усього...	128	33 389,65

За галузевим розподілом найкращий фінансовий результат від звичайної діяльності до оподаткування мали товариства промисловості (242,5 млн грн.), гірший – товариства зв'язку (-200,1 млн грн.). У регіональному розрізі найкращий фінансовий результат від звичайної діяльності до оподаткування отримали товариства Одеської (125,5 млн грн.) та Харківської (117,7 млн грн.) областей.

За I квартал 2011 року господарськими товариствами отримано перевищення чистих збитків над чистими прибутками на 62,4 млн грн. Збитки мали 40 товариств, сума цих збитків становить 228,0 млн грн. Найбільшу суму збитків отримало ВАТ «Укртелеком» – 200,2 млн грн. Слід зазначити, що за аналогічний період минулого року також було перевищення чистих збитків над чистими прибутками на 40,2 млн грн.

За результатами I кварталу 2011 року чотири товариства отримали чистий прибуток понад 1 млн грн., з них ВАТ «Одеський припортовий завод» – 81,5 млн грн.,

ВАТ «Турбоатом» – 65,0, ВАТ «Київський мотоциклетний завод» – 13,4, ВАТ «Авіакомпанія «Національні авіалінії України» – 1,2 млн. грн.

Аналіз коефіцієнта покриття суб'єктів господарювання у звітному періоді свідчить, що достатньо забезпечені оборотними активами для покриття своїх поточних зобов'язань лише 21 товариство (30,9 % товариств, що подали звітність).

За I квартал 2011 року співвідношення обсягів кредиторської заборгованості (4 381,9 млн грн.) з обсягами дебіторської заборгованості (2 325,0 млн грн.) становить відповідно 1,88 до 1.

Порівняно з аналогічним періодом минулого року спостерігається зростання обсягів дебіторської та кредиторської заборгованості.

У галузевому розрізі найбільший розмір кредиторської (3 551,1 млн грн.) та дебіторської (1 305,0 млн грн.) заборгованості мають товариства промисловості.

Таблиця 4

Фінансово-економічний показник	Значення	
	I квартал 2010 року	I квартал 2011 року
Чистий дохід	3 218 513,20	3 376 606,50
Фінансовий результат від звичайної діяльності до оподаткування	26 780,80	40 067,20
Чистий прибуток	-40 228,10	-62 381,90
Кредиторська заборгованість, усього	4 142 948,10	4 381 946,30
Дебіторська заборгованість, усього	2 282 098,30	2 325 001,60
Вартість готової продукції	292 417,70	235 349,40
Первісна вартість основних засобів	27 886 080,90	30 037 911,10
Залишкова вартість основних фондів	11 750 780,00	11 139 432,60
Зобов'язання	8 952 221,50	8 570 863,00
Власний капітал	10 774 834,50	10 764 398,20
Оборотні активи	4 844 486,70	5 093 583,20

Стан заборгованості із виплати заробітної плати

Станом на 01.04.11 заборгованість із виплати заробітної плати мали 36 товариств у розмірі 59,15 млн грн., яка порівняно з початком року зменшилася на 3,4 млн грн. (5,5 %).

Слід зауважити, що 52,0 % загальної суми заборгованості (30,73 млн грн.) становить заборгованість із виплати заробітної плати працівникам товариств, які перебувають у різних стадіях банкрутства.

Погашення заборгованості із заробітної плати підприємствами-боржниками, які перебувають у таких стадіях банкрутства, як санація або ліквідація, відбувається згідно з положеннями Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Відповідно до пункту 4 статті 17 цього закону з дня винесення ухвали суду про санацію керівник боржника звільняється з посади і управління боржником переходить до керуючого санацією, припиняються повноваження органів управління боржника – юридичної особи.

З огляду на це єдиним дієвим заходом Фонду є погашення планів санації таких господарських товариств з вимогою першочергового погашення заборгованості з виплати заробітної плати працівникам товариства (відповідно до Указу Президента України «Про невідкладні заходи щодо завершення погашення заборгованості із заробітної плати»).

На виконання доручень Кабінету Міністрів України щодо врегулювання питань погашення заборгованості з виплати заробітної плати заслуховуються звіти керівників господарських товариств, які мають заборгованість із виплати заробітної плати та перед Пенсійним фондом України, на засіданнях постійно діючої Комісії з проведення фінансово-економічного аналізу господарської діяльності підприємств. Протягом I кварталу 2011 року органами приватизації було проведено 9 засідань цієї Комісії, на яких заслухано звіти керівників 20 товариств.

На виконання постанови Кабінету Міністрів України «Про посилення контролю за погашенням заборгованості із заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій, стипендій та інших соціальних виплат» від 12.08.09 № 863 наказом Фонду від 03.09.09 № 1399 утворено тимчасову комісію з питання погашення заборгованості із заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій, стипендій та інших соціальних виплат. Аналогічні тимчасові комісії утворені і в регіональних відділеннях Фонду. Так, станом на 01.04.11 проведено 29 засідань зазначеної комісії, за результатами яких 16 керівників попереджені про персональну відповідальність.

На сьогодні триває робота щодо аналізу діяльності органів управління господарських товариств у напрямі підвищення ефективності управління підприємствами та вживаються вичерпні заходи для забезпечення повної ліквідації заборгованості з виплати заробітної плати на підпорядкованих органам приватизації товариствах.

Стан надходження дивідендів та платежів до Державного бюджету України

Відповідно до помісячного розпису доходів загального фонду Державного бюджету України на 2011 рік, розробленого Міністерством фінансів України, планове завдання з надходження дивідендів (доходу), нарахованих на акції, частки, паї господарських товариств, які є в державній власності, на I квартал 2011 року не передбачено.

Згідно з інформацією, наданою Державним казначейством України, станом на 01.04.11 до державного бюджету перераховано дивідендів, нарахованих на акції, частки, паї господарських товариств, які є в державній власності, на суму 42,63 млн грн.

За даними Державної податкової адміністрації України, за I квартал 2011 року до Державного бюджету України та місцевих бюджетів господарськими товариствами, у статутному капіталі яких державна частка перевищує 50 %, було сплачено податків, зборів (обов'язкових платежів) у сумі 88,25 млн грн., що на 14,67 млн грн. більше, ніж у відповідному періоді минулого року.

За результатами роботи у I кварталі 2011 року порівняно з відповідним періодом минулого року спостерігається збільшення суми перерахування платежів до державного бюджету на 7,47 млн грн. (20 %) та збільшення платежів до місцевих бюджетів на 7,20 млн грн.

Найбільша сума платежів, перерахованих до бюджетів усіх рівнів, за звітний період сплачена ВАТ «Турбоатом» (38,08 млн грн.), ВАТ «Одеський припортовий завод» (15,76 млн грн.). Сума платежів зазначених ВАТ становить 61,0 % загальної суми платежів господарських товариств, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 %.

У загальній сумі платежів 7,51 млн грн. становлять платежі господарських товариств, які перебувають у різних стадіях банкрутства.

Заходи Фонду з підвищення ефективності управління корпоративними правами держави

Одним із ключових питань у Фонді залишається питання удосконалення та узгодження положень законодавства.

Фонд розробив постанову Кабінету Міністрів України «Про затвердження базового нормативу відрахування частки прибутку, що спрямовується на виплату дивідендів за результатами фінансово-господарської діяльності у 2010 році господарських товариств, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави» від 05.01.11 № 1. Зазначена постанова розроблена з метою забезпечення надходжень у 2011 році до державного бюджету дивідендів від господарських організацій, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави, згідно з їх галузевою належністю.

Фонд здійснює роботу з підвищення ефективності управління державними корпоративними правами в акціонерних товариствах та контроль фінансової діяльності цих товариств, зокрема:

проводить аналіз діяльності наглядових рад відкритих акціонерних товариств та моніторинг рішень, прийнятих наглядовими радами;

проводить аналіз персонального складу наглядових рад ВАТ з метою залучення осіб із числа фахівців, які пройшли навчання, отримали сертифікати на право здійснення функцій з управління корпоративними правами та мають досвід у цій сфері діяльності;

проводить оцінку управління об'єктами державної власності відповідно до Критеріїв ефективності управління корпоративними правами держави, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 19.06.07 № 832. Результати оцінки щокварталу надаються Міністерству економіки України для узагальнення і прийняття управлінських рішень;

організовує спільні засідання Комісії з проведення фінансово-економічного аналізу господарської діяльності ВАТ і Комісії з проведення атестації керівників господарських товариств з державною часткою понад 50 %;

з метою підвищення якості управлінського контролю дає доручення відповідальним представникам держави в органах управління господарських товариств;

з метою підвищення кваліфікації посадових осіб господарських товариств у сфері корпоративного управління протягом I кварталу 2011 року Фонд організував і провів два навчальних семінари: за програмою «Корпоративний секретар», у якому взяли участь 15 представників господарських товариств, які виконують функції корпоративних секретарів у акціонерних товариствах; за програмою «Питання застосування та реалізації норм Закону України «Про акціонерні товариства» в процесі приватизації», в якому взяли участь 34 фахівці центрального апарату та регіональних відділень Фонду, який проводився в рамках Консультаційного проекту Уряду Німеччини з питань приватизації. Після закінчення семінарів слухачі склали кваліфікаційний іспит, за результатами якого отримали свідоцтва державного зразка про проходження навчання за даною програмою та сертифікати на право управління корпоративними правами.

Проведення семінарських занять з питань управління корпоративними правами держави сприятиме організаційному та кадровому забезпеченню процесу управління корпоративними правами держави, підвищенню ефективності виконання функцій управління корпоративними правами держави та дозволить забезпечувати державі контроль над прийняттям рішень щодо діяльності господарських товариств із державною часткою у статутному капіталі, що у свою чергу сприятиме захисту прав держави як акціонера та забезпечить дієвий контроль за надходженнями до державного бюджету в частині перерахування дивідендів на належні корпоративні права.

Згідно з постановою Кабінету Міністрів України «Деякі питання управління корпоративними правами держави» від 29.03.10 № 297 завдання на голосування представникам держави на загальних зборах та засіданнях наглядової ради господарських товариств, у статутному капіталі яких державна частка становить понад 50 %, погоджуються Прем'єр-міністром України або Першим віце-прем'єр-міністром України за умови попередньо-

го розгляду віце-прем'єр-міністром згідно з розподілом функціональних повноважень. Відповідно до доручення Прем'єр-міністра України М. Я. Азарова від 22.04.10 № 22657/1/1-10 завдання на голосування з питань порядку денного загальних зборів акціонерів та наглядових рад господарських товариств, у статутному капіталі яких частка держави становить 50 % і більше, не пізніше ніж за 15 днів до дати проведення засідання мають подаватися до Кабінету Міністрів України разом із пояснювальною запискою обґрунтування позиції стосовно кожного питання, що пропонуються для розгляду.

Результати аналізу виконання зазначених постанови та доручення свідчать, що погодження завдання на голосування може тривати довгий час, що призводить до перенесення засідань загальних зборів акціонерів та наглядової ради. Це стримує діяльність і розвиток товариств, адже загальні збори акціонерів є вищим органом, який може вирішувати будь-які питання діяльності акціонерного товариства, а наглядова рада є органом, що здійснює захист прав акціонерів товариства, і в межах компетенції контролює та регулює діяльність виконавчого органу.

Відповідно до пункту 2 статті 20 Закону України «Про акціонерні товариства» акції товариства існують виключно в бездокументарній формі. Станом на 01.04.11 бездокументарну форму існування акцій мають 87 товариств (крім тих, що перебувають у стадії санації або ліквідації), з них 51 – контрольне. Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про акціонерні товариства» щодо вдосконалення механізму діяльності акціонерних товариств» (набрав чинності 02.03.11) термін переходу на бездокументарну форму подовжили до 29.04.11.

Фонд вживає заходів щодо приведення діяльності акціонерних товариств, створених до набрання чинності Законом України «Про акціонерні товариства», у відповідність до цього закону, а саме: сприяє внесенню змін до статуту товариства, які в тому числі передбачають зміну найменування акціонерного товариства з відкритого або закритого акціонерного товариства на публічне чи приватне акціонерне товариство за умови, що кількість акціонерів на дату внесення таких змін не перевищує 100 осіб, а також виконання всіх інших вимог цього закону у статуті товариства; приведенню внутрішніх положень товариства у відповідність до вимог цього Закону. Так, станом на 01.04.11 змінено назву 17 акціонерних товариств на публічні акціонерні товариства та 7 – на приватні (з тих, які не перебувають у стадії санації або ліквідації та частка держави у статутному капіталі яких перевищує 50 %).

З метою забезпечення потреб діяльності та розвитку товариства, виконання його зобов'язань, включаючи зобов'язання щодо сплати податків та обов'язкових платежів, складається фінансовий план. Усього підлягають погодженню (затвердженню) на 2011 рік фінансові плани 64 товариств. На звітну дату перебувають у стадії погодження (затвердження) два фінансові плани.

Вплив структури капіталу на вартість підприємства

20

Лілія ТИМОЩИК

заступник директора Департаменту оціночної діяльності ФДМУ,
канд. екон. наук

Концепція вартості капіталу – одна з базових в теорії капіталу. Сутність цієї концепції полягає в тому, що капітал як фактор виробництва та інвестиційний ресурс у будь-якій формі має певну вартість, розмір якої враховується під час залучення капіталу в операційний процес. Концепція вартості капіталу дає змогу не тільки обчислити відносну величину грошових виплат власникам, які надали фінансові ресурси, але й визначити той рівень рентабельності (прибутковості) інвестованого капіталу, який має забезпечити підприємство, щоб не допустити зменшення своєї ринкової вартості.

Успішна діяльність підприємства залежить від запасу ресурсів тривалого користування капіталу. Капітал, як зазначено вище, є одним з факторів виробництва нарівні з природними та трудовими ресурсами [1]. Капітал – вартість, авансована у виробництво з метою одержання прибутку.

Загальна сума коштів, яку потрібно сплатити за використання певного обсягу фінансових ресурсів, виражена у відсотках до цього обсягу, називається вартістю капіталу (Cost of Capital). Таким чином, вартість капіталу – це відношення суми коштів, яку потрібно сплатити за використання фінансових ресурсів з певного джере-

ла, до загального обсягу коштів із цього джерела, виражене у відсотках [2].

Прийняття більшості рішень фінансового характеру (формування політики фінансування оборотних активів, рішення щодо використання лізингу, планування операційного прибутку підприємства) ґрунтується на аналізі вартості капіталу.

Під час оцінки вартості капіталу спочатку здійснюється оцінка вартості окремих елементів власного та позикового капіталу, потім визначається середньозважена вартість капіталу.

Визначення вартості капіталу підприємства проводиться в декілька етапів:

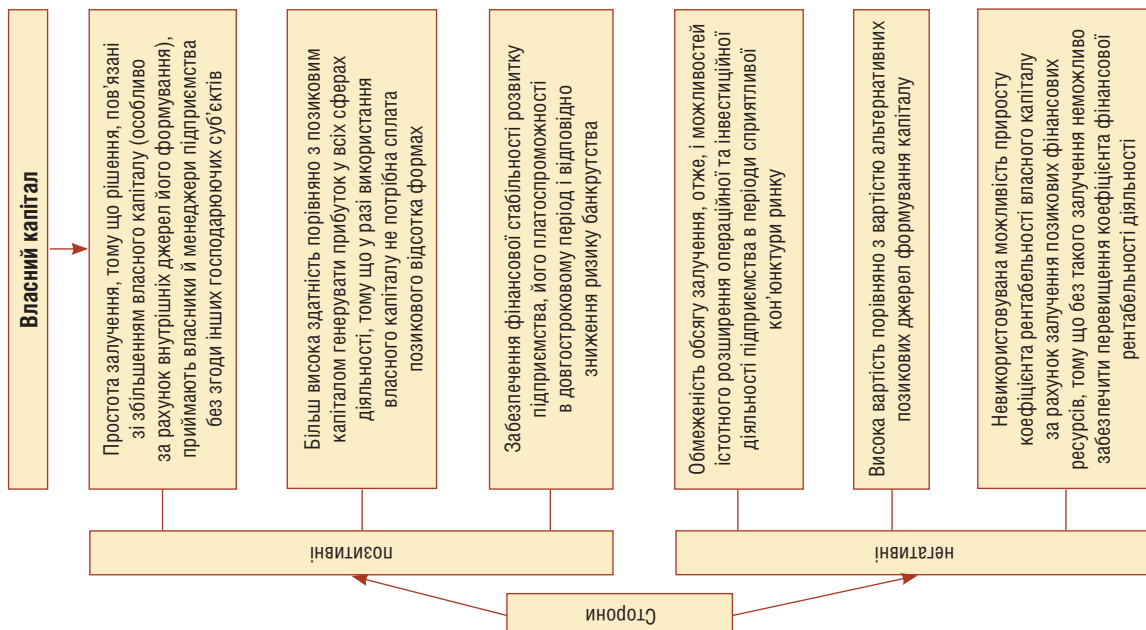
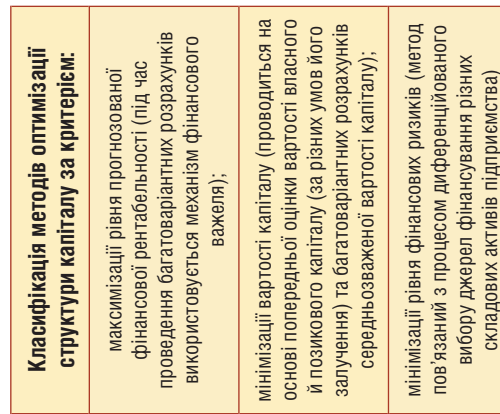
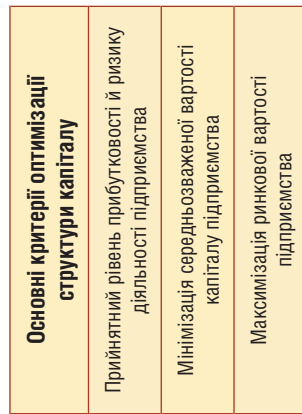
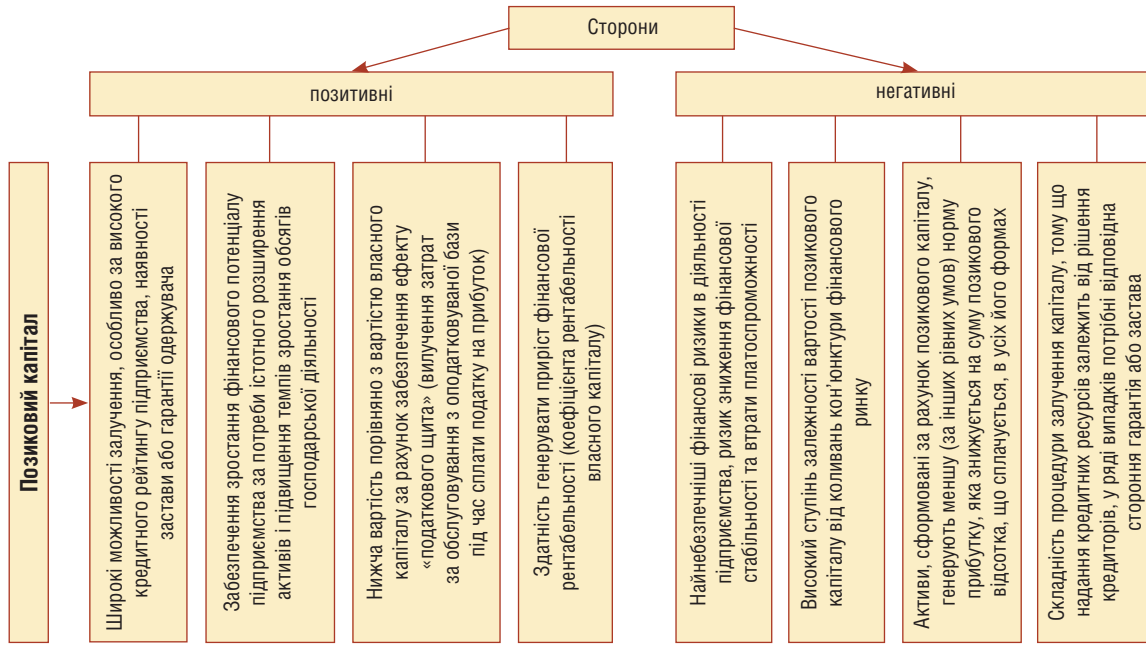
здійснення ідентифікації основних компонентів, які є джерелами формування капіталу підприємства;

розрахунок ціни кожного джерела окремо;

визначення середньозваженої ціни капіталу на підставі питомої ваги кожного компонента в загальній сумі інвестованого капіталу;

розроблення заходів з оптимізації структури капіталу та формування його цільової структури (див. рисунок).

Вартість капіталу залежить від його джерела (власника) і визначається ринком капіталу, тобто

Оптимізація структури капіталу

попитом та пропозицією (якщо попит перевищує пропозицію, то ціна встановлюється на більш високому рівні). Вартість капіталу також залежить від обсягу капіталу, що залучається.

Основними чинниками, які впливають на вартість капіталу підприємства, є:

загальний стан фінансового середовища, у тому числі фінансових ринків;

кон'юнктура товарного ринку;

середня ставка позикового відсотка, що склалася на ринку;

доступність різних джерел фінансування для підприємств;

рентабельність операційної діяльності підприємств;

рівень операційного левериджу;

рівень концентрації власного капіталу;

співвідношення обсягів операційної та інвестиційної діяльності;

ступінь ризику операцій, що здійснюються;

галузеві особливості діяльності підприємства, у тому числі тривалість операційного циклу.

Рівень вартості капіталу залежно від компонентів (елементів) істотно відрізняється. Елементом капіталу в процесі оцінки його вартості є кожен різновид капіталу (виходячи з окремих джерел формування (залучення). Такими елементами є капітал, що залучається шляхом реінвестування отриманого підприємством прибутку (нерозподілений прибуток), емісії привілейованих акцій, емісії простих акцій, одержання банківського кредиту, емісії облігацій, фінансового лізингу.

Навіть в умовах стабільної економіки система фінансування діяльності підприємства не є постійною, особливо на етапі його становлення. Проте в міру стабілі-

зації видів діяльності, масштабів виробництва, зв'язків із контрагентами поступово складається певна структура джерел, оптимальна для цього виду бізнесу та конкретного підприємства. У простих випадках можна говорити про деяке оптимальне співвідношення між власними й позиковими коштами; у загальних випадках можна оцінювати структуру капіталу з урахуванням усіх джерел, що використовуються.

Оптимальна структура капіталу підприємства – це таке співвідношення використання власних і позикових коштів, за якого забезпечується найбільш ефективна пропорційність між коефіцієнтом рентабельності та коефіцієнтом фінансової стабільності підприємства, тобто максимізується ринкова вартість підприємства.

Оптимізація структури капіталу є одним з найбільш важливих і складних завдань, які потрібно вирішити під час управління формуванням капіталу в період створення або реорганізації підприємства. Основні критерії, методи оптимізації, а також позитивні та негативні сторони власного й позикового капіталу відображені на рисунку.

Процес оптимізації структури капіталу передбачає установлення його цільової структури, тобто співвідношення власних і позикових коштів підприємства, що дає змогу визначити критерії оптимізації структури капіталу.

Проаналізувавши процес оптимізації структури капіталу, можна зробити такі висновки. Остаточне рішення щодо питання, яким чином здійснювати оптимізацію капіталу в прогнозований період, формується виходячи з показника цільової структури капіталу. Відповідно до цього показника буде здійснюватися подальше формування капіталу на підприємстві шляхом за-

лучення фінансових ресурсів з відповідних джерел.

Питання структури капіталу відіграє першочергову роль під час визначення ринкової вартості цілісного майнового комплексу (ЦМК). Відповідно до вимог Національного стандарту № 3 [3] оцінювач за дохідного підходу може визначити як чистий грошовий потік для власного капіталу, так і чистий грошовий потік для інвестованого капіталу. Якщо йдеться про ринкову вартість ЦМК, практично завжди мають на увазі ринкову вартість власного капіталу підприємства.

Усі три підходи, визначені Національним стандартом № 3: дохідний, порівняльний і майновий, – дають змогу визначити вартість підприємства з погляду як власного, так і інвестованого капіталу.

Вартість підприємства за майнового підходу визначають як різницю між вартістю активів і вартістю його зобов'язань. Якщо зобов'язання виступають позиковим капіталом, а активи інвестованим, ринкова вартість ЦМК з погляду моделі власного капіталу є чистими активами, а ринкова вартість ЦМК з погляду моделі інвестованого капіталу – активами у цілому.

Порівняльний підхід, як і попередній, також дає можливість розрахувати вартість підприємства у разі використання моделі розрахунку інвестованого й власного капіталу. Згідно з п. 27 Національного стандарту № 3 загальним для методів порівняльного підходу під час оцінки ЦМК є етап формування переліку подібних ЦМК. До критеріїв відбору подібних ЦМК належить і структура інвестованого капіталу.

Оцінка підприємств із різним співвідношенням власних і позикових коштів здійснюється в такому порядку:

по підприємству-аналогу розраховується інвестований капітал як сума ринкової вартості власного капіталу й довгострокових зобов'язань;

розраховується мультиплікатор як відношення інвестованого капіталу до фінансової бази аналога;

по підприємству, що оцінюється, визначається величина інвестованого капіталу: адекватна фінансова база оцінюваного підприємства помножується на величину мультиплікатора;

розраховується вартість власного капіталу підприємства, що оцінюється, як різниця інвестованого капіталу й вартості довгострокових зобов'язань підприємства, що оцінюється [4].

На відміну від майнового й порівняльного підходів, зазначених у Національному стандарті № 3, тільки дохідний підхід містить опис особливостей застосування моделі розрахунку з погляду власного капіталу й інвестованого капіталу. Модель чистого грошового потоку для інвестованого капіталу відображає вартість ЦМК з урахуванням власного й позикового капіталу.

Чистий грошовий потік для інвестованого капіталу на кожний рік прогнозного періоду визначається як прогнозована величина чистого прибутку (яку, у свою чергу, розраховують ґрунтуючись на припущенні, що витрати на сплату відсотків за довгостроковим боргом відсутні), збільшена на прогнозовану суму амортизації, зменшена на величину прогнозованого приросту робочого капіталу та величину прогнозованих капітальних інвестицій за відповідний період. При цьому в п. 23 Національного стандарту № 3 зазначено, що основним методом розрахунку ставки дисконту для інвестованого капіталу є метод се-

редньозваженої вартості капіталу, що базується на врахуванні норм доходу на власний і позиковий капітал з урахуванням розміру часток власного й запозиченого капіталу в інвестованому капіталі.

Автор звертає увагу, що під час формування складових грошового потоку та розрахунку ставки дисконту не виділяють джерела фінансування коштів. Таким чином, застосувавши модель чистого грошового потоку для інвестованого капіталу, одержуємо вартість інвестованого капіталу ЦМК без поділу його на власний і позиковий капітал або вартість активів.

У деяких випадках метою проведення оцінки підприємств є визначення вартості інвестованого капіталу, зокрема:

1. У випадку якщо оцінка є однією із складових бізнес-планування (коли розраховується ефективність використання активів підприємства).

2. Для вибору обґрунтованого напряму реструктуризації підприємства.

3. У випадку якщо кожний прогнозний грошовий потік включає позикові кошти, їх вартість і величина в кожний період різні. При цьому перед оцінювачем стоїть завдання визначити вартість підприємства в постпрогнозований період – розрахувати величину реверсії та вибрати період розрахунку реверсії. У цьому випадку, на думку автора, доцільно визначити вартість інвестованого капі-

талу за допомогою дохідного підходу, а потім вносити відповідні поправки.

Отже, якщо завданням оцінки все ж таки є визначення ринкової вартості підприємства (ринкової вартості власного капіталу підприємства), потрібно в одержаний результат внести поправки – звільнити від позикового капіталу. Під час внесення поправки на частку позикового капіталу зважають на те, що середньозважена вартість капіталу може розраховуватися за фактично сформованою структурою елементів капіталу або за оптимальною динамікою (що планується) структури елементів капіталу й прогнозованим рівнем вартості кожного з них.

Таким чином, для визначення ринкової або іншого виду вартості капіталу застосовуються спеціальні прийоми та способи розрахунку, які дістали назву «підходи оцінки». Усі підходи дають змогу визначити вартість підприємства на конкретну дату, і всі вони є ринковими, тому що враховують сформовану ринкову кон'юнктуру, очікування інвесторів, ризики, пов'язані з підприємством, що оцінюється, і реакцію ринку, яка передбачається, на правочини (куплю-продаж) з об'єктом, котрий оцінюється. Зазначені підходи дають змогу визначити вартість підприємства з погляду як власного, так і інвестованого капіталу, а одержаний результат буде враховувати структуру капіталу підприємства.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Національний стандарт № 1 «Загальні засади оцінки майна і майнових прав»* // постанова Кабінету Міністрів України від 10.09.03 № 1440.
2. *Ковалёв В. В.* Введение в финансовый менеджмент. – М.: Финансы и статистика, 1999. – 768 с.
3. *Національний стандарт № 3 «Оцінка цілісних майнових комплексів»* // постанова Кабінету Міністрів України від 29.11.06 № 1655.
4. *Оценка бизнеса: учеб./* Под ред. А. Г. Грязновой, М. А. Федотовой. – М.: Финансы и статистика, 2001. – 512 с.

Відкритий об'єктив

Кінотеатр «Тиса» – улюблене місце відпочинку молоді м. Хуста

Кінотеатр «Тиса» –

Кінотеатр «Тиса» знаходиться в самому центрі древнього Хуста – на вулиці Карпатської Січі, 18. Кінотеатр (раніше він мав назву «Ювілейний») збудований у далекому 1969-му. У грудні 2000 року його було приватизовано. У ході аукціону стартова ціна об'єкта приватизації зросла з 39,5 тис. грн. до 200 тис. грн. Власником кінотеатру стало ТОВ «Гаммурабі». Проте під час розрахунку за об'єкт приватизації виявилось, що ТОВ є недобросовісним покупцем.

Нове життя кінотеатр отримав лише тоді, коли після подальшого продажу його власником став приватний підприємець Л. Імре. Відновлення діяльності кінотеатру потребувало повної реконструкції будівлі, а отже, великих капіталовкладень. Загальна сума інвестицій, здійснених власником для оновлення об'єкта, становить близько 800 тис. грн.

У грудні 2010 року реконструкція була повністю завершена.

Каса кінотеатру

**Зал перегляду кінофільмів –
один із найкращих на Закарпатті**

*Підготувала Тетяна МІЩЕНКО
(фото автора)*

**Для якісної демонстрації кінофільмів апаратна
забезпечена сучасною технікою**

окраса древнього Хуста

Оновлений кінотеатр отримав нову назву – «Тиса», що співзвучна з назвою найбільшої річки Закарпаття, яка несе свої води і через місто Хуст.

Відремонтована будівля в центральній частині міста Хуста має сучасний вигляд. У фойє кінотеатру є затишний кафе-бар. Комфортабельний зал для перегляду кінофільмів, оформлений у стилі хай-тек, розрахований на 340 осіб. Крім кінопоказів, зал можна використовувати для проведення конференцій, симпозіумів та інших зборів.

Кінотеатр обладнано сучасним освітленням та кондиціонуванням.

Забезпечують функціонування кінотеатру 15 чоловік.

Кінотеатр «Тиса» дарує мешканцям Хуста гарний відпочинок та позитивні емоції!

**Перед сеансами відвідувачі кінотеатру можуть
відпочити в затишному кафе**

Уміння поєднати вимогливість із щирою повагою до людей

Начальник Регіонального відділення Фонду державного майна України по Луганській області **Ірина Борисівна ХОРОШЕВСЬКА** майже 18 років віддала справі реформування державної власності в області. У червні 1992 року було створено регіональне відділення, а вже через рік в ньому працювала Ірина Борисівна.

На той час регіональне відділення було об'єднано з Фондом комунального майна обласної ради і працювало в ньому лише 10 чоловік.

Добір кадрів для роботи в цій, абсолютно новій царині діяльності здійснювався дуже прискіпливо і виважено. На думку керівництва регіонального відділення, приватизацію мали проводити фахівці з бездоганною репутацією, глибоким знанням законів, ініціативні, віддані роботі, здатні забезпечити розв'язання принципово нових завдань, які виникли під час переходу країни до нових майнових відносин.

Ірина Борисівна згадує, що вже через місяць роботи в регіональному відділенні їй влаштували серйозний іспит на знання всієї нормативної бази, яка регламентувала діяльність у сфері приватизації державного майна. Блискуче здавши іспит, Ірина Борисівна з головою поринула в роботу. Уміння приймати самостійні та виважені рішення, почуття відповідальності і прагнення здобути нові знання дали змогу пройти шлях від початківця до досвідченого фахівця у сфері приватизації державного майна.

Дос'є

Свою роботу в регіональному відділенні Ірина Борисівна розпочала у відділі приватизації підприємств груп А, Д, Е. У 1993 році приватизація на Луганщині набирала обертів, відбувалася масова приватизація об'єктів торгівлі, громадського харчування, побутової сфери. Для колективу регіонального відділення це була нова, дуже відповідальна справа.

Високий рівень професійних знань, постійне самовдосконалення, працелюбність, природжені якості лідера сприяли кар'єрному зростанню Ірини Борисівни. Уже в листопаді 2004 року вона обіймає посаду заступника начальника регіонального відділення, а з минулого року – начальника регіонального відділення.

Результати роботи регіонального відділення свідчать про професіоналізм його працівників. За час існування регіонального відділення на Луганщині приватизовано 1 663 об'єкти державної власності, з них 903 – об'єкти малої приватизації (групи А, Ж), 253 – незавершеного будівництва (група Д), 36 – акції (частки, паї), що належать державі у статутних капіталах господарських товариств. Значний внесок у справу реформування власності, безумовно, внесла Ірина Борисівна, яка понад 17 років опікується питаннями малої приватизації.

За цей час в області утворився прошарок приватних власників, значно розвинувся малий та середній бізнес, сформувалося конкурентне середовище у сфері побутового обслуговування населення, з'явилися нові робочі місця.

Позитивні результати дала приватизація магазинів, перукарень, підприємств побутового обслуговування, баз відпочинку.

Завдяки роботі регіонального відділення на підприємства легкої промисловості прийшли ефективні інвестори. Зокрема, значні інвестиції здійснено на сьогодні в розвиток таких акціонерних товариств, як Стахановська швейна фабрика,

Ірина Борисівна ХОРОШЕВСЬКА народилася 8 липня 1956 року в м. Абай Карагандинської області. Після закінчення школи вступила до Дніпропетровського гірничого інституту, пізніше перевелася до Комунарського гірничо-металургійного інституту. У 1978 році отримала диплом інженера – викладача будівельних дисциплін.

Протягом 15 років працювала в шахтобудівних організаціях Луганської області: трестах «Стахановшахтобуд», «Луганськшахтобудмонтаж», «Луганськшахтобудіндустрія», в інституті «Луганськдіпрошахт».

З 1993 року працює у Регіональному відділенні Фонду державного майна України по Луганській області. Пройшла шлях від провідного спеціаліста до начальника регіонального відділення.

З листопада 2004 року обіймала посаду заступника начальника регіонального відділення, у 2005 році – першого заступника начальника регіонального відділення, з листопада 2010 року працює на посаді начальника регіонального відділення.

Працюючи в регіональному відділенні, в 1998 році здобула другу вищу освіту (Регіональний інститут менеджменту, м. Луганськ) за спеціальністю економіст з фінансової роботи.

За сумлінну працю та внесок у реалізацію програми приватизації Луганської області нагороджена чисельними почесними грамотами Фонду державного майна України, Луганської обласної державної адміністрації, Луганської обласної ради, а також нагрудним знаком Фонду державного майна України «Знак Пошани».

Принциповий керівник, досвідчений спеціаліст, Ірина Борисівна ще й турботлива донька, мудра дружина, любляча мати двох синів і лагідна бабуся чотирьох онуків.

У вільний час із задоволенням працює на дачі, розводить орхідеї та займається з домашнім улюбленцем – собакою Чуком.

ка, Попаснянська швейна фабрика «Елегант», Свердловська швейна фабрика, «Крамо», «Кіфадо», «Брянковчанка». Умовами договорів купівлі-продажу цих об'єктів передбачено збереження профілю діяльності підприємств, створення нових робочих місць, погашення кредиторської заборгованості, недопущення виникнення заборгованості із заробітної плати.

Зараз, як і раніше, під час вивчення потенційних об'єктів приватизації виникає безліч питань, для вирішення яких потрібна безпосередня участь керівника. Це насамперед питання виділення земельних ділянок під об'єктами приватизації, виготовлення землевпорядної документації, реєстрації об'єктів, пошуку технічної документації на більшість об'єктів нерухомості.

Зараз робота регіонального відділення здебільшого зосере-

джена на оренді державного майна, управлінні державним майном, що не увійшло до статутних капіталів господарських товариств, та корпоративному управлінні.

Кількість чинних на 01.04.11 договорів оренди, укладених регіональним відділенням, становить 1 240, з них 16 – договори оренди цілісних майнових комплексів. За 2010 рік від оренди державного майна в Луганській області до державного бюджету надійшло 34 млн грн., планове завдання виконане на 108 %. Успішно працюють передані в оренду Лисичанський склозавод «Пролетарій», збагачувальна фабрика імені «Ізвестій» Попаснянський вагоноремонтний завод, Луганський лікєро-горілочний завод «Луга-Нова», шахтодільниця «Південна», збагачувальна фабрика «Новопавлівська».

Кількість об'єктів державної власності, переданих в оренду, починаючи з 1992 року (з моменту прийняття Закону України «Про оренду державних підприємств та організацій») невпинно зростає, так само, як і сума надходжень від орендної плати до державного бюджету. Регіональне відділення щороку виконує планові завдання з надходження плати від оренди, встановлені Фондом державного майна України. За кожним договором – копівка робота відділу орендних відносин, який свого часу практично заново створила Ірина Борисівна Хорошевська. Мистецтво керівника полягає в умінні згуртувати людей, об'єднувати колектив, плекати творчих, неординарних працівників, які зможуть вирішувати не тільки сьогоднішні завдання, але й прогнозувати завтрашні і накреслювати шляхи їх розв'язання. Для цього потрібно знати людей, розбиратися в них, тому одним з найважливіших завдань керівника є добір працівників. Ірина Борисівна сформувала новий колектив відділу орендних відносин та розподілила роботу таким чином, щоб за кожним працівником була закріплена певна ділянка. Завдяки роботі нового відділу, незважаючи на складні економічні умови, підвищується ефективність управління державним майном, зокрема,

збільшується вартість орендованого майна за рахунок невід'ємних поліпшень, зменшується заборгованість зі сплати орендної плати, зростає кількість укладених договорів оренди, створюються нові робочі місця.

Іншим важливим і досить складним напрямом, який курує Ірина Борисівна, є управління державним майном, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств, але залишилося на їх балансах. На сьогодні у цій сфері існує багато питань, які потребують вирішення, зокрема, питання передачі у комунальну власність територіальних громад житлових будинків та гуртожитків, які за рішеннями судів вилучені зі статутних капіталів господарських товариств та повернені в державну власність. Значний опір у вирішенні цих питань чинять як колишні балансоутримувачі, так і місцеві органи влади. За таких обставин керівництво регіонального відділення змушене звертатися до різних інстанцій: судів, прокуратури Луганської області та Луганської обласної державної адміністрації.

Керівник регіонального відділення несе персональну відповідальність за погашення заборгованості із заробітної плати працівникам господарських товариств, що належать до сфери управління регіонального відділення. Із 35 господарських товариств, управління

якими здійснює регіональне відділення, 20 перебувають у тій чи іншій стадії банкрутства, тому практично щоранку робочий день Ірини Борисівни починається з аналізу діяльності керівників цих товариств та арбітражних керуючих. Особисті зустрічі з керівниками, виїзд на підприємства, моніторинг причин виникнення заборгованості із заробітної плати дав змогу станом на 01.04.11 (порівняно з початком 2010 року) зменшити заборгованість на 1,5 млн грн.

Зазначені вище питання – лише незначна частина завдань, які щодня потрібно вирішувати керівнику регіонального відділення. Проте Ірина Борисівна вважає, що робота на ниві приватизації, хоча і найскладніший, але водночас найцікавіший період її професійної діяльності.

Ірина Борисівна не лише висококваліфікований спеціаліст у сфері приватизації, але й авторитетний керівник, харизматичний лідер, до якого прислуховуються не тільки підлегли, керівники підприємств, потенційні інвестори, але й керівництво області.

Як досвідчений керівник Ірина Борисівна поєднує вимогливість, наполегливість, принциповість зі щирою повагою до людей, небайдужістю до їх проблем, душевністю, увагою та турботливим ставленням до кожного.

Колектив Регіонального відділення Фонду державного майна по Луганській області вітає

ХОРОШЕВСЬКУ Ірину Борисівну з Днем народження!

Ми глибоко шануємо Вас як людину за принциповість, як фахівця за досвідченість, як керівника за майстерність об'єднувати людей.

Бажаємо Вам міцного здоров'я, щастя, добробуту, нових злетів та досягнень, а також плідної праці на благо Луганщини.

Нехай тепло та затишок родинної оселі завжди зігрівають Ваше серце, нехай Ваш життєвий шлях буде наповнений земними радощами та корисними справами.

Аналіз української моделі приватизації

Євгенія ВОРОНИНА

начальник Фонду комунального майна
Сімферопольської міської ради

На сьогодні українське законодавство з питань приватизації складається із Закону України «Про приватизацію державного майна», який є базовим документом у цій сфері, Закону України «Про Державну програму приватизації», який визначає цілі, пріоритети та умови приватизації на 2000 – 2002 роки, а також інших законів, які регулюють особливості приватизації окремих галузей економіки.

Незважаючи на чисельні зміни та доповнення до нормативної приватизаційної бази, загальні положення залишаються константними багато років. Водночас на виконання встановленого Президентом України завдання з відновлення зростання й модернізації економіки країни була розроблена Програма економічних реформ на 2010 – 2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» (далі – Програма економічних реформ), у межах якої визначені ключові проблеми, зокрема, у сфері приватизації державного майна, що свідчить про потребу досліджень у цьому напрямі.

Перш за все автор звертає увагу на історичні особливості розвитку правового механізму регулювання української приватизації. Початок приватизації в країні характеризувався спонтанністю та обмеженістю правової бази, яка не давала змоги вирішити навіть елементарні питання під час приватизації державного майна, що, у свою чергу, стало причиною виникнення низки проблем у процесі трансформації об'єктів державної власності.

Хоча правова база української приватизації була сформована досить швидко, внаслідок постійних змін концептуальних підходів до проведення реформи власності законодавство потребувало постійного коригування. На сьогодні правова основа приватизації складається із сотні нормативних актів різної юридичної сили, але проблемні питання так і залишаються невирішеними.

Процес перетворення відносин власності в Україні розпочався в 1992 році після затвердження Концепції роздержавлення і приватизації майна державних підприємств, житлового фонду і землі, законів України «Про приватизацію майна державних підприємств», «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)», «Про приватизаційні папери» і першої Державної програми приватизації майна державних підприємств. У цих документах була закладена українська модель приватизації, в якій досить реалістично оцінювалася сила економічних, політичних і соціальних чинників, що могли протидіяти її проведеному [1].

Особливість процесу приватизації в Україні полягає в тому, що реалізація політики реформування власності відбувалася шляхом прийняття в різні періоди законів України «Про Державну програму приватизації». У програмах були закладені основні принципи приватизації в той чи інший період часу на відміну від програм приватизації інших країн, в яких закладена регуляторна функція щодо планових

обсягів приватизації державного майна та надходжень до державного бюджету. В Україні державні програми приватизації визначали ключові підходи до реформування власності, згідно з якими відбувалося державне регулювання приватизаційних відносин і відповідно вдосконалення приватизаційного законодавства. Так, з 1997 року державні програми приватизації набули статусу закону, відповідно до якого у певний період вносилися зміни до загального законодавства з приватизації. Отже, історію і трансформацію моделі української приватизації можна вивчати по державних програмах приватизації.

На думку автора, для пошуку принципів основ завершального етапу приватизації в Україні слід врахувати позитивний досвід роздержавлення країн Європи. Наприклад, правовий механізм приватизації в Угорщині базувався на двох основних принципах проведення приватизації. По-перше, приватизація здійснювалася лише на основі платності, що було зумовлено наявністю в країні великих зовнішніх боргів, по-друге, завдання приватизації полягало в підвищенні економічної ефективності (метою було не продати все державне майно, а здійснити цей процес раціонально).

Чеська приватизація на початку 90-х років минулого століття стала прикладом успішного і швидкого процесу реформування власності. Приватизація в Чехії, а також Словаччині розпочалася з продажу малих підприємств на аукціонах та за конкурсом (1991 рік). За два роки програму приватизації малих підприємств було практично завершено, в результаті приватизації створено 1,5 млн робочих місць. Такі результати сприяли зняттю соціальної напруги, структурній перебудові економіки країни, формуванню позитивного ставлення населення до при-

ватизації загалом. Надалі в Чехії і Словаччині було проведено «соціально найбільш справедливую ваучерну приватизацію» [2]. На відміну від України законодавство цих країн забезпечило рівні можливості участі всіх громадян у приватизації об'єктів державної власності. Після завершення купонної приватизації в зазначених країнах здійснюється виключно грошова приватизація.

Польська модель приватизації нагадує чеську. Загальна приватизація проводилася в Польщі у три етапи. На першому етапі державні підприємства з річним оборотом 10 млн дол. США були комерціалізовані і перетворені на компанії, що стали належати казначейству. На другому етапі було створено 15 національних інвестиційних фондів, що являли собою акціонерні компанії (з часом стали холдингами, до складу яких входили 20 – 30 підприємств). На третьому етапі розпочалася власне приватизація. На думку фахівців міжнародних фінансових організацій, приватизація в Польщі заслуговує позитивної оцінки.

Приватизація у Німеччині була із самого початку введена у чіткі правові й інституційні рамки. В основу реформування власності Східної Німеччини була покладена концепція прискореної загальної приватизації. На формування правової бази приватизації підприємств Східної Німеччини пішло тільки чотири місяці. Жодних державних програм з етапами, регламентацією, обмеженнями за галузями і категоріями інвесторів не існувало [2]. У 1990 році було створено Опікунське відомство з приватизації і управління державним майном, до основних завдань якого належали запобігання деіндустріалізації, збереження промислового ядра і забезпечення структурних перетворень у Східній Німеччині. Відомство здійснювало функції з управління держав-

ним майном, його продаж, а також контроль за виконанням інвесторами умов договорів купівлі-продажу.

Основна увага під час приватизації приділялася збереженню певної кількості робочих місць та розміру інвестицій.

Характерною рисою української моделі приватизації, як зазначалося вище, є закріплення державними програмами приватизації конкретних важелів та інструментів проведення реформування власності. Так, зі зміною напрямів економічної політики держави відносно приватизації державного майна змінюються й правові основи механізму приватизації.

Процес реформування державної власності в Україні можна поділити на етапи. Перший етап розпочався з прийняттям Концепції роздержавлення і приватизації майна державних підприємств, житлового фонду і землі в 1992 році. Другий етап – масова приватизація охоплює період 1995 – 1998 років. Мораторій на проведення приватизації досить сильно загальмував темпи реформування власності на початку другого етапу. Згодом, із зняттям мораторію, процес приватизації активізувався. У результаті цей період увійшов в історію приватизації України як етап широкомасштабної масової зміни форми власності (переважно з використанням приватизаційних паперів), спрямований на залучення широких верств населення до придбання акцій великих і середніх підприємств, а також об'єктів малої приватизації. У цей період було також закладено підґрунтя для проведення індивідуальної грошової приватизації великих підприємств. Третій етап переважно індивідуальної грошової приватизації охоплює 1999 – 2002 роки. На цьому етапі ідеологію індивідуальної грошової приватизації втілено в конкретних приватизаційних механізмах. Основними пріоритетами і завдан-

нями приватизації стають створення умов для приватних власників, які мають довгострокові інтереси у приватизації підприємств, у тому числі для інвесторів на міжнародних ринках, сприяння підвищенню ефективності діяльності підприємств та створення конкурентного середовища, сприяння залученню коштів до державного бюджету [1].

Державна програма приватизації на 2000 – 2002 роки запровадила істотні новації в моделі приватизації стратегічних підприємств. Насамперед це стосувалося вивчення попиту на об'єкт приватизації, визначення способу продажу об'єкта з урахуванням особливостей його виробничо-технічного, економічного та фінансового стану.

Основними причинами, що гальмували процеси приватизації у цей період, були: постійне зволікання з прийняттям реформаторського ринкового законодавства, в тому числі й першочергових законодавчих актів, нестабільність і суперечливість законодавчої бази, її невідповідність вимогам часу, відсутність практичного механізму санації, реструктуризації підприємств, ігнорування галузевих і регіональних програм ринкових перетворень.

Основною метою приватизації в 2000 – 2002 роках було створення умов для підвищення ефективності діяльності підприємств, конкурентного середовища, а також забезпечення надходження коштів від приватизації до Державного бюджету України [3]. Цей етап приватизації характеризувався ретельною передприватизаційною підготовкою, формуванням ринкового попиту на об'єкт приватизації, поглибленням процесів публічності і прозорості проведення приватизаційних процедур, а також посиленням постприватизаційного контролю. Проте приватизаційний механізм, закладений у Державній програ-

мі приватизації на 2000 – 2002 роки, не зміг забезпечити масштабної приватизації у стратегічних галузях, що призвело до уповільнення темпів приватизації, поширення неприватизаційної, «тіньової» зміни форми власності, появи значного обсягу недоприватизованих об'єктів, численних судових процесів, в яких оскаржувалися результати продажу об'єктів приватизації. Все ще закритими для приватизації залишалися системні галузі й природні монополії [1].

Водночас Програма економічних реформ визначила основні проблеми у сфері приватизації державного майна: приватизація розглядається в основному як джерело наповнення державного бюджету, приватизаційні процеси недостатньо прив'язані до комплексного стратегічного розвитку економіки, приватизація не виконала ролі інструмента ринкової трансформації України. Ці проблеми виникли через те, що приватизація останніми роками набула несистемного характеру.

Розв'язання проблем, зазначених у Програмі економічних реформ, унеможлиблюється внаслідок зволікання з прийняттям нових законодавчих актів (актів, що є правовою основою приватизації державного майна), зокрема, Закону України «Про Державну програму приватизації на 2010 – 2014 роки», розробленого Фондом державного майна України. Проте Програма економічних реформ не містить чітких вказівок щодо конкретних

строків прийняття Державної програми приватизації, яка визначатиме цілі, пріоритети та завдання приватизації.

Однак регулятором приватизаційних процесів є не Програма економічних реформ, а чинне законодавство, яке на сьогодні закріплює застарілі цілі і пріоритети приватизації. Існують принципи відмінності завдань чинного Закону України «Про Державну програму приватизації» (від 18.05.2000 № 1723-III) від завдань, визначених Програмою економічних реформ.

Основні цілі Державної програми приватизації на 2010 – 2014 роки, викладені у проекті Закону України «Про Державну програму приватизації на 2010 – 2014 роки», – сприяння оптимізації частки державного сектору в умовах ринку, підвищення ефективності економіки та конкурентоспроможності країни [4].

Таким чином, з огляду на сучасні вимоги до цілей, пріоритетів та завдань приватизації постає питання удосконалення правових актів з питань реформування власності. Перспектива розвитку економічних реформ в Україні значною мірою залежить від ефективності правових норм сфери приватизації, які потребують кардинальних змін. У зв'язку з цим потрібне впровадження правових інструментів, які забезпечуватимуть узгодження напрямів приватизації державного майна зі стратегією розвитку економіки України та її окремих галузей.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Завершальний етап приватизації в Україні* / Пасхавер О. Й., Верховодова Л. Т., Воронкова Т. Є., Терещенко Н. В. – К.: «Міленіум», 2003. – 78 с.
2. *Слободзян А. Г.* Міжнародний досвід: перші підсумки приватизації (Угорщина, Чехія, Словаччина, Польща, Німеччина) // Держ. інформ. бюл. про приватиз. – 2003. – № 10. – С. 56 – 59.
3. *Державна програма приватизації на 2000 – 2002 роки* // Закон України від 18.05.2000 № 1723 – III.
4. *Державна програма приватизації на 2010 – 2014 роки* // проект Закону України [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.spfu.gov.ua/ukr/doc_proj_view.php?id=1556.

Щодо розірвання та пролонгації договорів оренди в судовому порядку

Олексій РОГАЧЕВСЬКИЙ

начальник відділу оренди РВ ФДМУ по Харківській області

Українське законодавство закрило різні форми відносин держави (органів місцевого самоврядування) та приватних підприємств (підприємців), а саме: договірну, зокрема, укладання договорів оренди державного або комунального майна; організаційно-правову, зокрема, створення за участю держави господарських товариств, а також спеціальний правовий режим для суб'єктів господарювання.

Систему правомочностей повною мірою ілюструють орендні відносини. Орендодавець, залишаючись власником майна, передає на певний строк право володіння майном орендареві, що закріплюється в договорі оренди. З цього моменту орендар може використовувати майно на власний розсуд. Керуючись своїми уявленнями про найбільш ефективне використання орендованого майна, орендар здійснює управління об'єктом власності, привласнює результати виробництва, розпоряджається одержаним прибутком. Однак після закінчення строку дії договору оренди орендар позбавляється зазначених прав та повертає майно орендодавцеві. Саме на цьому етапі часто виникають спори або конфліктні ситуації між орендодавцем та орендарем.

Нині одним із найбільш поширених видів спорів щодо договорів

оренди нерухомого майна є розірвання договору оренди.

Несплата в порушення умов договору орендної плати, використання об'єкта оренди не за призначенням, передача об'єкта оренди без згоди орендодавця в користування іншим особам (суборенда), переобладнання приміщення без відповідних дозволів або не проведення капітального ремонту (якщо цей обов'язок за договором покладено на орендаря) – кожна з цих обставин, установлених судом, є окремою підставою для розірвання договору в судовому порядку з ініціативи орендодавця. Це впливає зі статті 783 Цивільного кодексу України (ЦКУ) від 16.01.03 № 435-IV.

Разом з тим передача орендодавцем у користування приміщення, якість якого не відповідає умовам договору та призначенню цього приміщення, або невиконання свого обов'язку щодо проведення капітального ремонту (згідно зі статтею 776 ЦКУ такий обов'язок покладено на орендодавця) – обставини, що можуть бути підставами для розірвання договору в судовому порядку з ініціативи орендаря (стаття 784 ЦКУ).

Чинне законодавство України, що регулює питання розірвання договорів оренди, містить загаль-

ні та спеціальні норми. Так, загальною нормою є глава 53 ЦКУ, зокрема частина 1 статті 651, відповідно до якої розірвання договору допускається лише за згодою сторін, якщо інше не встановлено договором або законом. З огляду на це без взаємної згоди сторін можна розірвати договір лише у випадках, передбачених договором або законом.

Ураховуючи принцип свободи договору, сторони договору на власний розсуд встановлюють умови односторонньої відмови.

Закон, у свою чергу, передбачає такі випадки розірвання договору:

за рішенням суду на вимогу однієї із сторін у разі істотного порушення договору іншою стороною (частина 2 статті 651 ЦКУ). Істотним є таке порушення стороною договору, коли внаслідок завданої цим шкоди інша сторона значною мірою позбавляється того, на що вона розраховувала під час укладення договору;

у разі якщо орендар не вносить плату за користування річчю протягом трьох місяців поспіль, орендодавець має право відмовитися від договору оренди та вимагати повернення речі (стаття 782 ЦКУ). У такому випадку орендодавцю навіть не потрібно звертатися до суду.

Слід зауважити, що в кожному конкретному випадку суд має встановити, чи є порушення договору істотним. Якщо позивач не доведе в установленому поряд-

ку факт невиконання відповідачем своїх зобов'язань за договором, то підстав для розірвання договору оренди не буде. Суд, зокрема, може встановити, що погіршення стану приміщення не пов'язане з діями орендаря, а відбулося з об'єктивних причин, наприклад унаслідок стихійного лиха. Так, на цих підставах суд відмовив позивачу в позовній заяві про розірвання договору оренди (постанова Вищого господарського суду України від 10.01.07 у справі № 18/234-06).

Спеціальний закон (Закон України «Про оренду державного та комунального майна» від 10.04.92 № 2269-XII) передбачає більше підстав (хоча вони й не конкретизовані) для розірвання договорів оренди, зокрема, у разі невиконання договірних зобов'язань, які містяться в договорі та установлені з урахуванням істотних умов договору оренди (стаття 10 цього закону), та з інших підстав, передбачених законодавством, насамперед ЦКУ. Невиконання стороною зобов'язань за договором може стосуватися страхування майна або дотримання пожежної безпеки орендованого майна.

Проте судова практика Вищого господарського суду України та Верховного Суду України останніх років допускає можливість виконання орендарем зобов'язань за договором, зокрема страхування майна, безпосередньо перед зверненням орендодавця до суду з позовом про розірвання договору оренди державного майна. У цьому разі на момент прийняття рішення у справі порушення умов договору щодо страхування буде усунуто, а відсутність фактів невиконання інших умов договору зумовить відмову суду в позові. Такі дії орендаря можна виправдати лише тоді, коли за час оренди незастрахованому орендованому майну не було завдано шкоди (пожежа, повінь).

У противному разі завдання шкоди майну та відсутність при цьому його страхування може тлумачитися судом як істотне порушення умов договору (незалежно від виконання орендарем своїх зобов'язань на момент винесення рішення у справі).

Позовні заяви про пролонгацію (продовження) договорів оренди нерухомого майна ґрунтуються переважно на статті 777 ЦКУ. Згідно з цією статтею наймач, який належним чином виконує свої зобов'язання за договором найму (оренди), після закінчення строку найму має переважне право перед іншими особами на укладення договору на новий строк. Однак виходячи із судової практики (постанова Верховного Суду України від 12.04.05 у справі № 2/317), такої підстави для пролонгації договору недостатньо. Орендодавець, наприклад, може повідомити суду про намір використовувати орендовані приміщення для власних потреб, і рішення суду буде винесено на користь орендодавця (у продовженні договору відмовлено). Вимога орендаря пролонгувати договір оренди в цьому разі буде неправомірною, оскільки згідно зі статтею 4 Закону України «Про власність» від 07.02.91 № 697-XII власник на власний розсуд володіє, користується та розпоряджається майном, що належить йому.

Конфліктні ситуації у сфері орендних відносин породжує частина 3 статті 777 ЦКУ, яка зазначає, що в разі недосягнення домовленості щодо плати або інших умов договору переважне право наймача на укладення договору припиняється. Виходить, якщо орендодавець і орендар не порозумілися щодо величини орендної плати за новим договором, орендар втрачає перевагу перед іншими бажаними орендувати майно (укладати з ним договір орендодавець не зобов'язаний).

Позовні заяви щодо виселення орендаря зазвичай ґрунтуються на твердженні позивача, що строк оренди минув. Позивач, як правило, вважає, що відповідач безпідставно займає спірне приміщення. Проте відповідно до статті 764 ЦКУ та статті 284 Господарського кодексу України від 16.01.03 № 436-IV якщо орендар продовжує користуватися майном після закінчення строку договору оренди (за відсутності заперечень орендодавця протягом одного місяця), договір вважається поновленим на той самий строк, який раніше було встановлено договором. Навіть якщо ця норма не зазначена в договорі оренди, вона все одно діє. Отже, не завжди закінчення строку дії договору означає, що орендар займає спірне приміщення безпідставно.

Орендодавцю, який не має наміру продовжувати договір, важливо, щоб орендар отримав заперечення щодо його пролонгації у місячний строк після закінчення строку дії договору. Таке заперечення має бути підписано уповноваженою особою орендодавця. Якщо заперечення підписано особою з перевищенням повноважень, наприклад, заступником директора, який не має відповідних повноважень, таке заперечення має бути надалі схвалено особою, яку він представляє, наприклад директором підприємства (стаття 241 ЦКУ). Невиконання цих умов з урахуванням конкретних обставин справи може зумовити пролонгацію договору оренди.

У підсумку слід зазначити, що чинне законодавство не дає однозначного визначення підстав для розірвання договорів оренди нерухомого майна та повною мірою не враховує інтереси сторін, органу управління та балансоутримувача, тому потребує вдосконалення.

Запорізька область

Об'єкти незавершеного будівництва державної власності разом із земельною ділянкою

Житлові будинки № 6, 7, 8, 9

Адреса об'єктів: вул. Зарічна, 7, 9, 11, 13, с. Грушівка, Токмацький р-н, Запорізька область. Житлові будинки знаходяться за 12 км від міста Токмак.

Об'єкти розташовані уздовж дороги з асфальтовим покриттям.

Балансоутримувач об'єктів відсутній.

Початок будівництва – 1985 рік.

Чотири одноквартирні житлові будинки – одноповерхові будівлі розміром 8, 4 м x 10, 5 м з верандою розміром 5, 5 м x 2, 75 м. Опалення будівель – пічне. Поруч з будинками закладені фундаменти літніх кухонь з підвалами та фундаменти сараїв.

У житлових будинках виконані фундаменти із монолітного бутобетону; зовнішні та внутрішні стіни; частково перегородки із цегли; перекриття із залізобетонних пустотних плит; покрівля із азбестоцементних листів; підсіпка під підлогу.

Водо- та електропостачання передбачається від наявних водогону та електромереж (підведені до будівельних майданчиків).

Будинки розташовані на земельних ділянках розміром 0, 17 га кожна, на земельні ділянки обмеження та обтяження не встановлені.

Об'єкти приватизуються шляхом продажу на аукціоні разом із земельними ділянками.

Житлові будинки з фундаментами літньої кухні та сараю

Корпус № 71

Об'єкт незавершеного будівництва (ОНБ) не увійшов до статутного капіталу ВАТ «Завод ім. Т. Г. Шевченка». На сьогодні ВАТ ліквідовано, згідно з договором державне майно (ОНБ) передано для зберігання ТОВ «НВП «Ріст».

Місцезнаходження об'єкта: вул. Червоноармійська, 5, м. Вільнянськ, Запорізька обл. З півдня та заходу земельна ділянка, на якій розташований корпус № 71, межує з територією колишнього ВАТ «Завод ім. Т. Г. Шевченка», з півночі – з територією підстанції, зі сходу на відстані 26 м знаходиться індивідуальна житлова забудова. Корпус № 71 розташований за 26 км від міста Запоріжжя.

Призначення об'єкта: виробничі приміщення.

Будівництво ОНБ здійснювалося з 1989 до 1994 року.

Загальна площа забудови об'єкта – 7 915 м².

До складу ОНБ входять:

будівля корпусу № 71 – двопрогінна каркасна будівля (один прогін – залізобетонні колони і балки, другий – залізобетонні колони та металеві ферми із ліхтарем). Плити перекриття залізобетонні, стіни – стінові залізобетонні панелі. Площа забудови – 6 593,5 м²;

склад. Виконано коробку: фундаменти залізобетонні монолітні, стіни шлакоблочні, перекриття залізобетонні, підлога бетонна. Площа забудови – 56,4 м²;

трансформаторна підстанція. Виконано фундаменти залізобетонні монолітні, стіни із залізобетонних блоків, перекриття із залізобетонних плит. Площа забудови – 77,1 м²;

будівля. Виконано фундамент залізобетонний і крапковий. Площа забудови – 576 м²;

навіс. Виконано залізобетонні стовпи.

Згідно з технічним паспортом загальна площа земельної ділянки становить 12 613 м².

Об'єкт приватизується шляхом продажу на аукціоні разом із земельною ділянкою.

Корпус № 71 (зовні та всередині)

Додаткову інформацію про ОНБ можна отримати в Регіональному відділенні Фонду державного майна України по Запорізькій області за адресою:

каб. 36, вул. Перемоги, 50, м. Запоріжжя, 69001.

☎ (061) 226-07-74.

РЕЄСТР
юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в травні 2011 року договір
з Фондом державного майна України про організацію продажу майна,
що перебуває в державній власності

Код за ЄДРПОУ	Номер договору	Дата укладення (переукладення) договору	Повна назва юридичної особи	Фактичне місцезнаходження юридичної особи	Керівник
Донецька область					
34753037	157	04.05.11	Товарна біржа «Агропромбізнес»	84333, м. Краматорськ, вул. Шкадінова, 20, тел. (06264) 6-84-69	Степанченко Артем Сергійович
31577344	158	04.05.11	Перша Українська універсальна товарна біржа	87523, м. Маріуполь, вул. Нове життя, 14а, к. 2, тел. (0629) 49-12-79, 097-466-66-99	Юлкін Олексій Олексійович
Тернопільська область					
24633715	162	11.05.11	Товарна біржа «Тернопільська агропромислова біржа»	46001, м. Тернопіль, вул. Князя Острозького, 14/305, тел. (0352) 52-52-75	Коровкін Олександр Миколайович
Дніпропетровська область					
36980946	163	11.05.11	Товарна біржа «Прометей»	51925, м. Дніпродзержинськ, пл. Гагаріна, 5, к. 104, тел. (0569) 55-08-49	Носач Наталія Юрївна
м. Київ					
36272382	164	11.05.11	Товарна біржа «Центральна українська біржа»	01004, м. Київ, вул. Басейна, 3, к. 36, тел. (044) 289-46-15, 246-76-82	Маковський В'ячеслав Георгійович
36285077	165	13.05.11	ДП «Державний центр з питань відновлення платоспроможності та банкрутства»	03680, м. Київ, вул. П. Любченка, 15, тел. (044) 521-17-18	Некряч Олег Володимирович
Сумська область					
2944745	171	19.05.11	Сумська торгово - промислова палата	40030, м. Суми, вул. Червоногвардійська, 7а, тел. (0542) 60-03-90	Макаренко Костянтин Володимирович
м. Севастополь					
35337396	172	19.05.11	ТОВ «Конекс – Девелопмент»	99011, м. Севастополь, Історичний бульвар, 3, тел. (0692) 45-55-81	Куцмус Олександр Васильович
Закарпатська область					
22073488	173	19.05.11	ТОВ «Бізнес-Консалтинг»	89600, м. Мукачево, вул. Берегівська, 17/4, тел. (03131) 2-23-43	Кобака Георгій Андрійович
Чернігівська область					
31275682	176	20.05.11	Приватне підприємство «Аксіома»	14000, м. Чернігів, просп. Миру, 53, оф. 550, 551, тел. (04622) 4-04-30, 65-20-76	Ларченко Лариса Борисівна
Луганська область					
23475088	177	20.05.11	ТОВ «Гривна-Плюс»	91055, м. Луганськ, вул. Леніна, 8, тел. (0642) 71-84-62, 93-75-20	Давидов Сергій Іванович
30761636	180	20.05.11	ТОВ «Професіонал»	91016, м. Луганськ, вул. Совєтська, 75, оф. 514, тел. (0642) 58-09-14	Малюк Володимир Євгенович
Івано-Франківська область					
30106752	178	20.05.11	Прикарпатська універсальна товарна біржа	76018, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 9, тел. (0342) 50-56-56, 50-12-13	Андрусенко Олександр Володимирович
Черкаська область					
31490018	179	20.05.11	Приватне підприємство «РОД»	19500, м. Городище, вул. Миру, 114, тел. (04734) 2-02-48	Шмунь Світлана Анатоліївна
24350147	187	25.05.11	Товарна біржа агропромислового комплексу центральних областей України	18036, м. Черкаси, вул. Смілянська, 131, каб. 329, тел. (0472) 63-24-90, 63-07-45	Булах Руслан Анатолійович
Київська область					
25657534	186	25.05.11	Київська обласна торгово-промислова палата	09111, м. Біла Церква, вул. Урицького, 13, тел. (0456) 39-05-45, 39-14-77	Рябоконт Олександр Григорович

ЗАКОН УКРАЇНИ**Про внесення змін до Водного і Земельного кодексів України
щодо прибережних захисних смуг**

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Водному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 24, ст. 189):

1) статтю 1 доповнити з урахуванням алфавітного порядку терміном такого змісту:

«пляжна зона – прилегла до урізу води частина прибережної захисної смуги уздовж морів, навколо морських заток і лиманів з режимом обмеженої господарської діяльності»;

2) статтю 88 викласти в такій редакції:

«Стаття 88. Прибережні захисні смуги

З метою охорони поверхневих водних об'єктів від забруднення і засмічення та збереження їх водності вздовж річок, морів і навколо озер, водосховищ та інших водойм у межах водоохоронних зон виділяються земельні ділянки під прибережні захисні смуги.

Прибережні захисні смуги встановлюються по берегах річок та навколо водойм уздовж урізу води (у межений період) шириною:

для малих річок, струмків і потічків, а також ставків площею менше 3 гектарів – 25 метрів;

для середніх річок, водосховищ на них та ставків площею більше 3 гектарів – 50 метрів;

для великих річок, водосховищ на них та озер – 100 метрів.

Якщо крутизна схилів перевищує три градуси, мінімальна ширина прибережної захисної смуги подвоюється.

Прибережні захисні смуги встановлюються на земельних ділянках всіх категорій земель, крім земель морського транспорту.

Землі прибережних захисних смуг перебувають у державній та комунальній власності та можуть надаватися в користування лише для цілей, визначених цим Кодексом.

У межах існуючих населених пунктів прибережна захисна смуга встановлюється з урахуванням містобудівної документації.

Прибережні захисні смуги встановлюються за окремими проектами землеустрою.

Проекти землеустрою щодо встановлення меж прибережних захисних смуг (з установленою в них пляжною зоною) розробляються в порядку, передбаченому законом.

Уздовж морів та навколо морських заток і лиманів встановлюється прибережна захисна смуга шириною не менше двох кілометрів від урізу води.

У межах прибережної захисної смуги морів та навколо морських заток і лиманів встановлюється пляжна зона, ширина якої визначається залежно від ландшафтно-формуючої діяльності моря, але не менше 100 метрів від урізу води, що включає:

території, розташовані між лінією максимального відпливу та лінією максимального напливу хвиль, зареєстрованих під час найсильніших штормів, а також територію берега, яка періодично затоплюється хвилями;

прибережні території – складені піском, гравієм, камінням, ракушняком, осадовими породами, що сформувалися в результаті діяльності моря, інших природних чи антропогенних факторів;

скелі, інші гірські утворення.

Пляжна зона не встановлюється у межах прибережної захисної смуги морів та навколо морських заток і лиманів на земельних ділянках, віднесених до земель морського транспорту, а також на земельних ділянках, на яких розташовані військові та інші оборонні об'єкти, рибогосподарські підприємства.

Користування пляжною зоною в межах прибережної захисної смуги морів та навколо морських заток і лиманів здійснюється з дотриманням вимог щодо охорони морського середовища, прибережної захисної смуги від забруднення та засмічення і вимог санітарного законодавства.

До узбережжя морів, морських заток і лиманів у межах пляжної зони забезпечується безперешкодний і безоплатний доступ громадян для загального водокористування, крім земельних ділянок, на яких розташовані гідротехнічні, гідрометричні та лінійні споруди, санаторії та інші лікувально-оздоровчі заклади, дитячі оздоровчі табори.

У разі надання права користування пляжною зоною користувачі зобов'язані забезпечити безперешкодний та безоплатний прохід вздовж берега моря, морської затоки чи лиману.

У межах населених пунктів місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування виділяються та облаштовуються пляжні зони для безперешкодного та безоплатного користування.

На островах встановлюється режим обмеженої господарської діяльності, передбачений для прибережних захисних смуг.

Режим використання об'єктів і територій природно-заповідного фонду, розташованих

у межах прибережної смуги морів та навколо морських заток і лиманів, регулюється Законом України «Про природно-заповідний фонд України»;

3) у статті 90:

частину першу викласти в такій редакції:

«Прибережна захисна смуга уздовж морів, морських заток і лиманів входить у зону санітарної охорони моря і може використовуватися лише для будівництва військових та інших оборонних об'єктів, об'єктів, що виробляють енергію за рахунок використання енергії вітру, сонця і хвиль, об'єктів постачання, розподілу, передачі (транспортування) енергії, а також санаторіїв, дитячих оздоровчих таборів та інших лікувально-оздоровчих закладів з обов'язковим централізованим водопостачанням і каналізацією, гідротехнічних, гідрометричних та лінійних споруд»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«У межах пляжної зони прибережних захисних смуг забороняється будівництво будь-яких споруд, крім гідротехнічних, гідрометричних та лінійних».

2. У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3 – 4, ст. 27):

1) частину третю статті 60 викласти в такій редакції:

«3. Уздовж морів та навколо морських заток і лиманів встановлюється прибережна захисна смуга шириною не менше двох кілометрів від уриву води.

Прибережні захисні смуги встановлюються за окремими проектами землеустрою.

Межі встановлених прибережних захисних смуг і пляжних зон зазначаються в документації з

землеустрою, кадастрових планах земельних ділянок, а також у містобудівній документації.

Прибережні захисні смуги встановлюються на земельних ділянках усіх категорій земель, крім земель морського транспорту»;

2) статтю 62 доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. У межах пляжної зони прибережних захисних смуг забороняється будівництво будь-яких споруд, крім гідротехнічних, гідрометричних та лінійних».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2011 року.

2. Цей Закон застосовується до правовідносин, що виникли після набрання ним чинності.

3. Кабінету Міністрів України при підготовці проекту державного бюджету на відповідний рік передбачати кошти на проведення робіт щодо визначення та встановлення меж прибережних захисних смуг та пляжних зон.

4. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
2 грудня 2010 року
№ 2740-VI

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо скасування свідоцтва про державну реєстрацію юридичної особи та фізичної особи – підприємця

(Витяг)

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

...10. В абзаці шостому частини четвертої статті 4 Закону України «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 34, ст. 228; 2005 р., № 25, ст. 333) слова «нотаріально засвідчені» виключити, а слова «свідоцтва про його державну реєстрацію» замінити словами «виписка

або витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців».

11. У частині другій статті 19 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 47, ст. 251) слова «нотаріально посвідчену копію установчого документа (для юридичних осіб) або свідоцтва про державну реєстрацію фізичної особи як суб'єкта підприємницької діяльності» замінити словами «виписку

або витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців»...

...23. У пункті 1 частини першої статті 77 Закону України «Про акціонерні товариства» (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., № 50 – 51, ст. 384) слова «свідоцтво про державну реєстрацію товариства» виключити...

...II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування*.

2. Кабінету Міністрів України протягом місяця з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
7 квітня 2011 року
№ 3205-VI

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 121 Кодексу законів про працю України

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Внести до статті 121 Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375) такі зміни:

у частині третій слова «і середній заробіток» виключити;

доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Працівникам, які направлені у службове відрядження, оплата праці за виконану роботу здійснюється відповідно до умов, визначених трудо-

вим або колективним договором, і розмір такої оплати праці не може бути нижчим середнього заробітку».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування**.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
19 квітня 2011 року
№ 3231-VI

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 9 Закону України «Про професійних творчих працівників та творчі спілки» щодо переважного права творчих спілок на укладення договору оренди приміщень державної або комунальної власності

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Внести до статті 9 Закону України «Про професійних творчих працівників та творчі спілки» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 52, ст. 312; 2001 р., № 41, ст. 199; 2004 р., № 16, ст. 238) такі зміни:

абзац десятий частини першої виключити;

після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Творчі спілки у разі закінчення строку договору оренди приміщення державної або комунальної власності мають переважне перед іншими фізичними та юридичними особами право на укладення договору оренди цього майна відповідно до закону».

У зв'язку з цим частину другу вважати частиною третьою.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування***.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
21 квітня 2011 року
№ 3270-VI

* Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 25 травня 2011 р. № 93. – Прим. ред.

** Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 12 травня 2011 р. № 84. – Прим. ред.

*** Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 27 травня 2011 р. № 37. – Прим. ред.

ЗАКОН УКРАЇНИ**Про внесення зміни до статті 8 Закону України
«Про аудиторську діяльність»**

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Пункт 3 частини першої статті 8 Закону України «Про аудиторську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 44, ст. 432) викласти в такій редакції:

«3) емітентів цінних паперів та похідних (деривативів), а також при отриманні ліцензії на здійснення професійної діяльності на ринку цінних паперів».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування*.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
21 квітня 2011 року
№ 3273-VI

ЗАКОН УКРАЇНИ**Про внесення зміни до статті 2 Закону України «Про приватизацію
невеликих державних підприємств (малу приватизацію)»
щодо заборони приватизації приміщень, де розміщуються бібліотеки,
книгарні та державні видавництва**

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

40 I. Абзац другий частини третьої статті 2 Закону України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 34, ст. 160) доповнити словами «та будівлі (споруди, приміщення) або їх окремі частини, де розміщуються бібліотеки, книгарні та державні видавництва».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування**.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

подати в установленому порядку законопроект про внесення змін до законів України «Про бібліотеки і бібліотечну справу», «Про видавничу справу» та «Про культуру» щодо заборони приватизації приміщень, де розміщуються бібліотеки, книгарні та державні видавництва;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними і місцевими органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
21 квітня 2011 року
№ 3274-VI

* Опубліковано в газеті «Голос України» від 25 травня 2011 р. № 93. – Прим. ред.

** Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 26 травня 2011 р. № 94. – Прим. ред.

За участі ФДМУ

Фахівці ФДМУ 25 травня 2011 року взяли участь у таких заходах:

заступник Голови ФДМУ в засіданні Робочої групи із вдосконалення регулювання реалізації житлових прав мешканців гуртожитків, створеної при Комітеті Верховної Ради України з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики;

директор Департаменту оціночної діяльності в роботі круглого столу «Російський досвід саморегулювання та перспективи розвитку інститутів професійного громадського регулювання в Україні», який проведено Комітетом Верховної Ради України з питань промис-

лової і регуляторної політики та підприємництва спільно з Комітетом Державної Думи Російської Федерації;

заступник директора Департаменту з питань управління державним майном та орендних відносин та заступник директора Юридичного департаменту у виїзному засіданні робочої групи з метою здійснення контролю виконання рішення Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації від 23 грудня 2010 року щодо виконання умов договорів оренди цілісних майнових комплексів державних підприємств «Вільногірський гірничо-металургійний комбінат» та «Іршанський гірничо-збагачувальний комбінат».

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Питання забезпечення органами виконавчої влади доступу до публічної інформації

З метою забезпечення безумовного виконання органами виконавчої влади Закону України «Про доступ до публічної інформації», реалізації конституційного права особи вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію, керуючись частиною другою статті 102 Конституції України, ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Кабінету Міністрів України:

забезпечувати в установленому порядку здійснення фінансування передбачених Законом України «Про доступ до публічної інформації» заходів, виконуваних розпорядниками інформації, які утримуються за рахунок коштів Державного бюджету України;

затвердити у визначений Законом України «Про доступ до публічної інформації» строк граничні норми витрат на копіювання та друк документів;

підготувати разом із Службою безпеки України та внести на розгляд Верховної Ради України законопроект стосовно вдосконалення законодавчих актів щодо доступу до інформації з обмеженим доступом та відповідальності за порушення таких актів;

запровадити моніторинг виконання органами виконавчої влади Закону України «Про доступ до публічної інформації» та моніторинг судових рішень, прийнятих у зв'язку з порушенням права на одержання публічної інформації, здійснювати в разі потреби підготовку пропозицій щодо вдосконалення названого Закону та вносити їх у встановленому порядку на розгляд Верховної Ради України;

розробити і внести на розгляд Верховної Ради України законопроекти щодо здійснення державного контролю за забезпеченням розпорядниками інформації доступу до публічної інформації;

ужити заходів щодо забезпечення уніфікованого підходу стосовно затвердження органами виконавчої влади інструкцій з питань обліку, зберігання і використання документів та інших матеріальних носіїв, які містять відомості, що становлять службову інформацію.

2. Кабінету Міністрів України, центральним органам виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській, Севастопольській міським, районним державним адміністраціям забезпечити безумовне виконання Закону України «Про доступ до публічної інформації», зокрема:

1) розробити і затвердити:

форми запитів на інформацію, які повинні містити стислу інструкцію щодо процедури подання запиту на інформацію, її отримання тощо;

порядок складання, подання запитів в усній, письмовій чи іншій формі (поштою, факсом, телефоном, електронною поштою);

2) запровадити облік запитів на інформацію;

3) визначити (утворити) спеціальні структурні підрозділи або визначити посадових осіб, які організовуватимуть доступ до публічної інформації, та завдання таких структурних підрозділів або осіб;

4) визначити спеціальні місця для роботи запитувачів із документами, що містять публічну інформацію, їх копіями, обладнати такі місця відповідною оргтехнікою;

5) створити умови для подання письмових запитів громадянами з обмеженими фізичними можливостями;

6) створити з метою доступу до публічної інформації та її збереження систему обліку документів, що знаходяться у відповідних розпорядників інформації і містять публічну інформацію, забезпечити обов'язкову реєстрацію в цій системі таких документів та надання доступу до них за запитами, оприлюднення зазначеної інформації на офіційних веб-сайтах (а в разі їх відсутності – в інший прийнятний для громадян спосіб);

7) забезпечувати своєчасне оприлюднення проектів рішень, що підлягають обговоренню, а також систематичне і оперативне оприлюднення та оновлення інформації про свою діяльність;

8) забезпечити оприлюднення в офіційних друкованих виданнях, на веб-сайтах, інформаційних стендах, в інший прийнятний для громадян спосіб інформації, зазначеної у статті 15 Закону України «Про доступ до публічної інформації», форм запитів на інформацію;

9) затвердити переліки відомостей, що становлять службову інформацію, та оприлюднити їх в установленому порядку;

10) затвердити інструкції з питань обліку, зберігання і використання документів та інших матеріальних носіїв, які містять відомості, що становлять службову інформацію;

11) вживати заходів щодо унеможливлення несанкціонованого доступу до наявної інформації про особу інших осіб;

12) організувати інформування населення про права громадян, передбачені Законом України «Про доступ до публічної інформації»;

13) забезпечити проведення навчань і підвищення кваліфікації заступників керівників органів виконавчої влади, працівників структурних під-

розділів та відповідальних осіб з питань забезпечення доступу до публічної інформації;

14) сприяти депутатам місцевих рад, громадським організаціям, громадським радам, громадянам у здійсненні громадського контролю за забезпеченням органами виконавчої влади доступу до публічної інформації шляхом проведення громадських слухань, громадської експертизи тощо.

3. Покласти на керівників центральних і місцевих органів виконавчої влади персональну відповідальність за забезпечення належного виконан-

ня відповідними органами вимог Закону України «Про доступ до публічної інформації».

4. Запропонувати органам місцевого самоврядування вжити заходів щодо забезпечення доступу громадян до публічної інформації.

5. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування*.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
5 травня 2011 року
№ 547/2011

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про внесення змін до Переліку об'єктів права державної власності, які можуть надаватися в концесію

від 4 квітня 2011 р. № 443
Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Внести до Переліку об'єктів права державної власності, які можуть надаватися в концесію, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 грудня 1999 р. № 2293 (Офіційний вісник України, 1999 р., № 50, ст. 2473; 2003 р., № 17, ст. 765; 2004 р., № 43, ст. 2838; 2006 р., № 11, ст. 728; 2007 р., № 89, ст. 3262; 2009 р., № 43, ст. 1441), зміни, що додаються.

2. Міністерству енергетики та вугільної промисловості, Міністерству економічного розвитку і торгівлі, Міністерству фінансів під час розроблення умов концесійного конкурсу щодо майна державних підприємств «Свердловантрацит» та «Ровенькиантрацит» і відповідних концесійних

договорів передбачити зобов'язання концесіонера щодо забезпечення:

збільшення обсягу видобутку вугілля та виробництва вугільної продукції;

підвищення рівня продуктивності праці робітників;

внесення інвестицій;

збереження існуючих на момент укладення концесійного договору соціальних гарантій;

належного надання послуг у житлово-експлуатаційній сфері та використання об'єктів соціально-культурного призначення;

зайнятості працівників, які на момент укладення концесійного договору перебувають у трудових відносинах з підприємствами.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

* Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 12 травня 2011 р. № 84. – Прим. ред.

У процесі нормотворення

✓ На засіданні Комітету з питань економічної політики Верховної Ради України, яке відбулося 31 травня 2011 року, було розглянуто законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відчуження майна суб'єктів господарювання державного сектору економіки» (№ 8441 від 22.04.11), розроблений Фондом державного майна України.

У законопроекті пропонується внести зміни до Господарського кодексу України та доповнити пункт 2 частини першої статті 7 Закону України «Про управління об'єктами права державної власності» нормою, згідно з якою Фонд державного майна України виступатиме в установленні законодавством випадках організатором продажу нерухомого майна суб'єктів господарювання державного сектору економіки.

Рішенням засідання було рекомендувати прийняти проект закону в першому читанні за основу.

✓ На пленарному засіданні Верховної Ради України, яке відбулося 12 травня 2011 року, було прийнято проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спільної діяльності» (№ 5328 від 09.11.09) у другому читанні та в цілому.

Законопроектом пропонується внести зміни до Господарського та Цивільного кодексів України, а також до Закону України «Про управління об'єктами державної власності», що спрямовані на вдосконалення використання державного майна під час укладання договорів про спільну діяльність.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 4 квітня 2011 р. № 443

ЗМІНИ, що вносяться до Переліку об'єктів права державної власності, які можуть надаватися в концесію

Доповнити Перелік розділом такого змісту:

«Майно підприємств, які є цілісними майновими комплексами або системою цілісних майнових комплексів, що забезпечують пошук, розвідку родовищ корисних копалин і їх видобування, надання послуг у житлово-експлуатаційній сфері та використання об'єктів соціально-культурного призначення

Державне підприємство «Ровенькиантрацит»
(код згідно з ЄДРПОУ 32320704),
94700, Луганська область, м. Ровеньки, вул. Комуністична, 6

Міненерговугілля

Державне підприємство «Свердловантрацит»
(код згідно з ЄДРПОУ 32355669),
94800, Луганська область, м. Свердловськ, вул. Енгельса, 1

»

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ Про внесення змін до деяких актів Кабінету Міністрів України

від 11 травня 2011 р. № 483
Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:
Внести до актів Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

43

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 11 травня 2011 р. № 483

ЗМІНИ, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України

1. У пунктах 1 і 16 Положення про порядок корпоратизації підприємств, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 5 липня 1993 р. № 508 (ЗП України, 1993 р., № 11, ст. 250; 1994 р., № 7, ст. 169; Офіційний вісник України, 1997 р., число 17, с. 38), слова «статутного фонду» замінити словами «статутного капіталу».

2. У пункті 1 Положення про спостережну раду, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 19 липня 1993 р. № 556, слова «статутного фонду» замінити словами «статутного капіталу».

3. У тексті Положення про порядок передачі об'єктів права державної власності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 вересня 1998 р. № 1482 «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності» (Офіційний вісник України, 1998 р., № 38, ст. 1405; 2002 р., № 11, ст. 523; 2007 р., № 73, ст. 2716), слова «статутного фонду» замінити словами «статутного капіталу».

4. У тексті Положення про представника органу, уповноваженого управляти відповідними корпоративними правами держави в органах управління господарських товариств, затвердже-

ного постановою Кабінету Міністрів України від 15 травня 2000 р. № 791 «Про управління корпоративними правами держави» (Офіційний вісник України, 2000 р., № 20, ст. 827; 2004 р., № 4, ст. 163), слова «статутний фонд» в усіх відмінках замінити словами «статутний капітал» у відповідному відмінку.

5. У тексті Положення про Реєстр корпоративних прав держави, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 жовтня 2003 р. № 1679 «Про формування і ведення Реєстру корпоративних прав держави» (Офіційний вісник України, 2003 р., № 44, ст. 2303), слова «статутний фонд» в усіх відмінках і формах числа замінити словами «статутний капітал» у відповідному відмінку.

6. У тексті Основних концептуальних підходів до підвищення ефективності управління корпоративними правами держави, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 11 лютого 2004 р. № 155 (Офіційний вісник України, 2004 р., № 6, ст. 327), слова «статутний фонд» в усіх відмінках і формах числа замінити словами «статутний капітал» у відповідному відмінку.

7. У тексті Положення про Єдиний реєстр об'єктів державної власності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2004 р. № 467 (Офіційний вісник України, 2004 р., № 15, ст. 1043; 2005 р., № 8, ст. 436), слова «статутні фонди» в усіх відмінках замінити словами «статутний капітал» у відповідному відмінку.

8. В абзаці першому пункту 3 Методики проведення інвентаризації об'єктів державної власності, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2005 р. № 1121 (Офіційний вісник України, 2005 р., № 48, ст. 2998), слова «статутних фондів» замінити словами «статутного капіталу».

9. У підпункті 5 пункту 5 Порядку відчуження об'єктів державної власності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 6 червня 2007 р. № 803 (Офіційний вісник України, 2007 р., № 43, ст. 1714; 2008 р., № 6, ст. 146, № 28, ст. 874; 2009 р., № 48, ст. 1624; 2010 р., № 16, ст. 741), слова «статутних фондів» замінити словами «статутного капіталу».

10. У тексті Порядку здійснення контролю за виконанням функцій з управління об'єктами державної власності та пункті 6 критеріїв визначення ефективності управління об'єктами державної власності, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 19 червня 2007 р. № 832 (Офіційний вісник України, 2007 р., № 45, ст. 1839; 2008 р., № 27, ст. 845; 2009 р., № 68, ст. 2343), слова «статутний фонд» в усіх відмінках і формах числа замінити словами «статутний капітал» у відповідному відмінку.

11. У тексті Порядку списання об'єктів державної власності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2007 р. № 1314 (Офіційний вісник України, 2007 р., № 86, ст. 3168; 2009 р., № 87, ст. 2940), слова «статутних фондів» замінити словами «статутного капіталу».

12. В абзаці третьому пунктів 3 і 4 критеріїв оцінки ступеня ризику від провадження господарської діяльності арбітражними керуючими (розпорядниками майна, керуючими санацією, ліквідаторами) з визначенням періодичності здійснення заходів державного нагляду (контролю), затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 27 серпня 2008 р. № 747 (Офіційний вісник України, 2008 р., № 65, ст. 2188; 2010 р., № 58, ст. 2008), слова «статутному фонді» замінити словами «статутному капіталі».

13. В абзаці другому пункту 2 розпорядження Кабінету Міністрів України від 5 березня 2008 р. № 419 «Про затвердження Умов продажу пакета акцій ВАТ «Науково-виробничий комплекс «Київський завод автоматики імені Г. І. Петровського» разом із земельною ділянкою» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 19, ст. 547) та підпунктах «а» і «в» підпункту 6 пункту 3 Умов, затверджених зазначеним розпорядженням, слова «статутного фонду» замінити словами «статутного капіталу».

14. В абзаці другому пунктів 1 і 2 розпорядження Кабінету Міністрів України від 5 березня 2008 р. № 420 «Про затвердження Умов продажу пакета акцій ВАТ «Київський мотоциклетний завод» разом із земельною ділянкою» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 19, ст. 548) та підпунктах «а» і «в» підпункту 6 пункту 2 Умов, затверджених зазначеним розпорядженням, слова «статутного фонду» замінити словами «статутного капіталу».

15. В абзаці другому пунктів 1 і 2 розпорядження Кабінету Міністрів України від 5 березня 2008 р. № 421 «Про затвердження Умов продажу пакета акцій ВАТ «Завод «Маяк» разом із земельною ділянкою» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 19, ст. 549) та підпунктах «а» і «в» підпункту 6 пункту 2 Умов, затверджених зазначеним розпорядженням, слова «статутного фонду» замінити словами «статутного капіталу».

16. В абзаці другому пункту 2 розпорядження Кабінету Міністрів України від 5 березня 2008 р. № 422 «Про затвердження Умов проведення конкурсу з продажу пакета акцій ВАТ «Київський завод реле та автоматики» разом із земельною ділянкою» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 19, ст. 550) та підпунктах «а» і «в» підпункту 6 пункту 3 Умов, затверджених зазначеним розпорядженням, слова «статутного фонду» замінити словами «статутного капіталу».

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про передачу Фондові державного майна державних пакетів акцій енергогенеруючих та енергопостачальних підприємств

від 11 травня 2011 р. № 497
Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Внести у додаток 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 22 червня 2004 р. № 794 «Про утворення Національної акціонерної компанії «Енергетична компанія України» (Офіційний вісник України, 2004 р., № 25, ст. 1651; 2008 р., № 89, ст. 2984) зміни, що додаються.

2. Фонду державного майна:

1) подати Кабінетові Міністрів України для погодження плани розміщення акцій енергогенеруючих та енергопостачальних підприємств, державні пакети акцій яких підлягають продажу в 2011 році, перелік яких затверджено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2011 р. № 310;

2) після погодження Кабінетом Міністрів України плану розміщення акцій відкритого акціонерного товариства «Черкасиобленерго» забезпечити передачу Національній акціонерній компанії «Енергетична компанія України» державно-

го пакета акцій зазначеного товариства у розмірі 25 відсотків плюс одна акція (37 098 334 штуки).

3. Міністерству енергетики та вугільної промисловості:

1) після погодження Кабінетом Міністрів України планів розміщення акцій енергогенеруючих та енергопостачальних підприємств, зазначених у підпункті 1 пункту 2 цієї постанови, забезпечити передачу Фондові державного майна державних пакетів акцій підприємств згідно з додатком;

2) вжити заходів до вилучення в установленому порядку із статутного капіталу Національної акціонерної компанії «Енергетична компанія України» зазначених у підпункті 1 цього пункту пакетів акцій, а також пакета акцій відкритого акціонерного товариства «Черкасиобленерго» у розмірі 21 відсотка (31 162 655 штук).

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 11 травня 2011 р. № 497

ЗМІНИ, що вносяться у додаток 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 22 червня 2004 р. № 794

Позиції			
«Дніпроенерго	76,04	2 983 717	25
Західенерго	70,1	8 966 614	10
АК «Вінницяобленерго»	75	2 323 026	10
ЕК «Дніпрообленерго»	75	4 493 715	10
Донецькобленерго	65,06	42 626 170	1,25
ЕК «Закарпаттяобленерго»	75	93 452 432	0,25
АК «Київенерго»	50 плюс одна акція	54 182 141	0,25
Крименерго	70	121 077 330	0,25
Тернопільобленерго	51	31 154 360	0,25
Черкасиобленерго	46	68 260 989	0,25
ЕК «Чернівціобленерго»	70	39 746 477	0,25»

замінити такими позиціями:

«Дніпроенерго	25 плюс одна акція	1 491 859	25
Західенерго	25 плюс одна акція	3 197 637	10
Вінницяобленерго	25 плюс одна акція	774 343	10
Дніпрообленерго	25 плюс одна акція	1 497 906	10
Донецькобленерго	25 плюс одна акція	16 379 295	1,25
Закарпаттяобленерго	25 плюс одна акція	31 150 811	0,25
Київенерго	25 плюс одна акція	27 091 071	0,25
Крименерго	25 плюс одна акція	43 241 881	0,25
Тернопільобленерго	25 плюс одна акція	15 272 041	0,25
Черкасиобленерго	25 плюс одна акція	37 098 334	0,25
ЕК «Чернівціобленерго»	25 плюс одна акція	14 195 171	0,25».

*Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 11 травня 2011 р. № 497*

**ПЕРЕЛІК
енергогенеруючих і енергопостачальних підприємств,
державні пакети акцій яких підлягають передачі
Фонду державного майна**

46

Код згідно з ЄДРПОУ	Найменування підприємства	Державна частка статутного капіталу, яка підлягає передачі		Номінальна вартість державної частки статутного капіталу, гривень
		кількість (одиниць)	відсотків	
00130872	Публічне акціонерне товариство «Дніпроенерго»	1 491 858	25	37 296 450
23269555	Публічне акціонерне товариство «Західенерго»	5 768 977	45,1	57 689 770
00130694	Публічне акціонерне товариство «Вінницяобленерго»	1 548 683	50	15 486 830
23359034	Публічне акціонерне товариство «Дніпрообленерго»	2 995 809	50	29 958 090
00131268	Публічне акціонерне товариство «Донецькобленерго»	26 246 875	40,06	32 808 593,75
00131529	Публічне акціонерне товариство «Закарпаттяобленерго»	62 301 621	50	15 575 405,25
00131305	Публічне акціонерне товариство «Київенерго»	27 091 070	25	6 772 767,5
00131400	Публічне акціонерне товариство «Крименерго»	77 835 449	45	19 458 862,25
00130725	ВАТ «Тернопільобленерго»	15 882 319	25,99	3 970 579,75
00130760	Публічне акціонерне товариство «ЕК «Чернівціобленерго»	25 551 306	45	6 387 826,5

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
Про затвердження Методики проведення оцінки ефективності
здійснення органами виконавчої влади контролю за виконанням
завдань, визначених законами України, постановами Верховної
Ради України, актами і дорученнями Президента України
та Кабінету Міністрів України

від 18 травня 2011 р. № 522
Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Методику проведення оцінки ефективності здійснення органами виконавчої влади контролю за виконанням завдань, визначених законами України, постановами Верховної Ради України, актами і дорученнями Президента України та Кабінету Міністрів України, що додається.

2. Рекомендувати органам місцевого самоврядування застосовувати Методику, затвердже-

ну цією постановою, під час провадження діяльності, пов'язаної зі здійсненням контролю за виконанням завдань, визначених законами України, постановами Верховної Ради України, актами і дорученнями Президента України та Кабінету Міністрів України в частині делегованих їм повноважень.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 18 травня 2011 р. № 522

МЕТОДИКА
проведення оцінки ефективності здійснення органами
виконавчої влади контролю за виконанням завдань,
визначених законами України, постановами Верховної Ради
України, актами і дорученнями Президента України
та Кабінету Міністрів України

1. Ця Методика застосовується під час проведення оцінки ефективності здійснення органами виконавчої влади контролю за виконанням завдань, визначених законами України, постановами Верховної Ради України, актами і дорученнями Президента України та Кабінету Міністрів України (далі – оцінка).

2. Оцінка проводиться щороку в листопаді, а також за ініціативою керівника органу виконавчої влади з урахуванням результатів перевірки виконання вимог законів України, постанов Верховної Ради України, актів і доручень Президента України та Кабінету Міністрів України (далі – акти законодавства та доручення), аналізу відомостей, які містяться у реєстраційно-контрольних картках, що ведуться на паперових та/або електронних носіях, відповідях, довідках, архівних і аналітичних матеріалах, інших документах.

Оцінка проводиться робочою групою, яка утворюється органом виконавчої влади, що приймає рішення про її проведення. Склад робочої групи та її голова затверджуються керівником такого органу.

3. Рішення про проведення оцінки приймають:

Кабінет Міністрів України – щодо міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій;

міністерства – щодо своїх територіальних органів, центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через відповідного міністра;

інші центральні органи виконавчої влади – щодо своїх територіальних органів;

Рада міністрів Автономної Республіки Крим – щодо міністерств і республіканських комітетів

Автономної Республіки Крим, районних держадміністрацій в Автономній Республіці Крим;

обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації – щодо власних структурних підрозділів, а також районних, районних у м. Києві та Севастополі держадміністрацій.

4. Строк проведення оцінки не повинен перевищувати 10 робочих днів.

5. Оцінка проводиться за показниками, зазначеними в додатку.

6. За результатами проведення оцінки складається протягом п'яти робочих днів звіт, який підписується головою та членами робочої групи і розміщується на офіційному веб-сайті органу виконавчої влади, в якому проводилася оцінка.

Звіт, складений за результатами проведення оцінки діяльності міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади, обласної, Київської та Севастопольської міської держадміністрації, заслуховується на засіданні Кабінету Міністрів України.

7. За результатами проведення оцінки діяльність органу виконавчої влади визначається як: ефективна, якщо всі показники, за якими проводилася оцінка, визначено позитивними;

недостатньо ефективна, якщо один або два такі показники визначено негативними;

неефективна, якщо три і більше зазначених показників визначено негативними.

8. На підставі звіту керівник органу, в якому проводилася оцінка, приймає рішення про:

заохочення відповідних осіб, які здійснюють контроль за виконанням завдань, визначених актами законодавства та дорученнями;

здійснення заходів щодо поліпшення організації роботи з виконання завдань, визначених актами законодавства та дорученнями, застосування до відповідних осіб заходів дисциплінарного впливу, передбачених законодавством про працю та Законом України «Про державну службу», проведення аналізу причин невиконання таких завдань та внесення пропозицій стосовно підвищення кваліфікації зазначених осіб.

*Додаток
до Методики*

ПОКАЗНИКИ, за якими проводиться оцінка ефективності здійснення органами виконавчої влади контролю за виконанням завдань, визначених законами України, постановами Верховної Ради України, актами і дорученнями Президента України та Кабінету Міністрів України

1. Дотримання строків виконання завдань, визначених законами України, постановами Верховної Ради України, актами і дорученнями Президента України та Кабінету Міністрів України (далі – завдання).

2. Дотримання порядку попередньої реєстрації та розгляду законів України, постанов Верховної Ради України, актів і доручень Президента України та Кабінету Міністрів України в реєстраційно-контрольних картках чи журналах реєстрації.

3. Дотримання порядку формування справ, картотек, банків даних.

4. Дотримання вимог щодо: розгляду і встановлення строків виконання завдань, підготовки проектів документів, які містять інформацію про їх виконання, а також подан-

ня пропозицій стосовно продовження строків виконання завдань;

змісту, рівня підготовки та належного оформлення документів, які розробляються на виконання завдань;

погодження проектів документів, які розробляються на виконання завдань;

організації контролю за виконанням завдань, а також здійснення відповідним структурним підрозділом апарату органу виконавчої влади контролю за виконанням завдань;

здійснення контролю за виконанням планів заходів із забезпечення виконання завдань;

розроблення та затвердження орієнтовних графіків здійснення контролю за виконанням завдань.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ КАБІNETУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Питання організації підготовки проекту Державної програми економічного і соціального розвитку України на 2012 рік

від 21 березня 2011 р. № 219-р
Київ

1. Схвалити Концепцію Державної програми економічного і соціального розвитку України на 2012 рік, що додається.

2. Затвердити план заходів з підготовки у 2011 році проекту Державної програми економічного і соціального розвитку України на 2012 рік згідно з додатком.

3. Міністерству економічного розвитку і торгівлі: розробити методичні рекомендації з підготовки проекту Державної програми економічного і соціального розвитку України на 2012 рік для міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, Національного банку, Національної академії наук, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій;

забезпечити координацію роботи з підготовки проекту зазначеної Програми.

4. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським держадміністраціям забезпечити з урахуванням схваленої цим розпорядженням Концепції та затвердженого ним плану заходів підготовку проекту Державної програми економічного і соціального розвитку України на 2012 рік.

5. Визнати таким, що втратило чинність, розпорядження Кабінету Міністрів України від 5 січня 2011 р. № 46 «Про затвердження плану заходів з підготовки проекту Державної програми економічного і соціального розвитку України на 2012 рік».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

СХВАЛЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 21 березня 2011 р. № 219-р

КОНЦЕПЦІЯ

Державної програми економічного і соціального розвитку України на 2012 рік

Вступ

Проведення масштабних економічних реформ в Україні потребує забезпечення економічного і соціального розвитку держави в принципово нових умовах.

Істотна зміна умов господарювання, пов'язана, зокрема, з прийняттям Податкового кодексу України, проведенням ефективної регуляторної політики, приділенням підвищеної уваги питанням ефективності функціонування державного сектору та управління корпоративними правами держави, проведенням адміністративної реформи, сприятиме позитивним структурним зрушенням в економіці, насамперед у сфері виробництва товарів та послуг, підвищенню конкурентоспроможності вітчизняної продукції та зростанню доходів громадян і держави як економічної основи для розв'язання багатьох соціальних проблем.

Проведення реформ у сфері науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту населення та інших сферах забезпечить досягнення більш високих соціальних стандартів, оптимізацію мережі відповідних закладів і витрат на їх утримання з одночасним підвищенням якості надання соціальних послуг.

Послідовне проведення реформ дасть змогу задіяти додаткові джерела економічного зростання, пов'язані з впровадженням інновацій та комерціалізацією результатів наукових досліджень, і побудувати «економіку знань». На сьогодні перешкодою для проведення реформ є фізично і морально застарілі виробничі потужності, низький рівень менеджменту, недосконала система підготовки кадрів та ряд інших вагомих чинників, які необхідно усунути або негативний вплив яких слід зменшити.

Основну роль при цьому повинне відігравати удосконалення системи державного управлін-

ня соціально-економічним розвитком держави. Високий ступінь відкритості економіки, її залежність від багатьох зовнішніх факторів впливу вимагають адекватно і своєчасно реагувати на глобальні прояви внутрішньої нестабільності, викликані системними диспропорціями.

Забезпечення успішного соціально-економічного розвитку за таких умов можливе лише шляхом переходу до стратегічного управління. Запровадження системи стратегічного планування як основної функції управління полягає у розробленні та послідовному виконанні збалансованих і пов'язаних між собою довго-, середньо- та короткострокових програм, планів і прогнозів економічного та соціального розвитку. При цьому систему таких програмних та прогнозних документів, показники яких переважно мають не директивний, а індикативний характер, слід розглядати виключно як інструмент реалізації економічної та соціальної політики держави.

У сучасних умовах державні органи повинні бути забезпечені інформацією про реальний стан, параметри та тенденції розвитку кожного сектору національної економіки, а також мати можливість визначати їх перспективи та стимулювати до розвитку у визначеному напрямі. Насамперед, це вимагає встановлення цільових орієнтирів розвитку держави.

Упровадження державного стратегічного планування буде забезпечено поетапно і базуватиметься на чіткому розподілі повноважень та відповідальності органів виконавчої влади, а також починаючи з 2013 року – на гармонізації середньострокового економічного та бюджетного планування з використанням єдиної системи показників кінцевих результатів діяльності органів виконавчої влади. Основою нової системи програмних документів з питань розвитку держави повинні стати довгострокова стратегія соціально-економічного розвитку та середньостроковий план дій з її реалізації.

Розроблення та прийняття у поточному році Державної програми економічного і соціального розвитку України на 2012 рік (далі – Програма) стане апробацією нових підходів до державного планування з метою переходу до системи «управління, орієнтованого на результат». Тим більше, що необхідно визначити ступінь ефективності та недоліки нової податкової системи, пенсійної реформи тощо в рамках одного планованого року.

Розділи Програми повинні містити таку інформацію:

аналіз виконання актів і доручень Президента України та Кабінету Міністрів України, характеристика змін до законодавства у відповідній галузі

(сфері діяльності), відповідність законодавству ЄС;

загальна характеристика галузі (сфери діяльності) та державної політики, яка проводиться у відповідній галузі (сфері діяльності), чинників, що її зумовлюють, а також стан виконання завдань;

основні проблеми, які потребують розв'язання;

мета державної політики, що проводитиметься у відповідній галузі (сфері діяльності);

завдання державної політики, що проводитиметься у відповідній галузі (сфері діяльності);

ризики, що впливають на державну політику, яку передбачається проводити, у відповідній галузі (сфері діяльності);

основні заходи державної політики у відповідній галузі (сфері діяльності), здійснення яких дасть змогу досягти поставленої мети;

критерії ефективності та результативності реалізації державної політики у відповідній галузі (сфері діяльності);

механізм здійснення заходів з визначенням нормативно-правового, організаційного та фінансового забезпечення.

Виконання Програми дасть змогу задовольнити суспільні потреби з урахуванням обмеженості ресурсів держави та збалансувати соціально-економічний розвиток територій, ґрунтуючись на системі балансів і узагальнюючих показників кінцевого результату, що є директивними для державного сектору і орієнтовними (індикативними) для приватного сектору та громадськості.

Таким чином, Програма повинна визначити засади стійкого економічного зростання у середньостроковій перспективі, що базується на забезпеченні пропорційного, збалансованого розвитку секторів економіки та дотриманні рівноваги між соціально-економічними та суспільно-політичними потребами громадськості.

Відповідно до Закону України «Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України» проект Програми розробляється щороку та подається до Верховної Ради України разом з проектом Державного бюджету України на відповідний рік. Цього року передбачається подати Програму до Верховної Ради України до початку розгляду проекту Державного бюджету України на наступний рік і застосувати її як основу для формування та раціонального використання державних фінансових ресурсів відповідно до визначених цілей і завдань, що потребує внесення відповідних змін до законодавства.

Встановлення запропонованого підходу забезпечить послідовне проведення державної політики та зосередження державних фінансових

ресурсів на пріоритетах економічного і соціально-розвитку України.

Наслідки економічної кризи у 2008 – 2009 роках (безробіття, зменшення розмірів реальної заробітної плати та соціальних виплат) призвели до різкого зниження рівня добробуту кожного члена суспільства, у зв'язку з чим у 2010 році пріоритетами державної політики було визначено відновлення системи соціального захисту громадян та стабілізацію національної економіки.

У результаті вжитих заходів базові соціальні стандарти (мінімальна заробітна плата, мінімальна пенсія, прожитковий мінімум тощо) протягом 2010 року зросли в середньому на 24 відсотки.

У 2011 році Кабінет Міністрів України поставив за мету не допустити зниження досягнутого рівня соціального захисту та продовжити цілове підвищення рівня державної соціальної допомоги (зокрема на підтримку материнства та дитинства), незважаючи на те, що у 2011 році необхідно сплатити найбільший обсяг платежів за державним боргом, накопиченим за попередні роки.

У середньостроковій перспективі слід забезпечити зростання соціальних стандартів до рівня, що гарантує прийнятні умови життєдіяльності громадян. Досягнення цієї мети потребує значних ресурсів, джерелом яких може стати лише ефективно працююча національна економіка.

Підвищення рівня та якості життя населення і зменшення соціального розшарування суспільства можна забезпечити лише шляхом побудови стабільної, диверсифікованої і конкурентоспроможної економічної системи, здатної до залучення коштів внутрішніх та зовнішніх інвесторів і виробництва продукції, що користується високим і стабільним попитом.

Таким чином, у процесі підготовки та виконання Програми повинні бути сформовані базові засади такої моделі розвитку національної економіки, яка дасть змогу забезпечувати її довгострокове динамічне зростання, ефективне відтворення, інноваційну спрямованість і модернізацію засобів виробництва.

Основою для підготовки Програми є Конституція України, передвиборча Програма Президента України В. Ф. Януковича «Україна – для людей», Програма економічних реформ на 2010 – 2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава», Закон України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики».

Мета Програми

Метою Програми є забезпечення позитивних структурних зрушень в економіці шляхом підви-

щення її конкурентоспроможності як основи для збалансованого зростання та послідовного підвищення рівня і якості життя населення.

Цілі та завдання Програми

Цілями та завданнями Програми є створення у середньостроковій перспективі підґрунтя для:

поліпшення умов життєдіяльності громадян на основі розвитку економіки як базису для підвищення рівня зайнятості, зростання доходів населення, зниження темпів інфляції через збільшення обсягу пропозиції товарів і послуг;

підвищення стандартів життя, розвитку людського і соціального капіталу шляхом поліпшення якості та доступності освіти і медичного обслуговування, забезпечення дієвості і стабільності соціального захисту громадян;

покращення стану навколишнього природного середовища та забезпечення екологічно збалансованого використання природних ресурсів;

створення сприятливих умов для провадження підприємницької діяльності шляхом:

утвердження верховенства права як гарантії захисту законних прав та інтересів кожного члена суспільства у соціальній та економічній сферах;

зменшення втручання держави в економіку, визначення чітких завдань, критеріїв застосування, меж та інструментів державного регулювання економіки;

удосконалення податкової системи з урахуванням досвіду проведення податкової реформи;

налагодження державно-приватного партнерства та створення ефективних стимулів для інвесторів, зокрема, щодо розвитку високотехнологічних виробництв і впровадження енергоефективних технологій;

забезпечення макроекономічної стабільності шляхом утримання відносно низького рівня інфляції, стабілізації державних фінансів і оздоровлення фінансової системи тощо;

відновлення довгострокового кредитування реального сектору економіки та домогосподарств;

забезпечення підвищення конкурентоспроможності вітчизняних товарів та послуг, нарощення їх експорту та створення умов для імпортозаміщення;

модернізації інфраструктури, насамперед транспортної та енергетичної;

підвищення ефективності державного управління шляхом залучення високопрофесійних кадрів на державну службу та службу в органах місцевого самоврядування;

зменшення диспропорцій у розвитку регіонів, зокрема шляхом підвищення їх інвестиційної при-

вабливості та конкурентоспроможності завдяки ефективному використанню наявного економічного потенціалу, а також стимулювання на регіональному рівні розвитку економіки та залучення інвестицій.

Пріоритетні напрями економічної і соціальної політики

Для досягнення поставлених середньострокових цілей і завдань державна політика повинна формуватися і реалізовуватися таким чином, щоб забезпечити створення необхідних умов для самодостатнього економічного і соціального розвитку держави та кожного з її регіонів.

У 2012 році державна політика реалізовуватиметься за такими пріоритетними напрямами:

- забезпечення умов для соціально-економічного зростання;
- модернізація виробництва та інфраструктури;
- підвищення соціальних стандартів;
- посилення ролі регіонів у забезпеченні зростання економіки та підвищення їх відповідальності під час розв'язання соціальних проблем;
- зміцнення обороноздатності держави;
- захист прав і свобод громадян, зміцнення законності та правопорядку;
- розвиток міжнародної співпраці.

Забезпечення умов для соціально-економічного зростання

Грошово-кредитна політика повинна бути спрямована на стабілізацію роботи фінансового сектору, відновлення кредитування реального сектору економіки, сприяння зменшенню вартості кредитних ресурсів, посилення контролю за рухом короткострокового капіталу.

Податково-бюджетна політика забезпечуватиме збалансованість державних фінансових ресурсів, у тому числі утримання дефіциту державного бюджету на економічно безпечному рівні, виважений підхід у сфері управління державним боргом, подальше вдосконалення системи оподаткування та зменшення навантаження на платників податків.

Інвестиційна політика повинна забезпечити розвиток проектного інвестування за пріоритетними напрямами, запровадження за принципом «єдиного вікна» державної підтримки інвестиційних та інноваційних проектів, що реалізуються в реальному секторі економіки, удосконалення системи функціонування інститутів спільного інвестування, створення корпоративних та пайових інвестиційних фондів.

Інноваційна політика спрямовуватиметься на проведення наукових та науково-технічних досліджень і розробок з урахуванням потреб економі-

ки, запровадження реалізації інновацій у виробництві за державним замовленням, розвиток та оптимізацію мережі інноваційних структур тощо.

Протягом 2012 року необхідно забезпечити розроблення та прийняття довгострокової державної програми науково-технологічного та інноваційного розвитку України.

Проведення регуляторної політики та розвиток підприємництва повинні забезпечити запровадження спрощеної процедури започаткування і припинення бізнесу, запровадження електронної системи державної реєстрації та звітності суб'єктів господарювання, приведення системи контролю за якістю продовольчих продуктів у відповідність зі світовою практикою.

Виважену цінову політику передбачається реалізовувати шляхом утримання інфляції на прогнозованому рівні, проведення моніторингу цінової ситуації на ринках з метою недопущення необґрунтованого зростання цін на соціально значущі товари та послуги, посилення контролю за застосуванням торговельних надбавок та механізмів ціноутворення, особливо на ринках нафтопродуктів і продовольчих ринках.

У сфері природних монополій буде продовжено практику здійснення цінового регулювання природних монополій на окремих найбільш соціально значущих ринках.

У конкурентній політиці буде забезпечено здійснення контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції, захист прав та інтересів підприємців і споживачів на соціально значущих ринках.

Ефективне управління об'єктами державної власності та корпоративними правами держави повинне бути здійснено шляхом забезпечення прозорості та посилення контролю за діяльністю підприємств державного сектору економіки, оптимізації структури державного сектору економіки через забезпечення прозорості процесу приватизації, недопущення незаконного відчуження державного майна і вдосконалення нормативного забезпечення оціночної діяльності та належне виконання державою функцій власника.

Проведення адміністративної реформи та удосконалення державного управління необхідно здійснювати з урахуванням впровадження інструментів стратегічного планування в роботу органів виконавчої влади, реформування системи надання адміністративних послуг, зокрема ліквідації посередницьких структур та впровадження інформаційно-комунікаційних технологій під час їх надання, розроблення дієвого та ефективного механізму реалізації антикорупційного законодавства.

Модернізація виробництва та інфраструктури

Ефективне використання промислово-технологічного потенціалу повинне бути забезпечено шляхом стимулювання оновлення основних фондів і технічного переоснащення промислового виробництва, підтримки розвитку базових високо- та середньотехнологічних виробництв, просування промислової продукції вітчизняного виробництва на внутрішньому та зовнішньому ринках, гармонізації системи технічного регулювання відповідно до міжнародних стандартів.

Підвищення конкурентоспроможності агропромислового комплексу передбачається досягти через завершення земельної реформи шляхом створення прозорого ринку земель сільськогосподарського призначення на основі єдиної системи земельного кадастру, розвиток базових галузей сільського господарства, зокрема тваринництва, за рахунок розведення великої рогатої худоби з високим рівнем продуктивності та будівництва відповідних комплексів для її відгодівлі, модернізацію потужностей з виробництва, перероблення та зберігання сільськогосподарської продукції, оновлення парку сільськогосподарської техніки шляхом забезпечення розвитку вітчизняного сільськогосподарського машинобудування, відновлення проведення наукових досліджень в області стандартизації та маркування продукції в харчовій промисловості.

Модернізація транспортної інфраструктури забезпечуватиметься шляхом технічного переоснащення та модернізації об'єктів інфраструктури залізниць, аеропортів та морських портів, розвитку мережі автомобільних доріг загального користування, вжиття заходів щодо підвищення використання рівня транзитного потенціалу держави.

Оптимізація процесів структурних перетворень у паливно-енергетичному комплексі здійснюватиметься через модернізацію та оновлення газотранспортної системи, модернізацію і реконструкцію теплових та гідроелектростанцій, введення необхідних обсягів маневрових потужностей, будівництво магістральних повітряних ліній електропередачі, створення системи необхідних мінімальних запасів нафти та нафтопродуктів і страхового запасу природного газу, удосконалення державного регулювання діяльності природних монополій в енергетичній сфері, реструктуризацію вугледобувних підприємств на основі концентрації виробничого потенціалу та раціонального використання фінансових ресурсів, приватизацію перспективних та ліквідацію безперспективних підприємств вугільної галузі, корпоративіза-

цію підприємств ядерно-енергетичного та атомно-промислового комплексів, використання альтернативних видів енергоресурсів.

Реалізація політики у сфері енергозбереження забезпечуватиме раціональне та економічне енергоспоживання шляхом упровадження енергоефективних техніки, технологій і матеріалів у реальному секторі економіки та домогосподарствах, активізацію використання встановлених механізмів державної підтримки та залучення цільових інвестицій для реалізації проєктів і програм з енергозбереження та підвищення енергоефективності.

Підвищення соціальних стандартів

Забезпечення зростання купівельної спроможності населення та розвитку внутрішнього ринку передбачається досягти шляхом підвищення трудових доходів населення, пенсійного забезпечення та інших державних соціальних гарантій.

На ринок праці повинно позитивно вплинути створення умов для розвитку підприємницької ініціативи, самозайнятості населення, малого підприємництва з метою створення нових робочих місць, удосконалення системи перепрофілювання неконкурентоспроможних на ринку праці категорій населення для їх подальшого працевлаштування, насамперед безробітних.

Соціальний захист та пенсійна реформа проведуться шляхом поступової заміни передбачених законодавством пільг і субсидій адресною грошовою соціальною допомогою, створення необхідних умов для запровадження обов'язкової накопичувальної системи пенсійного забезпечення, підвищення ефективності управління пенсійними активами.

Державна політика у сфері освіти повинна бути спрямована на ефективне реформування сфери і запровадження нових вимог (стандартів), що відповідають рівню провідних держав, затвердження порядку формування та розміщення державного замовлення на підготовку фахівців, кваліфікованих робочих кадрів з урахуванням потреб ринку праці, підвищення рівня забезпечення підручниками учнів загальноосвітніх шкіл, широкомасштабне впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у розвиток освіти, оптимізацію мережі навчальних закладів та створення єдиного освітнього простору.

Покращення здоров'я населення та пропагування здорового способу життя, забезпечення соціального захисту працівників охорони здоров'я буде забезпечено шляхом підвищення якості і доступності первинної медико-санітарної допомоги, опрацювання нової моделі фінансування закладів охорони здоров'я, розвитку єди-

ної системи екстреної медичної допомоги, впровадження сучасних перинатальних технологій, підвищення доступності та збільшення обсягів надання спеціалізованої медичної допомоги, розроблення та виконання з цією метою державних цільових програм, спрямованих на лікування хвороб з використанням сучасних медичних технологій, здійснення комплексу заходів щодо запобігання інфекційним, передусім соціально небезпечним захворюванням – ВІЛ-інфекції/СНІДу і туберкульозу, приведення у відповідність із потребами галузі обсягів фінансування та державного замовлення на підготовку та перепідготовку лікарів.

Політика у сфері житлово-комунального господарства повинна бути спрямована на забезпечення доступності та підвищення якості житлово-комунальних послуг, підвищення рівня комфортності проживання у багатоквартирних будинках та поліпшення благоустрою прибудинкових територій, проведення виваженої тарифної політики у сфері надання житлово-комунальних послуг, розвиток проектів з будівництва житла, зокрема доступного.

Розвиток культури забезпечуватиметься шляхом збереження та розширення існуючої мережі закладів культури, збереження історичних ареалів та традиційного характеру середовища історичних населених місць, пам'яток архітектури та містобудування, сприяння діяльності національних творчих спілок, їх місцевих творчих осередків, надання державної підтримки творчій молоді, забезпечення розвитку культури національних меншин, стимулювання розвитку вітчизняного книговидання, матеріально-технічної бази видавничо-поліграфічного комплексу, створення всеукраїнської мережі книжкової торгівлі.

Розбудова інформаційного простору здійснюватиметься через розширення національного інформаційного простору та формування ринку інформаційних послуг.

Розвиток туристичної та рекреаційно-курортної сфери передбачається забезпечити шляхом удосконалення нормативно-правової бази у цій сфері, інвентаризації всіх об'єктів туристичної сфери та вжиття заходів з підвищення якості послуг, що ними надаються, до рівня міжнародних стандартів, забезпечення комплексного розвитку туристичних центрів і курортполісів.

Розвиток фізичної культури та спорту буде забезпечено через формування розгалуженої мережі сучасних фізкультурно-оздоровчих та спортивних закладів, підготовку та участь національних збірних команд у міжнародних змаганнях, забезпечення державної підтримки розвитку дитячо-

юнацького та резервного спорту, формування сучасної інфраструктури зимових видів спорту в Карпатському регіоні.

Охорона навколишнього природного середовища здійснюватиметься шляхом запровадження новітніх технологій утилізації та видалення твердих побутових відходів, боротьби з деградацією земель та опустелюванням, охорони, збереження і відтворення біологічного та ландшафтного різноманіття, формування екомережі, здійснення протипаводкових заходів, охорони, відтворення і забезпечення раціонального використання корисних копалин та водних ресурсів, зменшення питомих викидів забруднювальних речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами забруднення, організації, охорони та ефективного використання природно-заповідного фонду, відтворення його природних комплексів та об'єктів.

Забезпечення природної і техногенної безпеки та подолання наслідків Чорнобильської катастрофи здійснюватиметься шляхом запобігання виникненню надзвичайних ситуацій природного і техногенного характеру, оснащення сил цивільного захисту сучасною технікою і засобами, мінімізації наслідків Чорнобильської катастрофи, забезпечення належного фінансування та проведення робіт із закриття Чорнобильської АЕС, реконструкції, модернізації і технічного переоснащення об'єкта «Укриття», будівництва нового безпечного конфайнмента та перетворення зазначеного об'єкта на екологічно безпечну систему, посилення соціального захисту постраждалого населення.

Демографічна та міграційна політика повинна бути спрямована на поліпшення демографічної ситуації, підвищення рівня репродуктивного здоров'я населення, сприяння плануванню сім'ї, захисту материнства та дитинства, підтримку багатодітних сімей, розроблення засад та проведення принципово нової міграційної політики, що передбачатиме залучення кваліфікованих кадрів економічно-активного населення, створення соціально-економічних умов для оптимізації трудової міграції з метою підвищення трудового потенціалу, сприяння підготовці та проведенню Всеукраїнського перепису населення у 2012 році.

Посилення ролі регіонів у забезпеченні зростання економіки та підвищення їх відповідальності під час розв'язання соціальних проблем

Державна регіональна політика спрямовуватиметься на забезпечення розвитку економіки регіонів, подолання на цій основі міжрегіональ-

них диспропорцій та розв'язання основних соціальних проблем шляхом визначення ефективних механізмів комплексного управління соціально-економічним розвитком регіонів, удосконалення державного регулювання у цій сфері, спрямованого на раціональне використання наявного економічного потенціалу і місцевих конкурентних переваг, стимулювання міжрегіонального і транскордонного співробітництва тощо.

Зміцнення обороноздатності держави

Зміцнення обороноздатності держави забезпечуватиметься відповідно до завдань реформування Збройних Сил шляхом відновлення боєздатності військових частин постійної готовності, підвищення ефективності управління військами, набуття досвіду участі підрозділів Збройних Сил у міжнародних миротворчих операціях, належного матеріально-технічного та фінансового забезпечення Збройних Сил та інших військових формувань, оптимізації їх чисельності.

Захист прав і свобод громадян, зміцнення законності та правопорядку

Зміцнення законності та правопорядку досягатиметься шляхом забезпечення на належному рівні захисту законних прав та інтересів кожного члена суспільства у соціальній та економічній сферах, підвищення ефективності здійснення заходів щодо протидії криміналізації економіки.

Розвиток міжнародної співпраці

Розвиток міжнародної співпраці повинен забезпечити диверсифікацію торговельно-економічного та науково-технічного співробітництва України з іншими державами, розширити сегменти її участі у міжнародному розподілі праці шляхом адаптації законодавства України до законодавства ЄС, зокрема шляхом імплементації положень майбутньої Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, яка передбачатиме створення зони вільної торгівлі, сприяння укладенню Договору про зону вільної торгівлі з країнами – учасницями СНД, розроблення та виконання Програми довгострокового торгово-економічного співробітництва з Російською Федерацією, завершення унормування неврегульованих питань щодо державного кордону України, створення умов для запровадження ЄС безвізового режиму для короткострокових поїздок громадян України до держав – членів ЄС, посилення присутності України на перспективних ринках країн Латинської Америки, Азії, Близького Сходу та Африки, збільшення обсягу експорту продукції та послуг, диверсифікації джерел залучення ін-

вестиційних ресурсів, у тому числі у міжнародних фінансових організаціях.

Очікувані результати виконання Програми

У результаті виконання Програми будуть створені передумови для поступального розвитку економіки, зростання добробуту населення, зниження рівня бідності, полегшення доступу та підвищення якості базових соціальних послуг – передусім освіти та охорони здоров'я, культурних цінностей, створення сприятливих умов для гармонійного розвитку людини.

Оцінка результативності виконання Програми повинна містити комплексні показники та характеристики щодо:

- підтримання макроекономічної стабільності та економічної безпеки держави;

- активізації інвестиційної діяльності;

- забезпечення позитивних структурних зрушень у промисловому комплексі та тенденцій його розвитку;

- підвищення ефективності державної підтримки аграрного сектору і збільшення обсягу сільськогосподарського виробництва та продукції харчової і переробної промисловості;

- підвищення надійності енергозабезпечення та збалансування інтересів виробників і споживачів енергоносіїв;

- розвитку галузей соціальної сфери та системи соціального захисту;

- покращення соціально-економічної ситуації в регіонах;

- зниження рівня тінізації економіки, корупції та легалізації доходів;

- створення умов для подальшого підвищення добробуту громадян, прискореного розвитку середнього класу, підтримки творчої та науково-технічної інтелігенції, діячів культури та освіти, сприяння зростанню їх доходів і зміцненню соціальних позицій у суспільстві;

- надання підтримки сім'ї та молоді;

- подолання найбільш гострих проявів бідності та посилення державного піклування про малозабезпечених громадян;

- поліпшення стану навколишнього природного середовища, створення передумов для екологічно збалансованого використання природних ресурсів та формування безпечного для життя і здоров'я людей довкілля;

- налагодження конструктивного соціального діалогу та підвищення взаємної соціальної відповідальності держави, бізнесу і населення;

- інші характеристики, що дадуть можливість забезпечити проведення комплексного та систем-

ного аналізу, поліпшити результати та усунути недоліки, виявлені в ході виконання Програми та реформування економіки.

Порівняльною базою для проведення аналізу та підбиття підсумків виконання Програми є фактичні дані соціально-економічного розвитку у 2010 році та очікувані показники на 2011 рік, за винятком розвитку сільського господарства, результати діяльності якого порівнюватимуться із середньорічними показниками за попередні п'ять років, 2010 рік та плановими показниками на 2011 рік.

Строк розроблення та виконання Програми

Розроблення Програми – березень – квітень 2011 року.

Нормативне забезпечення виконання Програми – друге півріччя 2011 р. – I квартал 2012 року.

Виконання Програми – 2012 рік.

Підбиття проміжних та заключних підсумків виконання, а також коригування цільових параметрів Програми – друге півріччя 2012 р. – I квартал 2013 року.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ Про платну адміністративну послугу, яка надається Фондом державного майна

від 18 травня 2011 р. № 420-р
Київ

Визначити, що Фондом державного майна надається платна адміністративна послуга з видачі сертифіката суб'єкта оціночної діяльності, за надання якої справляється плата в розмірі, встанов-

леному Законом України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

56

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

НАКАЗ

Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України від 13.02.97 № 165

від 6 квітня 2011 р. № 519

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 26 квітня 2011 р. за № 519/19257

Відповідно до Закону України «Про Державну програму приватизації» від 18.05.2000 № 1723-III та з метою приведення нормативно-правового акта у відповідність до законодавства НАКАЗУЮ:

1. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Фонду державного майна України від 13.02.97 № 165 «Щодо затвердження Положення про порядок видачі приватизаційних майнових

сертифікатів громадянам України, які з поважних причин не встигли їх отримати у встановлений законодавством термін», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 05.03.97 за № 64/1868.

2. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду відповідно до розподілу обов'язків.

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

* Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 10 травня 2011 р. № 33. – Прим. ред.

Голова Фонду О. РЯБЧЕНКО

Лист ФДМУ

від 30.05.11 № 10-36-7450

Щодо надання роз'яснень стосовно внесення змін до Національного стандарту ДК 009:2010 «Класифікація видів економічної діяльності» (КВЕД)

Фонд державного майна України, який відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» здійснює функції державного регулювання оціночної діяльності в Україні, враховуючи лист Державного комітету статистики України від 22.04.11 № 14/3-12/314 надає роз'яснення щодо застосування кодів КВЕД (ДК 009:2010).

Основними методологічними принципами класифікації за КВЕД (ДК 009:2010) є те, що об'єктами класифікації в КВЕД є усі види економічної діяльності суб'єктів господарювання з виробництва товарів та надання послуг, результатом яких є створена валова додана вартість (економічний результат).

Виходячи з положень законів України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» та «Про оцінку земель», оціночна діяльність також може здійснюватися в рамках діяльності суб'єкта господарювання, до складу якого входить принаймні один оцінювач. Враховуючи методологічні принципи класифікації за КВЕД (ДК 009:2010), для цих суб'єктів господарювання оціночна діяльність класифікується не окремо, а разом із його основним/другорядним видом економічної діяльності залежно від предмета й мети діяльності. Наприклад, надання послуг з оцінки майна та майнових прав у рамках діяльності суб'єкта господарювання, основним ви-

*Центральним органам виконавчої влади
(за списком)*

*Саморегульвним організаціям оцінювачів
(за списком)*

дом економічної діяльності якого є консультування, надання рекомендацій та практичної допомоги з питань комерційної діяльності, класифікується за цим основним видом економічної діяльності суб'єкта, а саме – у класі 70.22 «Консультування з питань комерційної діяльності й керування».

Стосовно віднесення професійної оціночної діяльності до консультаційних послуг слід зазначити, що аспекти її здійснення не обмежуються наданням консультацій і практичних порад, оскільки згідно зі статтею 4 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» оціночна діяльність здійснюється у формі практичної діяльності з оцінки майна, консультаційної діяльності, рецензування звіту про оцінку майна (акта оцінки майна), методичного забезпечення оцінки майна та навчальної діяльності оцінювачів.

Слід також звернути увагу на те, що оцінка нерухомого майна, пов'язана з його купівлею, продажем та здаванням в оренду, яка здійснюється в рамках агентства нерухомості та класифікована у класі 68.31 КВЕД (ДК 009:2010) та підкласі 70.31.0 КВЕД (ДК 009:2005), не є посередницькою діяльністю, а лише супроводжує діяльність посередників у сфері купівлі, продажу та здавання в оренду нерухомого майна.

Заступник Голови Фонду Є. ГРИГОРЕНКО

57

У процесі нормотворення

У травні ц. р. здійснювалося опрацювання законопроекту № 8048 від 02.02.11 «Про внесення змін до Закону України «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності» (щодо об'єктів інженерної інфраструктури водопровідного господарства) комітетами Верховної Ради України. Зокрема, 11 травня Комітет з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики рекомендував підтримати законопроект, а згодом, 31 травня, Комітет з питань економічної політики рекомендував прийняти законопроект за основу.

У травні ц. р. на засіданні Комітету з питань економічної політики Верховної Ради України підтримані пропозиції Президента України до Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо запобігання відчуженню об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації» Президент України запропонував закріпити в Законі України «Про приватизацію державного майна» конституційні повноваження Кабінету Міністрів України щодо прийняття рішень про реорганізацію та ліквідацію об'єктів державної власності, що не підлягають приватизації.

ДЕРЖАВНА КОМІСІЯ З ЦІННИХ ПАПЕРІВ ТА ФОНДОВОГО РИНКУ РІШЕННЯ

Про затвердження Порядку розкриття інформації про діяльність публічних акціонерних товариств на основі міжнародних стандартів фінансової звітності

від 30 листопада 2010 р. № 1780

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 11 лютого 2011 р. за № 179/18917

Відповідно до пункту 15 частини другої статті 7, пунктів 8, 13 статті 8 Закону України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні», частини шостої статті 40 Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок», частини третьої статті 78 Закону України «Про акціонерні товариства» Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку ВИРІШИЛА:

1. Затвердити Порядок розкриття інформації про діяльність публічних акціонерних товариств на основі міжнародних стандартів фінансової звітності (додається).

2. Директору департаменту методології регулювання ринку цінних паперів Тарасенку О. О.

забезпечити подання цього рішення на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Начальнику управління із забезпечення діяльності Голови Комісії, організації роботи засідань Комісії та міжнародних зв'язків Піскун Н. С. забезпечити опублікування цього рішення відповідно до законодавства.

4. Це рішення набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

5. Контроль за виконанням цього рішення покласти на члена Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку Мозгового О. М.

Т. в. о. Голови Комісії С. БІРЮК

ЗАРЕЄСТРОВАНО
в Міністерстві юстиції України
11 лютого 2011 р. за № 179/18917

ЗАТВЕРДЖЕНО
Рішення Державної комісії з цінних паперів
та фондового ринку
30.11.10 № 1780

58

ПОРЯДОК розкриття інформації про діяльність публічних акціонерних товариств на основі міжнародних стандартів фінансової звітності

І. Загальні положення

1. Цей Порядок регулює склад, процедуру і строки додаткового розкриття на фондовому ринку інформації про діяльність публічних акціонерних товариств (далі – Товариство) на основі міжнародних стандартів фінансової звітності (далі – МСФЗ), крім інститутів спільного інвестування.

2. Розкриття інформації про діяльність Товариств на основі МСФЗ (далі – Інформація) здійснюється додатково до інформації, яка розкривається відповідно до Положення про розкриття інформації емітентами цінних паперів, затвердженого рішенням Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку (далі – Комісія) від

19.12.06 № 1591, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 05.02.07 за № 97/13364 (зі змінами) (далі – Положення), шляхом розміщення на власній веб-сторінці у мережі Інтернет та розміщення в загальнодоступній інформаційній базі даних Комісії відповідно до рішення Комісії від 21.12.06 № 1658 «Про затвердження Положення щодо порядку взаємодії осіб, що зобов'язані розкривати інформацію на фондовому ринку, з особою, уповноваженою Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку на розміщення інформації в загальнодоступній інформаційній базі даних Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку про ринок цінних паперів», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 05.02.07 за № 95/13362 (зі змінами).

* Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 4 березня 2011 р. № 14. – Прим. ред.

II. Склад Інформації

1. До складу Інформації, яку необхідно розкрити додатково до вимог Положення та згідно з цим Порядком, включаються:

інформаційний лист (додаток до цього Порядку);

річна фінансова звітність (повний комплект фінансових звітів) Товариства, складена за МСФЗ;

проміжна фінансова звітність, складена за МСФЗ (розкривається за бажанням);

аудиторський висновок.

2. Склад повного комплекту фінансових звітів за МСФЗ включає:

звіт про фінансовий стан на кінець звітного періоду (баланс);

звіт про сукупні прибутки та збитки за звітний період;

звіт про зміни у власному капіталі за звітний період;

звіт про рух грошових коштів за звітний період;

примітки, що містять стислий виклад суттєвих облікових політик, та інші пояснювальні примітки;

звіт про фінансовий стан на початок найбільш раннього порівняльного періоду, коли суб'єкт господарювання застосовує облікову політику ретроспективно, або здійснює ретроспективний перерахунок статей своїх фінансових звітів, або коли він перекласифіковує статті своїх фінансових звітів.

3. Товариство (крім річної фінансової звітності) може розкривати додаткову інформацію з описами і поясненнями основних особливостей фінансових результатів діяльності та фінансового

стану суб'єкта господарювання, а також основних невизначеностей, які стоять перед ним.

Така додаткова інформація може містити описи:

основних чинників і впливів, які визначають фінансові результати діяльності, у тому числі змін у середовищі, у якому діє суб'єкт господарювання, реакції суб'єкта господарювання на ці зміни та їхній вплив, опис політики суб'єкта господарювання щодо інвестицій для збереження та покращення фінансових результатів діяльності, включаючи політику щодо дивідендів;

джерел фінансування суб'єкта господарювання та запланованого співвідношення його зобов'язань та власного капіталу;

ресурсів суб'єкта господарювання, не визначених у балансі відповідно до МСФЗ.

Товариство може розкрити, окрім фінансових звітів, висновки та інші документи (наприклад, екологічні звіти та звіти про додану вартість), особливо в тих галузях, де суттєвими є екологічні чинники і де робітники вважаються важливою групою користувачів.

III. Державний контроль за розкриттям Інформації

Державний контроль за розкриттям Інформації відповідно до вимог законодавства, в тому числі нормативно-правових актів Комісії, здійснює Комісія.

*Директор департаменту
методології регулювання ринку
цінних паперів О. ТАРАСЕНКО*

59

*Додаток
до Порядку розкриття інформації
про діяльність публічних акціонерних товариств
на основі міжнародних стандартів
фінансової звітності*

Інформаційний лист

щодо розкриття Інформації додатково до інформації, яка розкривається відповідно до Положення про розкриття інформації емітентами цінних паперів, затвердженого рішенням Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 19.12.2006 № 1591, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 05.02.2007 за № 97/13364 (зі змінами)

1. Основні відомості про емітента:

1.1. Повне найменування.

1.2. Скорочене найменування (за наявності).

1.3. Організаційно-правова форма.

1.4. Поштовий індекс.

1.5. Область, район.

1.6. Населений пункт.

1.7. Вулиця, будинок.

2. Відомості про осіб, які склали інформацію:

Найменування юридичної особи	Код за ЄДРПОУ	Місцезнаходження	Підстава для складання Інформації*	Дані про наявність відповідних ліцензії, сертифіката, диплома, свідоцтва тощо із зазначенням дати та органу, що їх видав
Прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи	Реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта**	Посада	Підстава для складання Інформації*	Дані про наявність відповідних ліцензії, сертифіката, диплома, свідоцтва тощо із зазначенням дати та органу, що їх видав

* Вказати підстави, за якими виконано підтвердження річної інформації (договір на проведення аудиту та надання інших аудиторських послуг тощо).

** Для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку в паспорті.

3. Відомості про осіб, які склали аудиторський висновок:

Найменування юридичної особи	Код за ЄДРПОУ	Місцезнаходження	Сертифікат аудитора			Свідоцтво про включення до Реєстру аудиторських фірм та аудиторів Аудиторської палати України				Підстава для підтвердження Інформації*	Дані про наявність відповідних ліцензії, сертифіката, диплома, свідоцтва тощо із зазначенням дати та органу, що їх видав
			серія	номер	дійсний до	серія	номер	дата видачі	дійсне до		
Прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи	Реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта**	Посада	серія	номер	дійсний до	серія	номер	дата видачі	дійсне до	Підстава для підтвердження Інформації*	Дані про наявність відповідних ліцензії, сертифіката, диплома, свідоцтва тощо із зазначенням дати та органу, що їх видав

* Вказати підстави, за якими виконано підтвердження річної інформації (договір на проведення аудиту та надання інших аудиторських послуг тощо).

** Для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку в паспорті.

Сьогодні в Україні широко впроваджуються європейські стандарти відкритості та прозорості в роботі органів державної влади. Важливим кроком на цьому шляху стало підписання Главою держави 13 січня 2011 року Закону України «Про доступ до публічної інформації» № 2939-VI (далі – Закон).

Згідно із Законом публічною є відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень.

Після прийняття Закону Президент України підписав Указ «Питання забезпечення органами виконавчої влади доступу до публічної інформації» (опублікований на с. 41 Бюлетеня), який покликаний забезпечити реалізацію конституційного права громадян вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію.

Відповідно до підпункту 8 пункту 2 зазначеного указу Фонд державного майна України (ФДМУ) оприлюднює форми запитів на отримання публічної інформації, затверджені наказом ФДМУ від 01.06.11 № 819.

Інформаційні запити в письмовому вигляді слід надсилати на адресу: **01601, м. Київ, вул. Кутузова, 18/9, к. 103, Фонд державного майна України (на конверті зазначити «Публічна інформація»);**

телефон/факс (044) 254-28-31;

електронна пошта: zaput@spfu.gov.ua

Форма для подання інформаційного запиту від фізичних осіб у письмовому вигляді

ЗАПИТ на отримання публічної інформації

Розпорядник інформації: Фонд державного майна України	
---	--

П.І.Б. запитувача	
-------------------	--

Вид, назва, реквізити чи зміст документа, до якого Ви б хотіли отримати доступ	
--	--

або

Я б хотів отримати доступ до інформації про ...	/Загальний опис інформації/
---	-----------------------------

Прошу надати мені відповідь у визначений законом термін. Відповідь надати:	
Поштою	/Вказати поштову адресу/
Факсом	/Вказати номер факсу/
Електронною поштою	/Вказати E-mail/
В усній формі	/Вказати номер телефону/

Підкреслити обрану категорію

Контактний телефон	
Дата запиту, підпис	

Зареєстровано _____

Форма для подання інформаційного запиту від юридичних осіб у письмовому вигляді

**ЗАПИТ
на отримання публічної інформації**

Розпорядник інформації: Фонд державного майна України	
Організація, юридична особа	
П.І.Б. представника запитувача, посада	
Вид, назва, реквізити чи зміст документа, до якого Ви б хотіли отримати доступ	
<i>або</i>	
Я б хотів отримати доступ до інформації про ...	/Загальний опис інформації/
Прошу надати мені відповідь у визначений законом термін. Відповідь надати:	
Поштою	/Вказати поштову адресу/
Факсом	/Вказати номер факсу/
Електронною поштою	/Вказати E-mail/
В усній формі	/Вказати номер телефону/
<i>Підкреслити обрану категорію</i>	
Контактний телефон	
Дата запиту, підпис	
Зареєстровано _____	

62

Форма для подання інформаційного запиту від об'єднань громадян у письмовому вигляді

**ЗАПИТ
на отримання публічної інформації**

Розпорядник інформації: Фонд державного майна України	
Організація	
Вид, назва, реквізити чи зміст документа, до якого Ви б хотіли отримати доступ	
<i>або</i>	
Я б хотів отримати доступ до інформації про ...	/Загальний опис інформації/
Прошу надати мені відповідь у визначений законом термін. Відповідь надати:	
Поштою	/Вказати поштову адресу/
Факсом	/Вказати номер факсу/
Електронною поштою	/Вказати E-mail/
В усній формі	/Вказати номер телефону/
<i>Підкреслити обрану категорію</i>	
Контактний телефон	
Дата запиту, підпис	
Зареєстровано _____	

**УСЕ ПРО ПРИВАТИЗАЦІЮ –
В ОДНОМУ ВИДАННІ ФОНДУ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ!**

**Триває передплата на офіційне видання ФДМУ
на II півріччя 2011 року –**

**«ДЕРЖАВНИЙ ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ ПРО ПРИВАТИЗАЦІЮ»
з додатком – газетою
«ВІДОМОСТІ ПРИВАТИЗАЦІЇ»**

Необхідні дані Ви знайдете в Каталозі видань України на 2011 рік, с. 98, 100

Індекс	Індекс та назва видання	Періодичність	Вартість передплати, грн.		
			1 міс.	3 міс.	6 міс.
22437	Комплект у складі: журналу «Державний інформаційний бюлетень про приватизацію» (укр.). Законодавчі, нормативно-методичні та інформаційні матеріали щодо приватизації, наукові статті газети «Відомості приватизації» – додатка до «Державного інформаційного бюлетеня про приватизацію» (укр.). Інформація про проведення процедур приватизації майна	12 разів на рік	15,60	46,80	93,60
		1 раз на тиждень			
22438	Комплект у складі: журналу «Государственный информационный бюллетень о приватизации» (рос.). Законодавчі, нормативно-методичні та інформаційні матеріали щодо приватизації, наукові статті газети «Відомості приватизації» – додатка до «Державного інформаційного бюлетеня про приватизацію» (укр.). Інформація про проведення процедур приватизації майна	12 разів на рік	15,60	46,80	93,60
		1 раз на тиждень			

Телефон редакції (044) 284-50-53, факс (044) 200-33-77

ВИДАННЯ МОЖНА ПЕРЕДПЛАТИТИ В УСІХ ВІДДІЛЕННЯХ ЗВ'ЯЗКУ УКРАЇНИ

Крім того, з кур'єрською експрес-доставкою видання Фонду державного майна України можна передплатити:

м. Київ

ТОВ «Фірма «Періодика» тел./факс (044) 278-00-24,
тел. 278-61-65, 279-80-00
alex@periodik.kiev.ua

ТОВ «Передплатне агентство «САММІТ» тел./факс (044) 521-40-50,
521-23-75

ЗАТ «Передплатне агентство «KSS» тел. (044) 585-80-80

ТОВ «ПресЦентрКиїв» тел. (044) 536-11-75, 536-11-80
market@prescentr.kiev.ua

ТОВ Альтернативна Служба Передплати «Меркурій» тел./факс (044) 248-88-08,
249-98-88
larisa@merkury.kiev.ua

ДП «Фактор-Преса» тел. (044) 285-71-70,
285-71-33, 285-70-33

Регіональні представництва передплатних агентств

ТОВ «ПресЦентрКиїв»
м. Запоріжжя тел. (0612) 62-45-39
express@innkom.zp.ua

ДП «Фактор-Преса»

Бахчисарай тел. (06554) 4-05-08
Горлівка тел. (06242) 3-68-68
Джанкой тел. (06564) 3-03-05
Донецьк тел. (062) 387-21-75, 304-69-83, 349-26-60
Дрогобич тел. (067) 337-57-97

Євпаторія тел. (06569) 2-75-90
Житомир тел. (0412) 46-01-67, 42-22-90, 46-01-68
Запоріжжя тел. (061) 764-16-17, 270-48-26
Івано-Франківськ тел. (0342) 55-38-96, (050) 737-64-44
Керч тел. (06561) 9-00-63
Кременчук тел. (05366) 3-20-58, (067) 417-61-67
Кривий Ріг тел. (056) 404-10-00
Луганськ тел. (0642) 93-11-62, 71-63-41
Львів тел. (032) 241-83-94, 241-83-91, 241-83-93
Мелітополь тел. (0619) 43-93-55

Севастополь тел. (0692) 45-55-82, 45-55-78, 45-39-64
 Сімферополь тел. (0652) 60-04-56, 60-30-47, 60-30-48
 Стрий тел. (03245) 5-42-38, (068) 11-02-08
 Тернопіль тел. (0352) 52-40-37, (050) 377-14-04
 Трускавець тел. (03247) 6-80-31, (093) 395-42-08
 Харків тел. (057) 758-52-36, 738-29-73,
 738-73-33, 717-71-99
 Хмельницький тел. (0382) 63-50-68, (050) 377-14-04
 Червоноград тел. (03249) 4-24-06, (066) 901-39-46
 Чернівці тел. (0372) 51-63-40, (050) 374-24-96
 Чернігів тел. (0462) 61-43-92, 69-93-84
 Феодосія тел. (06562) 9-38-83
 Ялта тел. (0654) 26-26-27

ТОВ «Передплатна агенція «САММІТ»

ДП «САММІТ – Дніпропетровськ» тел. (056) 370-44-23,
 734-26-80
 ТОВ «САММІТ – Кременчук» тел. (05366) 5-69-27,
 (0536) 77-79-71, 77-97-55
 Філія ТОВ «САММІТ – Кременчук» тел. (0532) 63-68-40
 ТОВ «САММІТ – Харків» тел. (0577) 14-22-60, 14-22-61,
 16-22-00
 ДП «САММІТ – Крим» тел. (0652) 51-63-55, 51-63-56,
 54-74-57
 Філія ДП «САММІТ – Крим» тел. (0654) 32-41-35

ТОВ «Альтернативна Служба Передплати «Меркурій»

Дніпропетровськ тел. (056) 721-93-93, 721-93-94,
 744-72-87
 podpiska@merkury.dp.ua
 Донецьк тел. /факс (062) 345-15-92,
 345-15-94
 salex@dinform.dn.ua
 Кременчук тел. (0536) 70-03-84, 2-45-48
 vyacheslav@link-kremen.net
 Павлоград тел. (232) 6-00-93, 6-45-26
 evgenijamercury@rambler.ru
 Суми тел./факс (0542) 25-12-49, 25-12-55

ТОВ «Передплатне агентство «KSS»

Алушта тел. (06560) 3-34-06, (067) 443-84-46
 Алчевськ тел. (06442) 2-14-81, (067) 691-21-18
 Бердянськ тел. (06153) 4-85-91, (097) 226-58-43
 Біла Церква тел. (04463) 4-71-93
 Білгород-Дністровський тел. (067) 219-53-60
 Вінниця тел. (0432) 69-79-77, (067) 242-60-83
 Гадяч тел. (067) 320-11-02
 Горлівка тел. (067) 219-53-61
 Джанкой тел. (067) 443-84-43
 Дніпродзержинськ тел. (0569) 55-08-81, (067) 543-01-91
 Дніпропетровськ тел. (056) 790-06-53, 790-10-69

Донецьк тел. (062) 343-58-99, 345-03-59
 Євпаторія тел. (067) 239-44-92
 Єнакієве тел. (06252) 5-05-87, (067) 218-60-91
 Житомир тел. (0412) 41-27-95, 44-81-82
 Запоріжжя тел. (061) 213-49-50, 220-96-00
 Івано-Франківськ тел. (0342) 50-15-10, 73-37-89
 Ізмаїл тел. (04841) 6-11-59
 Іллічівськ тел. (04868) 5-65-70
 Керч тел. (06561) 9-01-03, (067) 443-82-36
 Кіровоград тел. (0522) 27-02-92
 Коломия тел. (03433) 3-73-55, (067) 242-33-64
 Конотоп тел. (05447) 6-11-56
 Краматорськ тел. (067) 506-27-78
 Красноперекопськ тел. (067) 408-89-60
 Кременчук тел. (0536) 79-63-56
 Кривий Ріг тел. (056) 440-07-59, (067) 487-41-61
 Кузнецовськ тел. (067) 245-61-31
 Луганськ тел. (0642) 71-07-02
 Луцьк тел. (0332) 28-52-67, (067) 691-64-23
 Львів тел. (032) 241-91-65, 241-91-66,
 (067) 505-50-19
 Макіївка тел. (067) 506-27-77
 Маріуполь тел. (0629) 40-46-06
 Мелітополь тел. (0619) 42-02-95
 Миколаїв тел. (0512) 58-00-99, 46-42-58
 Мукачеве тел. (03131) 5-45-13, (067) 487-41-15
 Ніжин тел. (067) 242-67-67
 Нікополь тел. (0566) 65-09-44
 Нова Каховка тел. (05549) 4-25-17
 Одеса тел. (048) 777-03-55, 718-90-61
 Олександрія тел. (096) 967-09-05
 Павлоград тел. (05632) 6-11-11, (067) 242-68-25
 Первомайськ тел. (05161) 5-55-39, (067) 502-23-63
 Полтава тел. (0532) 50-93-10, 50-65-15
 Прилуки тел. (04637) 3-12-56, 7-00-15
 Рені тел. (067) 465-82-05
 Рівне тел. (0362) 43-20-12, (067) 242-68-24
 Севастополь тел. (0692) 54-90-64
 Северодонецьк тел. (06452) 5-05-74
 Сімферополь тел. (0652) 62-07-56, 70-99-09
 Скадовськ тел. (067) 467-90-80
 Старокостянтинів тел. (03854) 3-31-65
 Суми тел. (0542) 61-95-50
 Тернопіль тел. (0352) 23-51-51, 43-04-27
 Ужгород тел. (067) 245-62-79
 Умань тел. (067) 239-44-90
 Феодосія тел. (06562) 9-13-05, (067) 467-90-81
 Харків тел. (057) 756-68-48, (067) 691-62-88
 Херсон тел. (0552) 26-63-59, (067) 218-60-98
 Хмельницький тел. (0382) 79-53-64
 Черкаси тел. (0472) 56-97-69, (067) 468-77-02
 Чернівці тел. (0372) 58-40-57, 90-40-40
 Чернігів тел. (0462) 60-45-13
 Шепетівка тел. (067) 239-45-43
 Южне тел. (067) 443-84-47
 Ялта тел. (067) 506-27-73